

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

SARA
CATE

SHATTERED
INNOCENCE

She puts the wicked in wicked stepsister...

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

PARAMPARÇA MASUMİYET

BİR KARA GÜL MÜZAYEDESİ ROMANI

SARA CATE

Copyright © 2024 by Sara Cate

Tüm hakları saklıdır.

Kapak Tasarımı: Elizabeth Turner Stokes Stepback

Art: Sara Bertoli

Elizabeth Turner Stokes tarafından Stepback Tasarımı

Manu Velasco tarafından Geliştirme Kurgusu

Copy Editing by Fairest Reviews Editing Services

Proofing by Rumi Khan

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İÇİNDEKİLER

[İçerik Notları Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20 Sonsöz](#)

[Tut Beni](#)

[Sara Cate tarafından](#)

[da Yazar Hakkında](#)

İÇERİK NOTLARI

Bu kitap şüpheli rıza, şiddet, ebeveyn istismarı, aile içi şiddet, cinayetten bahsedilmesi, açık seks içermektedir

1

BIRDIE

O Bir bölüm daha. Sadece bir bölüm daha, sonra işe geri döneceğim.

Evde yalnız olduğumda kendime söylemekten hoşlandığım bir yalan bu. Soğuk ve boş şöminenin önünde yere kıvrılmış otururken yağmur camlara vuruyor. Yağmur yağsa bile dışarısı sıcak; şömineyi açmamıza izin verilen kış havası için neler vermezdim. Yağmurun sesi ve şöminenin çıtırtısı eşliğinde kitap okumaktan daha güzel bir şey yok.

Uzakta bir araba kapısı kapanıyor.

Kahretsın.

Hızla yerden kalktıktan sonra pencereye koşuyorum ve üvey annemin arabasının evin önüne yanaştığını görüyorum.

"Kahretsın," diye fısıldıyorum, nefesim camı buğulandırıyor. Yağmur at yarışını ertelemiş olmalı, o yüzden eve üç saat erken geldi. Koşar adımlarla merdivenlerden odama çıkıyorum. Önce dolabıma gidiyor, raflara tırmanıp ciltsiz kitabımı en üste, gözden uzak bir yere gizlice yerleştiriyorum. Sevdiğim her şeyi yok etmeye niyetli görünen zalim üvey kardeşim Luna'ya bir tane daha kaybetmeyi reddediyorum.

Sonra koridordan aŖađıya, Luna'nın odasında fiŖi çekili ve sessiz duran süpürgeyi bıraktığım yere koŖuyorum. Ön kapının kapandığını duyduğum anda makineyi çalıştırıyorum ve zeminde düz çizgiler halinde çalıştırmaya başladığımda yüksek sesle vınıyor.

AŖađıda bir kargaŖa var ama görmezden geliyorum. Süpürgenin sesinden ne konuştuklarını anlayamıyorum zaten.

Kendi işime bakıyordum ki biri saçıma sertçe vurdu ve bir çığlık attım. Dönüp Luna'ya hançer gibi bakıyorum. Uzanarak onun beyaz-sarı dalgalarından bir avuç tutuyorum ve sertçe çekiyorum.

"Seni lanet orospu!" diye bağılıyor ve ses tonundan sarhoŖ olduğunu anlıyorum. Sanırım o ve üvey annem pistte kafayı bulacak kadar zaman geçirmişlerdi.

"Sen başlattın," diye cevap veriyorum sessizce.

Elleri şiddetli bir itiş kakışla bana doğru uçuyor. Süpürgeye takılıyorum ama kıcımın üstüne düşmeden önce kendimi yakalıyorum. Ŗok içinde ona baktığımda, iğrenç yüzünde kendini beğenmiş bir ifade olduğunu görüyorum.

Benden her zaman nefret etti, bu yüzden karşılığında ondan nefret etmek kolay. Ne kadar de onu geri itemiyorum, Çünkü onun oyunlarını oynamayacağım. Ve sonunda bunun bedelini hangimizin ödeyeceğini biliyorum.

Ama Luna'yı hiçbir Ŗey durduramıyor. Ona gözlerimi devirdiğimde, bana vurmak için elini kaldırıyor. Yüzümü kapatıyorum, kendimi darbeye hazırlıyorum.

"Yapma," diye bağılıyor kadınsı bir ses. Gözlerimi açtığımda, diğerk üvey kardeşim Violet'in kız kardeşini bileğinden tutmuş, öfkeyle ona baktığını görüyorum.

Luna kolunu çekmeden önce bir an birbirlerine bakıyorlar. Sonra bana dik dik baktı.

"Siktir git odamdan," diye tersliyor.

"Memnuniyetle," diye cevap veriyorum küçümseyici bir selamla. Sonra Violet'in yanından geçip koridorda hızla ilerliyorum. Odama ulaşmadan, üvey annemin ikinci kata ulaşmasıyla yolum kesiliyor. Beni görür görmez yüzünde bir tiksinti ifadesi beliriyor.

"Burada neler oluyor?" diyor hırlayarak. "Birdie, şimdi ne haltlar karıştırıyorsun?"

"Yok bir şey," diye mırıldanıyorum onu geçip odama gitmeye çalışırken.

Kolumu kaptı. "Nereye gittiğini sanıyorsun? Ev işlerini bitirdin mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Evet," diye yalan söylüyorum. Zaten aradaki farkı anlayamayacak kadar sarhoş. Haftada iki kez gelen temizlikçilerimiz var, ama benim ev işlerim bir tür işkence. Ve beni manipüle etme yolu.

On dokuz yaşına geldiğimden beri bu şekilde geçimimi sağladığımı iddia ediyor. Ama yetişkin olmak, evden ayrılıp kendi hayatımı yaşamakta özgür olduğum anlamına gelmiyor. Babamın iki yıl önce geçirdiği kalp krizi onu yerin dibine sokup üvey annemi zengin bir dul bıraktığından beri, hayatımı cehenneme çevirmeyi kendine görev edindi.

Peki başka ne seçeneğim var? Mirasım üzerinde haklarım var ama o bunu altında tutuyor. Kendi arabam, becerilerim ya da bağlantılarım olmadan, hiçbir çıkış yolum yok.

Ta ki bu hafta sonu bir hapishaneyi diğeriyle takas etmek zorunda kalana kadar.

Üvey annem beni kendine doğru çekiyor ve votka kokulu nefesini yüzüme çarpıyor. "Sen nankör küçük bir kaltaksın, bunu biliyor musun? Ve sana yeterince katlandım."

"Sadece Cumartesi gününe kadar," diye cevap veriyorum, başım dik.

"Bu doğru. O zaman başkasının sorunu olursun." "Sen benim elimi kimin kazanacağı konusunda endişelenmiyorsun. Evlilik mi? Bir katil ya da canavar olabilir ve sen bunu umursamıyorsun."

Şeytani bir gülümsemeyle kıs kıs gülüyor. "Umarım öyledir. O zaman babanın bana davranışından sonra sonunda hak ettiğini bulacaksın."

Babamı düşündüğüm için midemde yükselen asidi yutuyorum, sanki ne kadar korkunç olduğunu kontrol edebiliyormuşum gibi

onun için öyleydi. Hepimizin hayatını perişan etti ama o benim onun kurbanlarından biri değil de suç ortağı olduğumu düşünüyor.

"Ya da beni kendi başıma gönderebilirsiniz. Bana borçlu olduğunuz şeyi alır ve sonsuza dek giderim."

Kolumdaki tutuşu acıtıyor. "Ve alacağım ödemeyi kaçırayım mı? Erkekler senin gibi güzel ve bakire bir gelin için çok para öderler, Birdie. Ayrıca," diye ekliyor çenesini dik tutarak. "Bunu kabul etmiştin, hatırladın mı?"

"Sadece senden uzaklaşmak için," diye mırıldandım nefesimin altında.

Ve bu doğru. Bu saçma açık artırmayı kabul ettim - hatta bunu kendi rızamla yaptığımı belirten saçma bir sözleşme imzalamak zorunda kaldım. Ama dürüst olmak gerekirse, başka ne seçeneğim vardı ki? Ya en yüksek teklifi verenle evlenmeyi kabul edecektim ya da hayatımın geri kalanını üvey annemin ayakkabısının altındaki kir olarak geçirecektim.

Hiçbir şey bu cehennemden daha kötü olamaz.

Gözlerime sıçramak isteyen yaşlarla savaşıırken burun deliklerim alevleniyor. Hayatım nasıl bu hale geldi? Annemin beni sevdiğini ve benim için güzel bir hayat istediğini biliyorum. Çok şey hatırlamıyor olabilirim ama ondan duyduğum sevgiyi hatırlıyorum. Ben ve o sonsuza dek birlikte olacaktık. Sonra, ben daha altı yaşındayken sarhoş bir sürücü onun canını aldı.

Ve babam başka bir şiddet yanlısı pislikle evlenen şiddet yanlısı bir pisliğe dönüştü.

"Şu anda yapabileceğin en iyi şey," diye hırlıyor üvey annem yüzüme, "güzellik uykunu almak ve bu hafta sonu açık artırmada cömert bir koca bulman için dua etmek. Ve eğer o zamana kadar sinsice bir şey yapmaya kalkarsan, söz veriyorum hayatının geri kalanını cehenneme çevireceğim, Birdie. O arabada annenle birlikte olmayı dilersin. Anladın mı beni?"

Gözlerimi kırptığımda bir damla gözyaşı kirpiklerimden süzülüp yüzüme iniyor. "Zaten biliyorum," diye mırıldanıyorum kolumu çekmeden önce öfkeyle.

Ben odama koşarken olduğu yerde sallanıyor, güvenli bir şekilde içeri girdiğimde kapıyı çarpıyorum. Sonra bir çığlığı bastırdım.

Dışarı çıkamıyorum. Kapıyı çarpmam yeterince kötü zaten, bir de öfkelendiğimi duyarsa beni daha çok cezalandırmak isteyecektir. Yatağımdan bir yastık kapıp öfkeyle duvara fırlatırken yüzüm öfkeden kıpkırmızı.

Sonra yere düşüyorum ve dizlerimi göğsüme çekiyorum. Buradan nefret ediyorum.

Ondan nefret ediyorum. Luna'dan nefret ediyorum. Hayatımdan nefret ediyorum. Hikayemi yeniden yazmak ve bir şekilde kendime bundan daha mutlu bir şey vermek istiyorum.

Kapı açıldığında yüzümü ellerimin arasına saklayarak irkiliyorum. Parmaklarımdan arasından birinin yaklaşıp üzerime doğru geldiğini izliyorum.

Gözlerimi bile açmadan üvey kardeşim Violet olduğunu biliyorum. Onun bana acımasını ve beni bir çocuk gibi ağlarken görmesini istemiyorum. Ellerimi yüzümden çekerek, gözyaşlarımla ıslanmış kirpiklerimin arasından meydan okurcasına ona bakıyorum.

Ne istersem isteyeyim, yüz hatlarını acıma duygusu kaplıyor. Kaşları içe doğru kıvrılıyor ve ağzı düz bir çizgi haline geliyor.

"Sakin bir şey söyleme," diye mırıldanıyorum dişlerimi sıkarak. "Oh, Birdie," diye cevap veriyor. Sonra dizlerinin üzerine çöktü.

ve kollarını bana dolayarak beni sıcak bir kucağın içine aldı.

"Ondan nefret ediyorum." Boynuna doğru hıçkırdım.

"Biliyorum. Ben de biliyorum," diye cevap veriyor. Kollarıyla beni sıkıca sarıyor, önce sırtımı sonra saçlarımı okşuyor. "Sorun yok," diye fısıldıyor, hayal kırıklığımı haykırmama izin veriyor. "Ben buradayım."

O yaklaştıkça bacaklarım ayrılıyor, ona daha fazla yer açıyor ve kollarım ortasına dolanıyor.

Gözyaşlarım dindikten sonra yüzümü yumuşak ellerinin arasına alarak benden uzaklaşıyor. Yüzümdeki saçlarımı nazikçe tarıyor ve başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor.

"Çok özür dilerim," diye fısıldıyor.

Onun gözlerine baktığımda, artık bu cehennemde olmadığımı hissediyorum. Violet bu evi katlanılabilir kılıyor. O

Üvey annem ve Luna'nın olmadığı her şey. Sıcak, nazik ve gözlerimin içine sevgiyle bakıyor, tiksintiyle değil.

Öne doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma değdirdiğinde, bu evdeki diğer her şeyi silmesine izin veriyorum. Dokunuşu hipnotize edici, bana dünyanın geri kalanını unutturuyor. Ve dili ağzıma girdiğinde, kendi adımı unutuyorum.

Öpüşme erdiğinde "Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Ben onun bedenine sarılırken alnımız birbirine değiyor. "Beni o açık artırmadan çıkaracağına söz veriyor musun?"

"Söz veriyorum," diye cevap veriyor, elleri kollarımı sıkıyor.

Violet önemsemediğim tek kişi, beni gerçekten gören tek kişi.

Beş yıl önce babam annesiyle evlendiğinde bir arkadaşlık olarak başlayan şey yavaş yavaş daha fazlasına dönüştü. Aynı yatakta sessiz gecelerin ve yorganın altında fısıldanan sırların bir montajıydı.

Violet her zaman hayatımdaki tek parlak fener olmuştur. Ama daha geçen yıl, bana olan hislerini itiraf ettiğinde, daha da fazla oldu. Fısıltılar öpücüklere dönüştü. Sırlar dokunuşlara dönüştü.

Şimdi, Violet benim her şeyim.

"Endişelenmeni istemiyorum Birdie," diye mırıldanıyor usulca yanağımı tekrar öperken. "Bir yolunu bulacağım, tamam mı? Seni bir canavarla evlendirmesine izin vermeyeceğim."

"Ne ?" fısıldıyorum.

"Bilmiyorum." Ellerimi kendi elleriyle kavıyor ve parmaklarımızı birleştiriyor. Bu çok samimi ve kalbim daha hızlı atmaya başlıyor. "Ama eğer seni ondan uzaklaştırmanın bir yolunu bulabilirsem, o zaman sen ve ben birbirimize göz kulak olabiliriz. O kadar uzağa taşınırız ki bizi bir daha asla rahatsız edemez. Bu hoşuna gider, değil mi?"

Kirpiklerinin arasından yukarı bakıyor, böylece gözlerimiz buluşuyor.

Kalbimin düzensiz atışları artık beni bunaltıyor. Bahsettiği bu plan bir rüya gibi geliyor. Bu

Ŗu an için yaŖadığım tek Ŗey.

"Her Ŗeyden çok," diye cevap veriyorum. Dudaklarımın kŖesi çarpık bir gülümsemeye dnŖyor.

Violet beni baŖka bir öpücük için kendine çekiyor. İŖin kızıŖmasına izin vermiyoruz çünkü Ŗu anda bunun için yeterince mahremiyetimiz yok. Annesi ya da kız kardeŖi bizi öğrenirse, bizi mahvederler.

"Sadece bana güven, tamam mı? BaŖka kimsenin seni alamayacağından emin olacağım," diye fısıldıyor.

"Tamam," diye yanıtlıyorum. Geleceğimi onun ellerine bırakıyorum ama ona güveniyorum.

Violet bana bir Ŗey olmasına asla izin vermezdi.

2

MENEKŞE

"Alaric Stone'u görmeye geldim," diyorum kapıdaki görevliye. Gözleri üzerimde gezinirken kaşları içe doğru kıvrılıyor.

arabamın ön koltuğuna oturttu. Omuzlarımı geride tutuyorum ve beni kontrol etmesine izin veriyorum. Buraya patronunu sikmeye geldiğimi sanıyor, bir zamanlar öyleydim de.

Ama bu bir yıl önceydi ve o gemi çoktan kalktı. Bu gece, daha önemli bir iş için buradayım.

"Adın ne?" diye soruyor kuşkuyla.

"Violet Scarrow."

Bana sırtını döndü ve kulaklığına adımı mırıldandı. Dayanılmaz bir bekleyişten sonra nihayet kapıyı açıyor ve beni içeri alıyor. Alaric'in geniş malikânesine giden uzun, dar yolda ilerlerken, içimi saran endişeyi yutuyorum. Alaric'e önce mesaj atmamamın tek nedeni beni mesajla reddetmesini istemememdi. Eğer gözlerimin içine bakar ve çaresizliğimi görürse, gerçekten bir şansım olabilir.

Bunu yapmak zorundayım. Bazı pisliklerin Birdie'yi benden almasına izin vermektense ölmeyi tercih ederim.

Alaric sahip olduğum tek arkadaş ve bu noktada neredeyse arkadaş sayılmaz. Onunla arkadaşlığımızdan beri konuşmadım.

kaçamak sona erdi, ama yakın olduğumuz bir zaman vardı. Ayrıca, o benim tek seçeneğim. Umarım bana yardım edebilir.

Evinin önüne vardığımda, kapımı açıp beni içeri sokmak için orada bekleyen adamlar var. Alaric, siyasi bir skandal, kişisel bir kan davası ya da bir iş görüşmesi olsun, insanların bir pisliğin temizlenmesini istediklerinde aradıkları adamdır. Alaric'in insanların sorunlarını ortadan kaldırmak gibi bir huyu vardır. Bunu tecrübelerimden biliyorum.

Birkaç yıl önce annemin verdiği bir partide tanıştık. Ben yirmi bir yaşında asi bir gençtim, o ise otuz sekiz yaşında düşünceli bir gençti. Alaric tanıdığım tek gerçekçi insandı. Diğerleri gibi değildi. Beni etkilemeye ya da yatağına atmaya çalışmıyordu. Ama derin sohbetlerden ve bir şişe şaraptan sonra kendimi yine de orada buldum.

Birkaç ay boyunca birçok kez.

Alaric'i sevebilirdim ama başka birine aşık olacak kadar aşk sarhoşuydum. Ve Birdie de aynı şekilde hissettiğini itiraf ettiği an...onunla her şey bitmişti.

Evinin kapısı açıldığında Alaric'in girişte durmuş beni beklediğini görüyorum.

"Merhaba Violet. Ne güzel bir sürpriz. Seni beklemiyordum," diyor elinde yarısı kehribar rengi sıvıyla dolu bir bardakla. Ses tonu ve ifadesi istediğim kadar sıcak değil. Beklenmedik ziyaretime karşı tetikte ve şüpheli.

"Merhaba Alaric," diye cevap veriyorum, girişten ona doğru geçerken. Topuklarımın parke zeminde çıkardığı tıkırtılar devasa evin içinde yankılanıyor.

Ona ulaştığımda bir adım ötede durup gözlerinin içine bakıyorum. Ne kadar yakışıklı olduğunu neredeyse unutuyordum. Kırklı yaşlarının başında bir adam için hâlâ her zamanki gibi seksi. Simsiyah saçları ve unutulmaz mavi gözleriyle sert bir çekiciliğe ve seçkin bir cazibeye sahip. Kısa ilişkimiz sırasında öğrendiğime göre, sıfırdan gelmiş ve tırnaklarıyla kazıyarak zirveye ulaşmış. Hiç şüphem yok ki bir hayat yaşarken

hiçbir şey yapmadan da yaşayabilirdi.

Bu yüzden de beni korkutuyor. Bu tür bir hayatta kalma içgüdüğü kurnaz, acımasız olmaktan ve başkaları için iyilik yapmamaktan gelir.

"Bu zevki neye borçluyum? Buraya beni baştan çıkarmaya mı geldin?" diye soruyor muzip bir sırıtışla.

"Hayır... Bir iyiliğe ihtiyacım var," diye cevap veriyorum, samimi görünmeye çalışarak. "Ben iyilik yapmam, Violet," diye soğuk bir şekilde cevap veriyor.

Omuzlarım düşüyor ve yüzüm çaresizlikle yumuşamaya başlıyor. "Beni bir dinler misin? Pazarlık edecek bir şeyim var," diyorum yalvaran bir ses tonuyla.

Gözleri daralırken çenesi sıkıştı. Birkaç dakika boyunca düşünceli bir şekilde bana baktı.

Sonunda başını salladı ve arkasını dönerek ofisine doğru yürümeye başladı. "İyi. Beni takip edin," diye sesleniyor.

Hızla sıraya girip arkasından takip ediyorum. Ofisine vardığımızda adamlarından biri kapıyı arkamızdan kapatıp beni Alaric'le birlikte içeri kapatıyor. Sonra dev maun masasının arkasına oturuyor ve bana oturmam için fazladan bir sandalye işaret ediyor. Omurgamı bir ok gibi dik tutarken çantamı önümde tutuyorum.

Alaric purosunu yaktıktan sonra bana başını salladı. "Devam et o zaman."

Bunların hepsi çok resmi ve eskiden olduğumuzdan farklı. Buraya gelirdim ve onun deri koltuğunda sarhoş olurduk, sonra da bu devasa yerin neredeyse her odasında soyunur ve sevişirdik.

Şu an aramızdaki gariplikten nefret ediyorum. Boğazımı temizliyorum ve sinirlerimi bastırıyorum. "Bu hafta sonu Black Rose Müzayedesi var ve adının listede olduğunu biliyorum."

"Bunu biliyorsun?" diye merakla sorar.

"Annemi kız kardeşimle dedikodu yaparken duydum ve sizden bahsetti."

"Tam olarak ne hakkında dedikodu yapıyorlardı?" diye soruyor. "Üvey kız kardeşimin olası talipleri."

Alaric dişlerini purosuna geçirerek gülüyor. "Bir gelin bulmakla ya da talip olmakla ilgilenmiyorum."

"Biliyorum," diye cevap veriyorum. Parmaklarım çantayı daha sıkı kavıyor. Bunu doğru şekilde çerçevelemem gerekiyor, yoksa bunun işe yaraması için tüm umutlarımı kaybedebilirim. "Ona teklif vermeni ve kazanmanı istiyorum."

"Ben sadece-" dedim.

"Ne dediğini biliyorum," diyerek sözünü kestim. "Üvey kız kardeşime teklif vermeni ve onu kazanmanı istiyorum, ama onunla gerçekten evlenmeni beklemiyorum. Aslında, onu kazandığında özgür olacak. İkimiz de özgür olacağız."

Uzun bir süre bana bakıyor, kaşları her saniye daha da çatılıyor. Sonra purosunu mermer kül tablasına bırakıp öne doğru eğildi. "Neden kız kardeşinle evlenmemi istiyorsun ama onunla evlenmiyorsun?"

"Adım," diyorum, daha dik oturarak. "Affedersiniz?"

"O benim üvey kardeşim. Ve bu açık artırmaya kendi isteğiyle katılmıyor. Annem, yüklü bir ödeme almak ve aynı zamanda yükten kurtulmak için onu buna zorluyor. Üvey kız kardeşimi çok önemsiyorum ve onu sadece istismar edecek ve istemediği bir şeye zorlayacak zengin bir pisliğe satıldığını görmek istemiyorum. Bu yüzden sizden bana yardım etmenizi istiyorum."

"Kaç yaşında?" diye soruyor endişeyle.

"On dokuz," diye yanıtlıyorum.

"O zaman neden taşınmıyor? O artık bir yetişkin."

"Çünkü annem Birdie'yi kontrol etmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Dış dünyaya erişimini kısıtladı, böylece Birdie'nin hiçbir çıkış yolu kalmadı. Bu çarpık ve yanlış bir şey ve eğer annem bizi bulmaya gelmeden Birdie'yi oradan çıkarabileceğimi düşünseydim, çoktan çıkarırdım. Ama annem işbirlikçi ve kötü biri. Ve onun pahasına mutluluğun kırıntısını bile yaşamamıza asla izin vermez."

Alaric sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve purosunu eline alıp bir nefes çekerken bana bakıyor. "Yani kız kardeşin için teklif vermemi istiyorsun - pardon, üvey kız kardeşin için. Onu buraya, annenden uzağa getir. Sonra da sen ve o sonsuza dek birlikte mi kaçacaksınız?"

Kendimi yutkunmaya zorluyorum. "Evet. Temel olarak." "Bunda benim çıkarım ne?" soruyor kaşlarını kaldırarak.

Derin bir nefes alarak çantamı açıyorum ve mavi çantayı çıkarıyorum. Çantayı açıp parıldayan elmaslarla kaplı safir altın zinciri çıkardığımda dikkati elimdeki şeye yapıyor.

"Bir aile yadigârı," diyorum ona uzatırken.

Kolyeyi avucunun içinde tutarak dikkatle inceliyor. Sonra bana güven veren bir baş selamı verdi. "Bu çok güzel."

"Birdie'ye vereceğin parayı karşılayacaktır."

Geri verirken bana şüpheli bir bakış attı. "Açık arttırmaya teklif veren olarak davet edilmediğini varsayıyorum o zaman."

Kolyeyi alıp mavi kadife çantaya geri koyuyorum. "Doğru. Yani, öyle olan birine ihtiyacım var."

"Ve kız kardeşinin özgürlüğü karşılığında annene bu kolyeyi teklif edemez misin?"

"Bende olduğunu bilmiyor. Ayrıca annem merhamet ya da empati göstermez. Onun önemseydiği tek mutluluk ve refah kendi mutluluğudur."

Bana bakarken yüzünü şüpheli bir ifadeyle buruşturuyor. Purosunu eline alıyor ve dalgın dalgın bir nefes çekiyor. Sonra ayağa kalkıp kravatını düzeltirken sigarasını kül tablasında söndürüyor. "Bunu düşüneceğim."

Çenem düştü. "Ne?"

"İstediğin şey küçük bir görev değil, Violet. Sen ve üvey kardeşin için kendimi tehlikeye atmış olurum. Bunu iyice düşünmem gerekecek."

"Ama... Arkadaşım olduğunu sanıyordum," diye yalvardım.

Kibirli bir kıkırdama çıkarıyor. "Biz hiç arkadaş olmadık, Violet."

Bakışlarının aramızdaki bu kişiliksiz havayı delip geçmesine izin verirken dudaklarım ince bir çizgiye yerleşiyor. Sözleri canımı acıtıyor, onu hâlâ özlediğim değil, benim için umut besliyor gibi görüldüğü için. Acı ve bıkkın görünüyor. Geçen yıl çok mu ani ayrıldım? Gerçekten o kadar umursuyor muydu? Benim yaptığım gibi her şeyi bitirmenin bir tür intikamı mı bu?

Beni geçmeye çalıştığında kolundan tutup gözlerinin içine bakıyorum. "Alaric, çaresizim. Lütfen."

"Bunu düşüneneğimi söyledim."

Dudağım ne kadar titrerse titresin ya da kolunu ne kadar sıkarsam sıkayım, cevabı değişmiyor. Tüm umudumu kaybettiğimi hissettiğimde, tutuşum gevşiyor. Beni kapıya kadar geçiriyor ve adamları arabama kadar bana eşlik ediyor.

Binmeden önce, ona bakmak için arkamı döndüm. Bir zamanlar Alaric'le aramızda özel bir şeyler vardı. Her şeyi aniden bitirmiş olsam bile, beni önemseddiğini düşünmüştüm - en azından bana yardım edecek kadar. Yanılmış olmalıyım.

Başını sallayarak gözlerimin içine bakıyor ve "Yarın görüşürüz, Violet" diyor.

3

BIRDIE

Violet'in koridorda sürünerek ilerlediğini duyduğumda gece yarısını geçmişti. Yatağıma sürünerek girmeden önce zaman evin karanlığa gömülmesini bekler, ama bu gece Normal.

"Neredeydin?" Kapımı sessizce kapatırken fısıldıyorum.

Parmak uçlarında odanın diğer tarafına geçerken cevap vermiyor. Yorganları geri çekerek yanımdaki yatağı tırmanmasına izin veriyorum. Yerleştikten sonra tekrar soruyorum.

"Violet... nereye gittin?"

Yutkunduğunu duydum. "Alaric Stone'u görmeye gittim."

Bu isimden bahsedilince aklım karışıyor. Violet onu daha önce görmüştü. Daha geçen yıl onun evine gitmiş, sabahın erken saatlerine kadar kalmıştı. Birlikte uyuduklarını biliyorum ve bunu düşünmek beni hasta ediyor.

"Neden?" Fısıldıyorum.

"Çünkü bu hafta sonu bize yardım edecek biri varsa, onun o olmasını umuyordum," diye cevap veriyor. Sadece pencerelerden süzülen ay ışığının odamın karanlığında onun sıcak yeşil gözlerini zar zor .

"Bize nasıl yardım edeceksiniz?" Cevabın ne anlama gelebileceğinden çekinerek soruyorum.

Derin bir nefes alıyor. Sonra elinin uzun sarı saçlarımı okşadığını hissediyorum. Normalde onun rahatlatıcı dokunuşunu memnuniyetle karşılarım ama bu gece, tek istediğim cevaplar olduğu halde bunu endişelerimi yatıştırmak için yapmasından korkuyorum.

"Vi," diyorum daha soğuk bir tonda.

Hemen konuşur. "Müzayededede seni kazanabilirse, birlikte kaçma şansımız olur diye düşündüm."

Ağzım kurudu. "O ve ben yapmak zorunda kalmazdık..."

"Hayır," diye hızlıca cevap veriyor. "Bu bir paravan olacak. Müzayedededen sonra onunla yaşayacaksın ve oradan sonra sen ve ben özgür olacağız."

Elimi belinden çekemiyorum artık. Violet'le sonsuza dek birlikte olma düşüncesi bile beni cesur ve muhtaç hissettiriyor.

"Sadece sen ve ben," diyorum, onun sözlerini tekrarlayarak.

Saçlarımı yüzümden çekip kulağımın arkasına doğru kıvrıyor. "Her zaman," diye fısıldıyor.

Onu daha yakına çekiyorum ve nefesinin sessiz bir solukla kaçtığını duyuyorum.

"Birdie."

"Öyle mi?" Yumuşakça

cevap veriyorum.

"Seni istiyorum."

Ağzımdan çıkan bir sonraki ses bir inilti çünkü hayatım boyunca bundan daha iyi üç kelime duymamıştım. Beni istiyor. Bu bana yatağıma girdiği ilk geceyi, bana ilk dokunduğu anı hatırlatıyor. O gecenin heyecanı ve içimde elektrikli ve tüketen bir şeyi uyandırma şekli artık sonsuza dek benimle yaşıyor.

"Ben de seni istiyorum," diyorum elim belinde sıkılaşıırken.

Yüzü yavaşça yaklaşıyor ve dudakları nihayet benimkine değdiğinde nefes almayı bırakıyorum. Ayrılırken yumuşak ve naziktiler, alt dudağımı nazikçe emiyorlardı.

Ağzım daha da açılıyor ve Violet öpücüğü derinleştiriyor, ağzımın içine doğru yalıyor ve dilini benimkine doluyor. Elimi beline doğru kaydırıyorum ve onu hafifçe kendime doğru çekiyorum. O da bunu üzerime yuvarlanmak için bir işaret olarak kabul ediyor.

Beni öperken ve vücudunu nazıkçe benimkine sürttüğünde kontrolü ele almasına izin veriyorum. Onun dokunuşunda kayboluyorum. Aklıma tek bir düşünce bile gelmiyor, sadece kollarımda ve vücudumda hissettirdiği gibi hisler geliyor.

"Tanrım, Birdie, çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyor ağzıma karşı, çenemden boynuma doğru inerken ve oradaki hassas deriyi emdiğinde bir inilti daha çıkarıyorum. Her şey bir milyonla çarpılmış gibi hissettiriyor. Her dokunuş. Her öpücük. Her nefes. Sonsuz ve uhrevi.

Ve asla bitmesini istemiyorum.

Kalbim göğsüme çarpıyor ve bacaklarımın arasında nem birikiyor. Eli vücudumda gezinirken önce göğsümde duruyor ve onu avucunun içinde nazıkçe sıkıyor. Bu, içimde bir şimşek çakmasına neden oluyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye fısıldıyor üzerimde gezinirken.

Gergin bir şekilde başımı sallıyorum. "Çok iyi hissettiriyor," diye fısıldıyorum.

Meme ucumu sıkarken beni tekrar öpüyor ve dudaklarına karşı mırıldanmamı sağlıyor. Eli göğsümden ayrılıp aşağı indiğinde vücudum ürperiyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Violet ilişkimizde daha baskın olan taraf. Sürekli olarak sanki onun liderlik etmesini, bana ne yapacağımı söylemesini ya da kendimi iyi hissettirmesini bekliyormuşum gibi hissediyorum. Başlatan kişi olmaktan başka bir şey istemiyorum. Kahretsin, onun ırzına geçen kişi olmayı çok isterdim, ama bir şey beni her zaman engelliyor. Belki korku, belki sinir, belki de güvensizlik. Kendime bir gün bunu aşacağımı ve ona benim için ne kadar önemli olduğunu göstereceğimi söyleyip duruyorum.

Parmakları usulca karnımın üzerinde dans ediyor, gömleğimi kaldırıp karnıma dokunuyor. Sonra parmaklarını külotumun ince beli boyunca gezdirirken gözlerimin içine bakıyor.

"Bu iyi mi?" diye fısıldıyor.

Parmakları pamuğun altından kayarken nefesim kesiliyor. Tekrar başımı sallarken ellerim onu belinden sıkıca tutuyor. "Evet."

"Güzel," diye yanıtlıyor parmaklarını aşağı doğru kaydırırken. Parmaklarının klitorisimin üstündeki kılları fırçaladığını hissettiğimde ürperiyorum.

Ellerim belini sıkıca kavıyor. Gözlerimin içine bakarak o hassas noktaya baskı uyguluyor, sanki beni iyi hissettirdiğinde yüzümdeki ifadeyi izlemek istiyormuş gibi.

"Bu benim mi?" diye fısıldıyor, tüm bedenimi aydınlatan sinirlere daha sert bastırarak.

Başımı salladım. "Evet."

Parmağı aşağı kayıyor, klitorisimden ayrılıyor ve biriken nemin üzerinde kayıyor. "Bana benim olduğumu söyle," diyor.

Orada asılı duruyor ve ben zor nefes alıyorum. Ona sımsıkı sarılırken tekrar başımı sallıyorum. "Bu senin. Bedenim senin."

Parmağını içime soktuğunda, yüksek sesle nefes alıyorum.

"Şşşşş..." diye uyarıyor, parmağını önce dışarı sonra tekrar içeri kaydırıyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, inlemelerimi kontrol altında tutmak için mücadele ederken sesim gerginleşiyor. Parmağı içimi dolduruyor, aynı anda hem coşkulu hem de daha fazlasına muhtaç hissettiren bir noktaya çarpıyor. Violet tek parmağıyla beni çılgına çevirebiliyor, onun için vahşileşmemi sağlayabiliyor.

"Çok sıkısın. Acıyor mu?"

Başımı sallıyorum. "İyi hissettiriyor..." diye mırıldanıyorum, başımı geriye atıyorum.

"Çok ıslaksın," diye cevap veriyor. Parmağını çektikten sonra, klitorisimi tekrar okşamak için nemi kullanıyor. Sıcaklık ve ıslaklık beni çok pis ve azgın hissettiren mükemmel bir kombinasyon yaratıyor. Kalçalarım hareket etmeye başlıyor, ihtiyacım olan serbest bırakmayı kovalarken eline karşı sürtünüyor.

"Kendine dokunduğunda ne düşünüyorsun?" diye soruyor ağzını yanağıma dayayarak. Hâlâ klitorisime masaj yapıyor, beni parmaklarken ileri geri gidip geliyor.

uyarılmamdaki o hassas noktayı örtmek için. "Üvey kız kardeşinin seni yatağında parmakladığını düşünüyor musun?"

"Evet," diye haykırıyorum muhtaç bir fısıltıyla.

"Öyle mi? Üvey kız kardeşinin küçük amını yaladığını düşünüyor musun?"

"Evet," diyorum tekrar. Vücudum yanıyor ve bacaklarımın arasında büyüyen ihtiyaç artık acı veriyor.

"Seni boşaltmamı ister misin, küçük kardeşim?"

Elimi omuz hizasındaki kahverengi saçlarına gömerken bir inilti çıkarıyorum. "Evet, lütfen," diye yalvarıyorum.

Parmağı tekrar içime giriyor ve avuç içi klitorisime sertçe sürtünürken nabız atıyor. Aşağı uzanıp bileğini kavrayarak onu orada tutuyorum.

Bu çok kirli ve yanlış hissettiriyor ama hoşuma gidiyor. Violet elini külotumun içine sokmuş, beni gizlice okşuyor ve bana küçük kardeşim diyor. Benim neyim var ve bunu neden bu kadar ateşli buluyorum?

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor Violet boynuma doğru. "Sana dokunmayı ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun? Bütün gün düşünebildiğim tek şey bu. Ve Tanrım, Birdie. Çok ama çok sıkısin."

Basınç arttıkça nefesim kesiliyor. Ben bileğini tutarken Violet avucunu daha da sertleştiriyor. Sonunda zevk tüm vücudumda patlıyor ve orgazm beni ele geçirirken kendimden geçiyorum. Vücuduna sıkıca tutunarak, önce yoğun bir şekilde beni vururken, sonra yavaşça solmaya başlarken sessizce kendinden geçiyorum.

"İşte benim kızım," diye mırıldanıyor. "Elime gel."

"Durma." Sessizce inliyorum, bu doruk noktasından her bir duyumu çıkarıyorum. Çok geçmeden sona eriyor ve orgazm sonrası mutluluk içinde nefes nefese kalıyorum, gözlerim hala sımsıkı kapalı ve kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor.

"Tanrım, bu çok güzeldi." Kulağıma karşı inliyor.

Vücudum geri gelmeye başladığında nefesim gürültülü. Nabzım hala kulaklarımda yüksek sesle atıyor.

Uzuvlarım tembelce yanlarıma düşüyor.

"Bu hayatımın en iyi orgazmıydı," diye , Violet kıkırdıyor.

"Bunu her söylüyorsun. Bu evden kurtulduktan sonra, hayatının her günü sana memnuniyetle bir tane vereceğim." Yüzümü ve boynumu öpücüklerle boğarken sesi alçak ve boğucu.

Bu hafta sonunu düşünmek bile kalbimin göğsümde teklemesine neden oluyor. "Alaric'in bunu gerçekten yapacağından emin misin?" diye soruyorum.

Tereddüt ediyor. "Eğer yapmazsa, o zaman seni oradan kendim kaçırırım."

Bacaklarımı kalçalarına, kollarımı da beline doluyorum. "Ama yapacağını söyledi?" Çaresiz bir soru gibi çerçeveleyerek söylüyorum.

Azı dişleri gıcırdarken çenesi tıkırdıyor. "Bunu düşüneceğini söyledi."

O an kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve kanım donuyor. "Violet," diye fısıldıyorum panik içinde. "Yapmazsa ben ne yapacağım?"

İki eliyle yüzümü çerçeveleyiyor ve kendi ellerini yüzüme yaklaştırıyor. "Endişelenmene gerek yok çünkü sen benimsin. Sen benimsin, Birdie Windsor. Ve eğer bu hafta sonu o malikâneyi yakıp kül etmem gerekirse, yemin ederim bunu yapacağım. Bu benim için sadece bir kaçamak değil. Sen benim sonsuza dekimsin. Anlıyor musun?"

Ona bakarken gözlerim yaşıyor. Bir sonraki nefesim bir hıçkırığa dönüşüyor. Onu kendime çekerken itaatkâr bir şekilde başımı sallıyorum. Bana sarılırken başı boynuma düşüyor. Ben uykuya dalana kadar ikimiz bu kucaklaşmada kalıyoruz ve onun sözlerini kafamda tekrar tekrar oynatıyorum.

Ben sonsuza dek
onunum. Ve o da
benim.

G Böyle şeylerden nefret ediyorum. Bundan zevk almam gerekiyor. Zenginlik ve ayrıcalık gösterisi. Zengin kalabalığın bir parçası olmak ve sadece banka hesabım için hoş karşılanmak

Kişiliğimin ya da alçakgönüllülüğümün erdemi değil.

Ancak benim gibi fakir bir ailede büyüdüğüm için bu tür etkinlikler, isteyerek katılacağım bir etkinlikten ziyade en sevdiğim uyuşturucuyu içmek gibi geliyor. Buna ihtiyacım var. Uğruna çalıştığım ve fedakârlık yaptığım her şeyin boşa gitmediğinin onaylanmasına.

Bunu hak ettim.

"Anahtarınız efendim?" diyor kapıdaki adam soğuk, cansız bir ifadeyle. Elimi cebime atıp davetiyeyle birlikte gönderilen iskelet anahtarı alıyorum. Anahtarı uzatıp, içeri girmeden ve beni karanlık, geniş alana buyur etmeden önce kısaca incelemesini izliyorum.

Zaten misafirlerle doluydu, çoğu kendi تنها gruplarına ve çiftlerine karışıyordu. Ben her zaman yaptığım gibi yalnız geldim.

Ama nedense aklım Violet'e gidiyor. Geçen yıl evime ziyaretlerini biraz sıklaştırdığı bir dönem vardı. Ben bundan hoşlanıyordum. Sadece değil seks-

benim yaşımda kim yirmi bir yaşında güzel bir kızın bacaklarını açmasından şikâyet edebilir ki? Ama bu onun da arkadaşlığıydı.

Violet cesur ve korkusuzdur. Bizim dünyamızda hayatta kalmak için öyle olmalısınız. Onun bu yönünü takdir ediyorum.

Üvey babasını bencil, zalim ve istismarcı bir adam olduğunu bilecek kadar kısa bir süre tanıdım. Dört kadını parmağı altında oynatıyordu ve toplumumuz ne kadar sert olursa olsun, birlikte çalıştığım hiç kimse bu tür şeylere göz yummaz. Eğer kadınlara, çocuklara ya da masumlara zarar veriyorsanız, bizim işimize layık değilsiniz demektir.

Ne yazık ki kalp krizi geçirdi.

Başına gelecekleri bildiğim için geceleri daha rahat uyuyorum ve umarım son anları acı verici olmuştur.

Eğer bu beni bir canavar yapıyorsa, olsun.

Odada bir tur atıyorum, yanımdan geçen bir sunucunun tepsisinden bir kadeh şampanya alıyorum. Gösterişlerle dolu bir parti, insanlar hazinelerini sergiliyorlar, bazıları eşya, bazıları insan.

"Bay Stone," diye sesleniyor kibirli bir kadın sesi arkamdan. Döndüğümde Clarissa Windsor'ın yanında dehşete düşmüş olsa da güzel bir genç kızla durduğunu görüyorum.

"Bayan Windsor," diye cevap veriyorum soğuk bir ses tonuyla. Gözlerim Violet'ten bir iz bulmak için arkasındaki boşluğu tarıyor ama onu hiçbir yerde bulamıyorum. Sonra bakışlarım Clarissa'nın pençelerindeki genç sarışın güzele takılıyor.

"Bu benim üvey kızım, Bernadette Windsor. Evlilik teklifi yarın açık artırmaya çıkacak," diye caka satıyor Clarissa. "Çok güzel değil mi?"

Genç kadının gözleri benimkilerle buluşuyor ve ifadesinde masumiyetten daha fazlasını bulmak beni şaşırtıyor. Orada meydan okuma da var. Ve biraz da korku.

Demek Violet'in beni görmeye geldiği kız bu. O güzel yadigarı çalmaya değer olan. Çok güzel bir kız.

"Evet, öyle," diye cevap veriyorum, hâlâ Clarissa yerine kıza bakarak. "Tanıştığımıza memnun oldum Bernadette," diyorum başımı eğerek.

"Adım Birdie," diye güvenle yanıtlıyor.

Saçları uzun, beline kadar iniyor ve güneş gibi altın sarısı. Elbisesi yumuşak mavi, belini sıkıca sarıyor ve V şeklindeki yakasında göğüs dekoltesi yaratmak için göğsünün etrafına sıkıştırılmış.

"Tanıştığımıza memnun oldum Birdie," diye cevap veriyorum bir gülümsemeyle.

Yüzüme çaresiz ve gergin bir şekilde baktığına bakılırsa, üvey kardeşinin dün gece beni neden ziyarete geldiğini bildiğine bahse girerim. Bu kız kelimenin tam anlamıyla bu hafta sonu onu kurtarmam için bana güveniyor ve ben onu neredeyse hiç tanımıyorum. Onun hakkında bildiğim tek şey Violet için çok şey ifade ettiği.

"Sadece on dokuz yaşında," diye ekliyor Clarissa. "Ve de bakire."

Kadına sertçe bakarken kaşlarım çatılıyor. Bu zavallı kız sanki burada durmuyormuş gibi etrafta dolaştırılıyor ve hakkında konuşuluyor. Kesime giden bir hayvan gibi.

Odayı hızlıca tararken Birdie'nin gözleri hâlâ yüzüme yapışmış durumda. Gördüğüm, çoğu yaşlı bir sürü adam. Zengin, güce aç ve açgözlü. Bu kızı, onu ya da duygularını hiç düşünmeden canlı canlı yiyecekler.

Bu genç kadını tanımıyorum ama tanımak zorunda da değilim. Ona ne yapacaklarını düşünmek beni hasta ediyor. Kimse böyle bir kabusu hak etmiyor.

"Birdie, dans etmek ister misin?" Kolumu uzatarak soruyorum.

Ağzının kenarı minik bir gülümsemeyle kalkıyor. Elini dirseğime koyarken, "Evet, teşekkür ederim," diye mırıldanıyor. Onu üvey annesinden uzaklaştırmak garip bir şekilde rahatlatıcı.

Dans pistine ulaştığımızda Birdie'yi vücuduma yaklaştırıp elini elimde tutuyorum. Parmakları boynumu okşadığında, göğsümde umutlu ve samimi bir şeyler çarpıyor.

Müziğin ritmine göre yavaşça hareket ediyoruz. "Genelde dans eden biri değilimdir," diye itiraf ediyorum.

Gözlerini kırptıştırırken başı eğik. "Hayır mı?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Gerçekten hiç öğrenemedim," diye cevap veriyorum yumuşaklıkla.

"Gayet iyi gidiyorsun." Sesi bal gibi tatlı. Onu kollarımda tutmak kendimi normalden daha kaba ve hoyrat hissetmeme neden oluyor, sanki istemeden ezebileceğim narin bir tüymüş gibi.

"Dans etmeyi çocukken öğrenmediniz mi? Ya da büyürken?" diye soruyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Ben böyle büyümedim," diyorum gözlerim odada gezinirken. "Yaşadığım yerde dans etmezdik, en azından şu anda seninle olduğumuz gibi."

"Nerede ?"

"Bazen sığınaklarda. Bazen kanepelerde. Ya da mecbur kalırsak kısa süreliğine sokaklarda."

Kaşları içe doğru kıvrılıyor. "Bu korkunç." Eli boynuma doğru yaklaşıyor.

"Artık bunun hakkında konuşmamıza gerek yok," diyorum. "Bana kendinden bahset."

Tam o sırada galanın diğer ucundan Violet'in dikkatli bakışlarını fark ediyorum. Birdie konuşurken, annesinin o küçükken nasıl öldüğünü ve babasının nasıl yeniden evlendiğini anlatırken dikkatimin yarısını ona veriyorum. Tüm bu süre boyunca Violet'in bana bakan gözlerine bakıp duruyorum.

İfadesinde tuhaf görünen bir şey var. Kurtarmam için yalvardığı kızla dans ettiğimi görse daha mutlu olurdu diye düşünüyorum. Ama çenesi gergin ve gözleri kısık. Sanki Violet gözlerini ondan ayırırsa kız kaybolacakmış gibi Birdie'ye bakıyor.

Tepkisine bakılırsa, bu üvey kardeşler arasında inanmamızı istediklerinden daha fazla şey olduğuna bahse girmeye hazırım. Bu da işleri kesinlikle karmaşıktırıyor, değil mi? Violet gerçekten evime eski aşkını kurtarmak için mi geldi?

Yeni bir tane mi? Bana sorarsanız cesur bir istek, ama Violet cesur değilse hiçbir şey değildir.

"Bize yardım , değil mi?"

Gözlerimi kırptıştırıyorum, gözlerimi Violet'ten ayırıp Birdie'ye bakıyorum, o da havadan sudan konuşmayı bırakıp doğrudan etkileşimimizin iş kısmına dalmış gibi görünüyor.

Bir süre cevap vermeyince ekledi: "Üvey kız kardeşimin dün gece seninle konuştuğunu biliyorum. Yani sana ne kadar ihtiyacımız olduğunu biliyorsun. Sana yalvarıyoruz."

Yutkunuyorum, kaşlarımı çatıyorum ve omurgamı dikleştiriyorum. Kendimi köşeye sıkıştırılmış hissetmekten hoşlanmam. Aldığım her karar kendi başıma aldığım bir karardır, zorlamayla, ricayla ya da rüşvetle değil.

Ama aniden, boynuma dolanmış iki güzel çift el ile boğuluyormuşum gibi hissediyorum.

A Laric beklediğimden daha yakışıklı. Gözlerinin etrafında hafif kırışıklıklar ve cildinde yıpranmış bir doku var. Babam olacak kadar yaşlı bir adam için kendimi ona inanılmaz derecede çekici buluyordum. Belki de üvey annemle konuşma şekli ve beni bir dans için ondan uzaklaştırmasıydı. Ya da belki de o sert ve düşünceli dış görünüşünün altında yumuşak ve nazik bir şeyler görebildiğim içindir.

Ellerinin sertliğinde ve benimkileri tutuşundaki narinlikte rahatlatıcı bir şeyler buluyorum.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, onun soğuk mavi gözlerine bakarak. "Violet'e bunu düşüneceğimi söyledim," diyor zayıf bir sesle. "Peki sen... düşündün mü?" diye soruyorum.

Bana sempatik bir ifade vermeden önce derin bir nefes alıyor. "Durum biraz karışık, biliyorsun. Sorduğun şey benim için riskli olabilir."

"Zalim ya da iğrenç bir adama satılmaktan daha mı riskli?" Ses tonum soğuklaştı. "Bir yabancı tarafından becerilmekten ya da bir mal gibi satılmaktan daha mı riskli?"

"Evet, aslına bakarsanız," diye yanıtlıyor. "Babanın dul eşini kandırmak benim için ciddi sonuçlar doğurabilir. Benim bir suç ortağı olduğumu öğrendiğinde ne olacak?"

Küçük planın mı? Üvey annenin hâlâ çok güçlü bağlantıları var, biliyorsun. Ben kendi başıma gayet iyiyim. Müzikle yüzleşmekten korkan çaresiz küçük bir kızın komplikasyonlarına ihtiyacım yok."

Kendimi onun elinden kurtarıırken gözlerim açılıyor. "Hayatımın nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diye fısıldıyorum öfkeyle. "Ve ben korkmuyorum. Bana dağıtılan kartlara karşı mücadele etmeyi seçmem korkak olduğum anlamına gelmez. Aksine, korkmuş gibi görünen sensin."

Böylece ondan uzaklaşıyorum ve onu dans pistinde bırakarak Violet'i araziye bakan geniş balkona açılan kapının yanında gördüğüm yere doğru yürüyorum.

Ona ulaştığımda durmadım. Üvey annem zaten durup onunla konuşmama izin vermezdi. Bir anlığına ortadan kaybolmam gerekiyor, bu yüzden kapıdan çıkıp doğruca büyük taş parmaklıklara gidiyorum.

Parmaklarım kenarı kavrar kavramaz derin bir nefes alıyorum ve gözyaşlarımın gözlerime dolmamasını diliyorum. Yumuşak ellerin saçlarımı yüzümden çekip sırtımı okşadığını hissetmem sadece bir an alıyor.

"İyi misin?" diye fısıldıyor.

"O bize yardım etmeyecek. Kimse bize yardım etmeyecek," diye cevap veriyorum.

"Bu yüzden kendimize yardım etmeliyiz," diyor kesin bir ifadeyle.

Ona doğru dönerek kollarımı beline doladım ve yüzümü boynuna gömdüm. "Ne yapacağız şimdi?" Ağlıyorum. "Buradan öylece çıkıp gidemeyiz."

Beni teselli etmek için sırtımı ovuyor ama konuşmuyor. Muhtemelen ne söyleyeceğini bilemediği için. Buradan çıkmanın iyi bir yolu yok. Kapana kısıldık. Arabamız yok. Yürüyemeyecek kadar uzaktayız. Ayrıca, kaybolduğumuz an, üvey annem peşimizden birini gönderir. Boşuna uğraşmış oluruz.

Violet yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Endişelenmeni istemiyorum. Eğer Alaric bizim için bir şey yapmazsa ve o açık artırmada bir canavar seni kazanırsa, yemin ederim bunu yakarım.

Yere yat. Kimse sana dokunmayacak. Anladın mı? Hiç kimse."

Gözlerinin içine bakarken çıtlatıyorum. Sonra bakışlarım dudaklarına düşüyor bir sonraki nefesimde aradaki mesafeyi kapatıp ağzını dudaklarıma bastırıyor. Alt dudağımı emerken dili yumuşacık. Birbirimizi umutsuzca kavırıyoruz ve onun da bu öpücüğe benim kadar çaresizlik ve tutku kattığını hissediyorum.

Birden topuk sesleri taş zeminde yankılanarak yaklaşıyor. Göz ucuyla içeriden parlayan ışığın arasından birinin geçtiğini görüyorum. Violet ve ben hızla birbirimizden ayrılıyoruz ve diğer üvey kardeşimin balkonda bize katıldığını görmek için birlikte dönüyoruz.

Luna sesinde acı bir tiksintiyle, "Annem seni arıyor," diyor. Hangimizle konuştuğunu bilmiyorum ama şu noktada bunun bir önemi yok. İkimiz de lanetlendik.

"Hadi," diyor Violet elimi tutarken. Yavaşça, birlikte kapıya doğru yürüyoruz.

Yanından geçerken Luna'nın yargı dolu gözlerini üzerimizde hissediyorum, ama bize sessizce bir şeyler mırıldandığında Violet sinirleniyor. Elini benimkinden çektikten sonra kız kardeşini dış duvara çarpıyor ve ön kolunu boğazına bastırıyor.

"Ne dedin sen?" diye hırlıyor yüzüne.

"Beni hasta ediyorsun dedim," diye cevap veriyor Luna alaycı bir ifadeyle. Violet'in tutuşuna karşı mücadele ederken yüzü kızarıyor.

Diğer konukların dikkatini çekmemek için alçak sesle fısıldayarak, "Violet, bırak onu," diye bağıyorum.

"Burada hasta olan tek şey sensin ve kafanı annemizin kıcına o kadar sokmuş görünüyorsun ki, neredeyse onun gibi oldun."

Luna'nın gözleri başlarken "Violet, lütfen," diye yalvarıyorum.

"Sen nasıl bir kız kardeşsin ki?" Violet soruyor ve sesindeki ham duyguyu duyuyorum. İncinmiş. "Sen

Birdie'ye en az benim kadar değer veriyorum ama onun bunları hak ettiğini düşünüyorsan sen bir canavarsın."

"Babasının bize davranışından sonra," diye mırıldandı Luna nefes nefese.

Violet şaşkınlıkla kız kardeşine bakarken başını öne eğiyor. "Ve şimdi ona davranış şeklin..."

Sonunda kız kardeşini bırakır. Luna derin bir nefes alır, eğilir ve ciğerlerine hava çekerken dizlerine tutunur.

Violet ona küçümseyerek bakıyor. "Sen de ondan daha iyi değilsin."

Sonra elimi tuttu ve ikimiz içeri koştuk.

Gecenin geri kalanı üvey annemin yanında geçti. Çeşitli erkekler gelip gidiyor, her biri sanki burada durmuyormuşum gibi benim hakkımda konuşuyor. Vücudum, yaşımda ve ne kadar saf olduğum hakkında iğrenç yorumlar yapıyorlar. Sanki bu insanlar tek bir şeyi seks olarak görüyorlarmış gibi, ama çok fazla seks yaptığımı bilmiyorlar - sadece bir erkekle değil. Ama bu umurlarında değil gibi görünüyor.

Onlara göre, eğer vajinaya giren bir penis değilse, ben hâlâ bakireyim. Bir avuç Neandertal.

Violet annesinin diğer tarafında duruyor ve her birine sinsice bakıyor.

Alaric odanın öbür ucunda oyalanıyor ve gecenin büyük bir bölümünde yüzünde küçümseyen bir ifadeyle bana bakıyor.

Bir yanım tanıştığımız ilk beş dakikada onunla kavga ettiğim için pişmanlık duyuyor. Luna dışında kimseyle tartışmam. Alaric gibi biriyle bu şekilde konuşmak bana göre değil. Ama o içimdeki bir şeyi ortaya çıkardı.

Beni kendi üvey annemden koruyor gibi görünmesi, sahip olduğumu bilmediğim bir güç duygusunu ortaya çıkardı. Kulağa ne kadar çarpık gelse de, çoğu erkeğin kızları için yapması gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptı. Babam bana hiçbir zaman güç ya da güven aşılamadı. Beni tamamen görmezden gelmediği zamanlarda, gitmem, sessiz olmam ve bana söyleneni yapmam için bağıırıyordu.

Alaric tarafından korunduğumu hissetmek garip bir şekilde güzeldi. Ve odanın diğer ucundan ona bakarken, bunu tekrar yapmasını diliyorum.

Yüzünde yara izleri ve kulağında bir halka olan kısa boylu bir adam görüş alanıma giriyor, böylece Alaric'i artık göremiyorum. Grotesk ve ürkütücü bir sırıtişla bana gülümsüyor ve bir adım geri çekilmeme neden oluyor.

"Ne şeftali ama," diyor adam gür sesi ve kalın İngiliz aksanıyla. "Olgunlaşmış mı?"

İğrenmiş bir yüz ifadesi takınıyorum ve adam yaklaştıkça ondan çalışıyorum. Üvey annem bir elini sırtıma bastırarak beni iğrenç adama doğru itiyor.

Clarissa gururla, "Yarın iyi para edecek," diyor.

Adam bir parmağını kolumda gezdirirken, "Hiç şüphesiz öyle olacak," diye cevap veriyor. Ürperiyorum, onun elinden kurtulmaya çalışıyorum ama yine itilip kakılıyorum.

"Açık artırmadan önce bir test sürüşüne ne dersiniz?" diye soruyor. "Açık artırmaya katılmadan önce direksiyon başında nasıl hissettirdiğini görmek isterim.

Bahislerim, ne demek istediğimi anlıyorsanız." İğrenç bir kahkaha attığında, midemin dehşetle ekşidiğini hissediyorum.

Gözlerim üvey anneme doğru kayıyor. Bu yabancı tarafından sürüklenmeme izin vermezdi, değil mi?

Elini vücudumun yan taraflarında gezdirirken göz kırparak, "Onu nane gibi tutacağım," diyor. Bir inilti çıkarıyorum ve Violet'in annesinin diğer tarafında huzursuzlaştığını fark ediyorum. Sonra adam uzanıyor ve elbisemin üzerinden göğüs ucumu çimdikliyor. Bir çığlık atıp ellerini uzaklaştırırken acı içime yayılıyor.

"Sakin ona dokunma!" Violet benimle adamın arasına girerek çığlık atıyor.

"İstediğime dokunurum, amcık," diye karşılık veriyor. Onu itmeye çalışıyor ve panik göğsümde yükseliyor. Etrafımızdakilerin ilgisini hissedebiliyorum ve bu istediğim son şey. Eğer onu utandırırsam üvey annem bana işkence etmenin yeni bir yolunu bulacaktır.

Birdenbire adam acı içinde ulumaya başladı. Başımı kaldırıp baktığımda Alaric'in adamı ensesinden yakaladığını ve yüzüne hırladığını görüyorum. "Ona dokunabileceğini mi söyledi, sık suratlı?"

"Tanrım, Ric. Sakin ol," diye cevap veriyor adam yüzünü buruşturarak. "Müzayedede şiddete izin verilmediğini biliyorsun."

"Umurumda bile değil. Ona bir daha bakmayı aklından bile geçirirsen, İngiltere'ye bir sonraki seyahatinin ceset torbasında olmasını sağlarım."

"Anladım." Adam teslim olmak için ellerini kaldırıyor ve ellerinin nasıl titrediğini fark ediyorum.

Alaric adamı iterken homurdanarak, "Defol git buradan," diyor.

Sonra bana doğru döndü ve elimi tuttu. "Bayan Windsor, Birdie ile konuşmak istiyorum." Beni kendine doğru çekerken irkildim.

"Onunla çoktan dans ettiniz Bay Stone," diye yalvarıyor. Yüzündeki ifadeye bakılırsa

ve üvey annem mutlu olmadığında, bunun bedelini ödeyen genellikle ben olurum.

Alaric cevap vermiyor. Beni galadan uzaklaştırıp uzun bir koridora sürüklemekle meşgul.

"Nereye gidiyoruz?" Soruyorum ama cevap vermiyor. Onun olduğunu tahmin ettiğim bir misafir odası kapısına ulaşana kadar halı kaplı merdivenlerden çıkmaya devam ederken durmuyoruz. Kilidi açmak için anahtarını kullanmasını izlerken midem düğümleniyor. Anahtar bip sesi çıkarıp kapıyı açtığında, şaşkınlık içinde öylece bakakalıyorum.

"İçeri," diye bağılıyor ama ben kıpırdamıyorum. İçini çekti. "Sana zarar vermeyeceğim Birdie, ama orada oturup o lanet sürüngelelerin seni daha fazla pençelemesini izleyemem. Gala bitene kadar burada kalacaksın. Sonra kendi odana gidebilirsin."

İçimden bir rahatlama ve sıcaklık hissi geçiyor. O beni koruyor. Tekrar.

Ama neden?

Başka bir şey söylemeden odasına giriyorum ve o da kapıyı arkamızdan kapatıyor. Onunla birlikte güvenli bir şekilde odaya kapandığım anda rahatlıyor. Derin bir nefes alarak kravatını gevşetiyor.

Ellerimi önümde kavuşturuyorum. "Yarın gece o ucubelerin bana evlenme teklif edeceğini biliyorsun ama bana yardım etmen çok riskli. Hatırladın mı?"

Odayı geçip ıslak bara doğru giderken yüzünü buruşturuyor ve kendine bir bardak kehribar rengi bir şey dolduruyor.

"Bunu düşüneneğimi söyledim." Homurdanıyor.

Ona doğru yürüyorum. Bardağı kaldırdığında parmaklarımı bardağın etrafına doluyor, ondan alıyor ve dudaklarıma götürüyorum. İçtiğim şey her neyse onu sıcak ve acı bir yudumda yutuyorum. Ateş gibi düşüyor ve hemen öksürmeye başlıyorum.

Sırtımı sıvazlarken kıkırdıyor.

"Tanrım, bu da ne?" Ateşli öksürükler arasında soruyorum.

"Viski. Ucuz viski çünkü ben bununla büyüdüm."

"Sen viskiyle mi büyüdün?" Şaşkınlıkla soruyorum ve onu güldürüyorum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Bu korkunç!" Çığlık atıyorum, bu da onu daha çok güldürüyor.

"Seni uyarabilirdim. Bunu neden yaptın?"

Kusma isteğimi bastırarak ayağa kalkıyorum. "Yarın hayatımın en kötü günü olabilir. Sadece zalim ve korkunç biriyle evlenmeye zorlanmakla kalmayabilirim, aynı zamanda beni odasına geri götürdüğü anda bana istediği her şeyi yapabilir ve ben de buna katlanmak zorunda kalacağım. O yüzden bu gece biraz sarhoş olmama izin ver, lütfen."

"Tanrım," diye mırıldandı. Sonra bir tane daha dolduruyor ve bardağı bana uzatıyor. "Bu sefer öyle büyük bir yudum alma. Ateş etmek istiyorsan nefesini tut. Hava daha kötü yanmasına neden olur."

Kaşlarımı çatarak iğneyi geri fırlatıyorum ama bu sefer aynı anda bir sürü hava yutmamaya dikkat ediyorum. Hâlâ cehennem gibi yanıyor ama o kadar da öksürmüyorum.

Gururla gülümsüyor ve bu benim midemi bulandırıyor. O gerçekten yakışıklı. Ve neredeyse kibar.

"Aferin kızıma," diyor usulca ve o çırpıntı karnımda bir kasırgaya dönüşüyor.

Gözlerine uzun uzun bakarken kapının çalınmasıyla bölünüyoruz.

M Kapıda sabırsızlıkla beklerken cildim endişeyle uğulduyor. İçeriden Birdie'nin sesini ve halının üzerinde ağır ayak seslerini duyuyorum. Alaric onu aldığı için minnettarım.

Ama anlamadığım nedenlerden dolayı onları bir odada yalnız düşünmek beni endişelendiriyor.

Alaric kapıyı açıyor ve ben onu geçip Birdie'yi elinde boş bir kadehle büyük maun şifonyerin yanında bulduğumda bana meraklı bir sırtışıla bakıyor. Bu hiç de beklediğim gibi değildi.

"Ona ne veriyorsun?" Odanın bir ucundan diğer ucuna yürüyüp bardağı elinden kaptığım gibi bağıriyorum.

"Ben ona hiçbir şey vermedim. Elimden çaldı."

"Annem oraya sarhoş giderse bizi öldürür," diyorum.

Birdie hemen kıkırdamaya başlıyor, ben de gözlerimi deviriyorum.

Çok geç.

"Burada kalabilir," diye cevaplıyor Alaric şişeyi onun elinden alırken.

Başımı ona doğru eğdim. "Cesedimi çiğnemedim."

Alınmış görünerek ofladı. "Ona zarar vermeyeceğim. Tanrım, Violet. Benim ne tür canavar olduğumu düşünüyorsun?"

Ona cevap vermiyorum çünkü Alaric'e onun bir canavar olduğunu düşünmediğimi itiraf etmek istemiyorum. Elbette, neler yapabileceğini çok iyi biliyorum ama yeri geldiğinde hep nazik olmuştur.

Sadece bunu kimsenin bilmesini istemiyor.

Ama yine de geceyi onunla burada, gözetimsiz geçirmesi fikrine katlanamıyorum.

"Annem buna asla izin vermez. Onunla bu kadar uzun süre yalnız kalmana izin verdiği için şanslısın. Değerli Birdie'sinin saflığını kaybetme riskini göze alamaz."

Birdie tiksintiyle yüzünü buruşturur.

"O zaman onu odana götür ve yarına kadar orada tut. Dışarıda onu saflığına kavuşturmadan malları memnuniyetle deneyecek pek çok erkek var."

"Lütfen durur musun!?" Birdie bağılıyor. "Herkes sanki burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşuyor. Değerim ve saflığım hakkındaki bu konuşmalardan bıktım. Bu iğrenç bir şey! Eğer bekaret fikrine bu kadar kafayı takmışlarsa, keşke biri onu hemen alsa, o zaman hiçbir değerim olmadığını düşünürler. Belki o zaman gitmeme izin verir."

Gözleri yaşıyor ve ben ona doğru koşup yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Benim tatlı Birdie'm. Haklısın. Bu iğrenç ve yanlış. Benim için ne kadar değerli olduğunu biliyorsun." Alaric'in izlediğini umursamadan onu dudaklarından öpüyorum.

Kapıda ikimizi de ürküten bir patlama sesi duyuldu. Geri çekiliyorum ve panik içinde Alaric'e bakıyorum.

"Uzan," diye fısıldıyor Birdie'ye. "Uyuyor gibi görün."

Kendini yatağa atar, sırtı kapıya dönüktür ve baygın görünmek için elinden geleni yapar. İçinde bulunduğu sarhoş haliyle bu zor olmasa gerek.

Alaric ona gelmemi işaret ediyor ve kapıyı yavaşça açarken yanına koşuyorum. Annem diğer tarafta duruyor, uzun siyah saçları üzerinden sarkıyor.

omuzları gevşek bukleler halinde. Gözleri Alaric ve benim aramda gidip geliyor.

"Clarissa, sana nasıl yardımcı olabilirim?" diye sorar düz, ilgisiz bir tonda.

"Birdie nerede?" diye .

Alaric yoldan çekilince Birdie'nin yatakta yüzüstü yattığını görür. "Ona ne oldu böyle?" Anne soluk soluğa kalır.

"Sanırım çok fazla içti. Kızınıza gerçekten daha yakından göz kulak olmalısınız."

Kaşları çatılırken dikkati bana yöneliyor. "Peki sen burada ne arıyorsun?"

Alaric'e yaklaşıyorum. "Alaric'le biraz yalnız kalmaya çalışıyordum ama Birdie içkiyle başa çıkamadı ve onun yatağında sızdı."

Annemin kaşları birbirine daha sıkı kenetleniyor. "O zaman Birdie'yi neden uzaklaştırdın? Onunla konuşmak istedin."

"Benim hakkımda," diye onun yerine cevap veriyorum. "Ona karşı hislerimin gerçek olup olmadığını öğrenmek için Birdie ile konuştum."

"Öyle mi?" diyor dişlerini sıkarak. Bakışlarını tutarak cevap veriyorum, "Evet."

Derin bir nefes alıyor ve dudaklarını birbirine bastırıyor. "Bütün gece Alaric Stone senin hakkında konuşmak için mi onun dikkatini diğer erkeklerden çaldı?"

Alaric konuşuyor. "Üvey kızınızın yarınki açık artırmaya katılmak istemediğinin farkındasınız, değil mi?"

Alaric'e ters ters bakarak, "Ne istediği umurumda değil. Yıllardır bana yük oldu ve şimdi bana borcunu ödeme fırsatı var, yani ya bunu kabul eder ya da hayatının geri kalanını çalışarak geçirir. Sizce hangisini tercih eder Bay Stone?"

"Çocuklar normalde annelerine borçlu değildir," diye soğuk bir şekilde cevap veriyor.

"O zaman annesi olmamam iyi bir şey."

Şu anda onu tokatlayabilseydim, yapardım. Kendi annemin nasıl bu kadar nefret dolu olduğunu asla anlayamayacağım.

onun kalbinde. Sadece ona sunacak bir şeyleri olanları sever, tıpkı anneme tek katkısı sadakati ve itaati olan kız kardeşim gibi. Hayatta kendi yolumu çizmeye başladığım anda, annem beni işe yaramaz biri olarak bir kenara attı.

Çocukken bile onun bana olan şefkatini hiç hissetmedim. Babam beni severdi. Bana şefkat gösterir ve görüldüğümü hissettirirdi ve belki de annemin bana bu kadar kızmasına neden olan şey ondan gelen bu ilgiydi, ancak öldüğü gün annem bana evimizdeki sevginin onunla birlikte öldüğünü çok açık bir şekilde ifade etti.

"Bu gece Birdie'ye ben bakarım. Yarın hazır olmasını sağlayacağım," diyorum cesurca.

"İyi edersin," diyor bana bakarak.

Annemin beni önemsediyini ya da sevdiğini gösteren bir şey görebileceğimi umarak bir an için bakışlarını tutuyorum. Ama hiçbir şey yok.

"İyi geceler anne," diye fısıldıyorum.

"Yarın sabah erkenden," diye yanıtlıyor. "Mazeret yok. Ve Bay Stone..." der, şeytani bakışlarını Alaric'e çevirerek. "Birdie'ye elini bile sürme."

Alaric kapıyı yüzüne çarpmadan önce alçak bir hırıltı çıkarıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ağzının kenarları narin bir gülümsemeyle kalkıyor. Bana hiç o anki kadar seksi görünmemiştir.

"Annen tam bir baş belası."

Odayı geçip viskinin olduğu yere giderken gözlerimi deviriyorum. Kendime bir bardak doldururken, bir huff attım. "Hiçbir fikrin yok."

"Gitti mi?" Birdie fısıldar.

"Evet, gitti," diye cevap veriyorum kral boy yatağa taşırken. Birdie'nin ayaklarının dibindeki şiltenin üzerine sürünerek sırtımı yüksek süslü ayaklığa yaslıyorum ve bir yudum alıyorum. Alaric şaşkınlıkla ellerini kaldırırken Birdie bana gülümsüyor.

"Hepimiz o yatağa sığmayacağız," diyor.

"Yerde uyuyabilirsin," diye cevap veriyorum bardağımın üzerinden alaycı bir şekilde.

"Bu mermer!" Birdie soluk soluğa çığlık atıyor. "Ona bunu yaptıramazsın."

"Teşekkür ederim Sen, Prenses," o diyor, düşürmek üzerine Yanındaki yatağa.

"Ona öyle deme," diye çıkışıyorum ama o sadece kıkırdıyor.

"Peki, üvey annen senden neden bu nefret ediyor?" diye sorar.

"O sadece bir sürtük," diye cevap veriyorum, bir yudum daha alarak.

"Şimdi ondan uzaklaşmak için neden bu kadar çaresiz olduğumuzu anlayabilirsin," diye ekliyor Birdie, yere bakarak. Viskinin etkisiyle sesinin hafifçe titrediğini duyabiliyorum.

Alaric derin bir nefes alır. "İkinizden haberi var mı?"

Birdie alt dudağını ısırmadan önce bana bakıyor.

"Üvey kardeşimi sevdiğimi biliyor ve bilmesi gereken tek şey bu," diye cevap veriyorum, ona soğuk bir şekilde bakarak.

"Sakın öğrenmesine izin verme," diye cevap verir Alaric.

"Zayıflıklarını asla düşmanlarına gösterme."

Birdie'ye dönüp bakıyorum, içimi bir suçluluk ve korku kaplıyor. Eğer annem Birdie'ye ne kadar değer verdiğimi ve onun için ne kadar çok şey yapmaya hazır olduğumu bilseydi, bunu kesinlikle bize karşı kullanabilirdi.

Çünkü bir şeyi doğru anladı. O benim zayıf noktam.

İki sıcak bedenin arasına sıkışmış bir şekilde uyandığımda hava hâlâ karanlıktı. Violet'e karşı, bizim için pek de alışılmadık olmayan bir şekilde sımsıkı uzanıyorum. Daha önce de sarılmıştık.

yıllarca aynı yatakta yattık. Tabii ki kimse bir şey düşünmedi, sadece kardeş olduğumuzu varsaydı. Başlarda öyleydik de.

Ama bugün farklı çünkü arkamda onun sıcak bedeninin yanı sıra kalçamda duran başka birinin eli var. Gözlerimi açmadan, Alaric'in beni kavrayan parmaklarını bulmak için uzanıyorum.

Gözlerimi açtığımda, yan yastıkta uyuyan ona bakıyorum. Yüzü rahatlamış olsa da eli sıkı ve dokunuşundan yayılan gerginliği hissedebiliyorum. Kolu titriyor ve yüzü korkuya dönüşüyor. Gözleri hâlâ kapalı, kaşları içe doğru kıvrılıyor ve burun delikleri açılıyor.

Kabus gördüğünü anlamam bir anımı aldı.

Yavaşça elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Uykusunda bir inilti çıkarıyor, ben de ona biraz daha yaklaşıyorum.

"Shhhh..." Elini nazikçe okşayarak fısıldıyorum. Sonra kolunu. Omuzlarına kadar ovuyorum ve sonra

Yüzünü.

Gözleri açılmadan önce son bir şiddetli titreme daha geçiriyor. Elim hala nazikçe yanağında dururken bana bakıyor.

"Bir kâbus gördün," diye mırıldandım.

Gözleri hala çılgınca, sanki rüyalarını gerçeğe bağdaştırmaya çalışıyormuş gibi.

"Ben buradayım. İyisin."

Birden gözlerini kırpmıyor ve gözleri normale dönüyor. "Uyandırdım mı seni?"

Başımı sallıyorum.

Sonra elinin kalçamda olduğu yere bakıyor ve yutkunuyor. Çenesini sıkarak elini . "Özür dilerim," diyor elini çekerek.

Yapmamam gerektiğini biliyorum ama hemen tutup yanıma çekiyorum. Uygunsuz bir şey yapmıyorum. Violet tam arkamda ve ben sadece onu teselli etmeye çalışıyorum.

Yine de, usulca "Orada kalsın" diye fısıldarken bir parça suçluluk hissediyorum.

Gözlerimiz buluşuyor ve yastıklarımızın arasındaki ay ışığının aydınlattığı boşluktan birbirimize bakıyoruz. Bu adamla daha bugün tanıştım ve şimdiden ona karşı bir çekim hissediyorum. Belki de benim kurtarıcım, parlak zırhlı şövalyem olabileceği içindir. Ya da belki Violet'in ona güvendiğini bildiğim içindir, bu da benim ona güvendiğim anlamına geliyor.

Ya da belki de bu sert dış görünüşünün altında gerçek bir adam olduğunu şimdiden söyleyebildiğim içindir. Onun eli kalçamda, benim parmaklarım da onunkilerdeyken gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

İçimi bir güven ve rahatlık duygusu kaplıyor ve hızla uykuya dalıyorum.

"NE TÜR bir ayyaş iki kadeh şarapla sarhoş olur ve bir erkeğin odasında sızar?" üvey annem arkamdan tersliyor. Violet saçlarımı kıvırıyor ve gözlerini devirip beni güldürürken makyaj aynasında göz göze geliyoruz.

"Alaric ve Violet'e bir özür borçlusun. Dün gece utanç vericiydin. Bu gece uslu duracaksın."

Üvey annem odanın içinde koşturuyor, bu akşamki açık artırma için hazır. Bütün günü beni hazırlamakla geçirdik ki bu biraz aşırıya kaçmak gibi geliyor. Makyajımı yaptırdım, saçlarımı kıvırdım, bacaklarıma ağda yaptım (göbek deliğimden kık deliğime kadar her yerle birlikte) ve tırnaklarımı boyadım.

Dolapta asılı üç elbise var. Hepsi lacivert ve şık ama hangisinin benim olduğunu bilmiyorum. Ben ve üvey kardeşlerim için mi yoksa biri üvey annemin, benimki başka bir yerde mi emin değilim.

"Özür dilerim Violet," diyorum üvey annem bakmıyorken göz kırparak.

Bugün ruh halim beklenmedik şekilde iyi. Alaric, Violet ve ben geç saatlere kadar konuştuk.

onunla kimyası var. Ama garip bir şekilde, bundan rahatsız olmadım. Ayrıca insanların inanmasına izin verdiği kadar sert ya da acımasız olmadığını da söyleyebilirim.

Neye hazırlandığımı düşünürsek, iyimser hissediyorum. Alaric'in bu gece bizim için öne çıkacağına inanıyorum.

Violet'in parmakları uzun saç tellerimi kıvrırken kafa derime her dokunduğunda geleceğimizi düşünüyorum. Hayal ettiğimde kalbim küt küt atıyor.

"Giyinin kızlar," diye bağılıyor üvey annem banyodan. Sesindeki bulanıklığa bakılırsa bir şişe şarabı çoktan bitirmiş. "Müzayededen önce Reaper'la buluşmam gerekiyor. On beş dakika içinde aşağıda ve hazır olun."

"Elbisem nerede?" Sadece Violet'in mavi elbisesinin orada asılı kaldığını görünce mırıldanıyorum.

Üvey annem sanki bilmem gerekiyormuş gibi, "Elbise giymiyorsun," diye cevap veriyor.

Neredeyse sormaya korkuyorum. "Ne giyeceğim o zaman?"

"Şu anda giydiğin şey," diye yanıtlıyor ses tonunda bir ısırlıkla.

Gözlerim aynada Violet'inkilere takılıyor, o da benimle aynı şaşkın paniği yaşıyor. Üzerimdeki, altında hiçbir şey olmayan ince, kısa beyaz bornoza bakıyorum.

"Ama ben... hiçbir şey giymiyorum," diye mırıldanıyorum.

Aptal olma Birdie, diyorum kendime. Elbette, hiçbir şey giymiyorsun.

Benim nefes alma başlar için büyümek
düzensiz olarak ve tüm durum giderek daha gerçek
ve vahim hale geliyor. Bu gece satıyorum. Evlilikteki elim.
Geleceğim. Bedenim. Ben. Gözyaşları hıyar benim gözler
olarak benim bakışlar büyür bulanık ve
odaklanmamış. Üvey annem çıkarken odanın kapısı çarparak
kapanıyor. Violet aceleyle beni kendisine doğru çevirdi ve
Kollarını bana doluyor.

"Panik yapma, Birdie. Her şey yoluna girecek." Sözleri yumuşak ve yatıştırıcı ama pek yardımcı olmuyor.

"Yapamam... Bunu yapamam," diye çaresizlik içinde kekeliyorum.

"Bunun içinde aşığı inmene izin vermeyeceğim," diyor başımı okşayarak.

Hıçkırıklar içinde, tek can simidimmiş gibi koluna yapışıyorum.

Günlerdir ağlamaktan başka bir şey yapmamışım gibi hissediyorum. Peki bunun bana ne faydası oldu? Gözyaşlarım beni hiçbir şeyden kurtarmadı. Yaptıkları tek şey makyajımı mahvetmek.

Çaresiz ve uysal olmaktan çok yoruldum. İnsanlar üzerimde tepinmekten ve bana insan bile değilmişim gibi davranmaktan başka bir şey yapmıyor. Bıktım artık bundan.

Ama şimdi bu konuda ne yapabilirim?

Gözlerimi silerek doğruluyorum ve Violet'ten uzaklaşıyorum. Sonra aynada bana bakan güzel kıza bakıyorum.

Oyuncak bebek gibi görünüyor. Sarışın ve narin. "İyi misin?" Violet fısıldıyor.

Ağzım ince bir çizgi halinde. İlk defa hiçbir şey hissetmiyorum.

"Sanırım durumu kabullenmenin zamanı geldi Violet. Açık artırmaya katılacağım. Tanımadığımız biri kazanabilir ve ben de onunla birlikte gitmek zorunda kalırım. Onun karısı olacağım ve onunla seks yapmak zorunda kalacağım."

"Öyle söyleme," diyor sıkılmış dişlerinin arasından karanlık bir şekilde.

Öfkeyle ona doğru dönüyorum. "Neden olmasın? Sadece gerçekçi olmaya çalışıyorum. Daha kötüsü de olabilirdi, değil mi? Yaşlı ve zengin bir adamla yatmaya zorlanmak mı? Buna katlanacak kadar güçlü olmadığımı mı düşünüyorsun? Yaşadığım onca şeyden sonra, bununla başa çıkabilirim."

Violet gözlerinde öfkeyle, "Üstesinden gelebileceğini biliyorum," diye cevap veriyor. "Başa çıkamayan benim."

"Bir yabancı tarafından becerilmeme katlanmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm." Ses tonum soğuk ve kindar. Violet'le kavga etmek istemiyorum ama çaresiz ve öfkeliyim ve başka ne yapacağımı bilmiyorum.

"Elimden gelse senin yerini alırdım," diye cevap veriyor usulca.

"Yapacağını biliyorum." Mükemmel bakımlı tırnaklarına bakarken gözleriyle buluşamıyorum.

Aramızda sessizlik var. Keşke zamanı durdurup bu odada kalabilseydim ama artık müzikle yüzleşmemiz gerektiğini biliyorum.

"Giyinmelisin," diyorum.

"Sen giy," diye yanıtlıyor. "Oraya hiçbir şey giymeden gitmene izin vermeyeceğim."

"Yapamam-"

"Giy şunu," diye tersliyor ve elbiseyi bana doğru itiyor. "Bende bir tane daha var. Ne yapacak ki? Onu senden mi koparacak?"

Elbiseyi alırken gülümsemeye zorluyorum kendimi. "Bağırdığım için özür dilerim," diyorum sessizce.

Hâlâ oturduğum yere doğru eğiliyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. "Keşke daha çok bağırırsan, Birdie. Senin üzerinde hoşuma gidiyor. Çılgık at, dövüş, ne yapman gerekiyorsa yap."

Şimdilik makyajımı düzelterip bu elbiseyi giyeceğim. Sonra da o merdivenlerden inip beni bekleyen şeyle yüzleşeceğim. Suç ortağı olmam onayladığım anlamına gelmez. Ama bu üvey annemden kurtulmamı sağlayacaksa, bunu yapacağım.

Violet dün gece giydiği elbiseyi giyiyor ve kendi elbisesini giydikten sonra benimkinin fermuarını çekiyor. El ele kapıdan çıkıp koridordan geçerek ana kata çıkan merdivene doğru yürüyoruz. Sonra da etkinliğin yapılacağı büyük salona doğru yürüyoruz.

Karizmatik Azrail'in şu anda yukarıda olan her neyse -ya da her kimse- onun için teklif çağrısı yaptığını şimdiden duyabiliyorum. Boğazım kuruyor ve avuçlarım terlemeye başlıyor.

Bunu yapabilirim.

Kapının yanında bizi bekleyen üvey annem ve Luna'ya yaklaşırken Violet elimi sıkıyor. Döndüğünde, gözlerini vücudumda gezdirirken şokla gözleri açılıyor.

"Ne giyiyorsun lan sen?" diye .

Omuzlarımı geriye atıp başımı dik tutarak, "Oraya o incecik bornozla çıkmayacaktım," diyorum.

"Seni arsız küçük amcık," diye tükürdü. Sonra eli havalanıyor ve yanağıma sert bir tokat atıyor. Acıyı hafifletmek için elimi orada tutarken bir nefes verdim.

"Anne!" Violet girerek bağılıyor.

Üvey annemin arkasından Luna sarhoş, esprili bir kıkırdamayla gülüyor. "Sen tam bir aptalsın, Birdie. Oraya asla bornozla çıkmayacaktın, seni ahmak."

Üvey anneme bakmak için döndüğümde gözlerim açılıyor. "Çıplak mı?"

"Çıkar... çıkar..." diye homurdanıyor.

Sanki onu durdurma şansım varmış gibi ellerim içgüdüsel olarak bedenime yapışıyor.

"Erkekler neye teklif verdiklerini görmeyi hak ediyorlar" diye ekliyor.

Bu noktada, bunu bana işkence etmek için yaptığını biliyorum. Mesele para ya da bana zengin bir koca bulmak değil. Babamın ona yaşattıklarını bana ödetmek için. Şiddet. Aşağılanma. İşkence. Onun günahları artık benim çarmıhım.

Ve bunun ne kadar adaletsiz olduğu önemli değil.

Üvey annemin şeytani yüz ifadesine o kadar odaklanmışım ki Luna'nın arkamda olduğunu fark edemiyorum. "Çıkar şunu dedi Birdie," diyor sinsice fermuarı indirirken, bir yandan da sırtımı kaşıyor.

Ondan uzaklaşırken bir çığlık attım. Violet kız kardeşinin üzerine atlıyor ama üvey annemin fedailerinden biri hemen onu geri çekiyor.

Üvey annem bana doğru bir adım atıyor, pençelerini mavi ipek elbisemin ön kısmına geçiriyor ve tek bir sert hareketle yırtıyor. Dikiş yerlerinin yırtılması çığlıklarımdan ve kapının hemen ötesinde tezahürat yapan kalabalığın cılız seslerinden daha yüksek yankılanıyor.

Saygınlığımın onun ellerinde parçalanma sesi. "Anne, dur!" Violet çığlık atıyor ama durmuyor.

Yırtılıp duruyorlar. Üvey annem önde, Luna arkada. Elbise yerde yatana kadar

Mavi saten şeritler ve ben onların arasında titreyerek ve açıkta duruyorum.

Hiç bu kadar savunmasız ve korkmuş hissetmemiştim. Ve yalnız.

Clarissa işini bitirdiğinde gülüyor, yüzüme ve gözlerimden akan yaşlara bakıyor.

"Onları silip atma," diyor, o kadar yaklaşıyor ki onu yumruklama dürtümle savaşmak zorunda kalıyorum. "Bazıları senin bu halini beğenecek."

Dudağımın titremesini engellemek için dişlerimi sıkıyorum. Sonra yüzümü hiçbir şey göstermemeye zorluyorum. Ona bu zevki tattırmayacağım.

Tam o sırada müzayede odasının kapısı açılır ve bir adam dışarı çıkar. "Windsor. Sıra sende."

"Bu sensin," diyor bana ve ben dönüp gözlerinin içine bakıyorum. Orada hayat yok. Ruh ya da insanlık yok. Sadece kötülük ve nefret var.

Tek kelime etmeden yerdeki parçalanmış elbise yığınının üzerinden geçiyorum. dökülen uzun saçlarım ve ayağımdaki yüksek topuklu ayakkabılarımdan başka hiçbir şeyim olmadan kapıdan geçip müzayedeye giriyorum.

■ Gözlerim odayı tararken kadehimdeki viskiyi döndürüyorum. Karanlıkta, kalabalığın içindeki yüzleri görmek zor. Etrafıma bakmaktan kendimi alamıyorum, bu adamların hangileri olduğunu merak ediyorum.

Birdie'ye teklif verebilirler. Ve daha da önemlisi, onu kim kazanacak?

Benim için fark etmez.

Benim için fark etmemeli. Bu kızla daha dün tanıştım. Onu tanımıyorum ve bu geceden sonra normal hayatıma geri döneceğim, bu hafta sonu burada olanlardan rahatsız olmayacağım.

Ya da en azından öyle yapmalıyım.

Solumdaki masadan kibirli bir kahkaha geliyor. Gözlerimi kısarak, masum bir sunucuyu kucağına sürükleyen şişmiş, terli ve sarhoş adama bakıyorum. Kadın, adamın kollarından zorla kurtulmadan önce gülümsüyormuş gibi yapıyor.

Ona doğru tiksinti dolu bir bakış fırlattım.

Ya Birdie'yi kazanırsa? Bu gece uyuyabilecek miyim?

Kendimle yaşayabilir miyim?

Dün gece bana şefkat gösterdi ve normalde bir nezaket eylemi kararlarımı etkilemez, ama bu kız

görmezden gelinemeyecek kadar tatlı. O çok masum. Çok saf. Onun gibi biri hayatıma bir ışık getirecek ve bu da beni daha zayıf bir adam yapacak. Zayıflar hedeftir.

Bu gece bu odada çok güçlü adamlar var. Birçoğu Birdie'nin babası tarafından kötü iş anlaşmaları ve kaybedilen milyonlarca dolar yüzünden düşman haline getirildi. Onun yanında yer alırsam, bu beni hedef tahtasına mı koyar?

Kötü ittifaklar kurarak bu kadar uzun süre başarılı olamadım. Yalnız çalışıyorum. Yalnız yaşıyorum. Ve eğer akıllı olursam, bu sefil varoluştan bir kırk yıl daha çıkarabilirim.

Tam kalabalık sessizleşirken, Reaper karizmatik bir gülümsemeyle sahneye geri döner. "Sırada ne güzel bir ikramımız var. Şimdi dışarı gel tatlım," diye mırıldanıyor sahne dışından birine.

Karanlık köşeden solgun, çıplak bir figür çıkıyor. Gözlerim ilk olarak, soğuk odada çakıl taşlarıyla kaplı, esnek bir çift göğüs ve yumuşak pembe meme uçlarına takılıyor. Kız sahnede ilerlerken kalabalık ıslık çalıyor ve çıplaklığın sergilenmesini alkışlıyor.

Ortada Azrail'le karşılaştığında, Azrail onu bize doğru çeviriyor.

Oturduğum yerden fırlayıp üzerinde tek bir kıyafet olmadan sahnede duran Birdie'ye şaşkınlıkla bakarken viski bardağım bir gümbürtüyle zengin halı kaplı zemine düşüyor.

"Bu sevimli küçük şey Bayan Birdie Windsor. Sadece on dokuz yaşında ve bakire. Ama akıllıca teklif verin dostlarım. Kazanacağınız sadece onun masumiyeti değil, aynı zamanda evliliği de olacak. Bu güzel küçük kuş için imzalanması gereken sağlam bir sözleşme var."

Gözlerimi orada cıvılcıplak duran Birdie'den ayıramıyorum. Yüzünde inatçı bir ifade var ama ellerinin titrediğini buradan görebiliyorum. Yaprak gibi titriyor ve bunu görmek bile azı dişlerimi gıcırdatıyor.

"Arkanı dön ve eğil, tatlım! Ne kadar güzel görelim" diye bağırıyor karanlık kalabalıktan müstehcen bir ses.

Kalabalık alkışlar ve ışıklarla tepki verirken Birdie yerinden kıpırdamıyor, dümdüz önüne bakıyor. Bir hırıltı çıkardım.

"Otur," diye tıslıyor biri arkamdan ama kıpırdamıyorum. Gözlerim hızlıca odayı tarıyor ama sahnede porselen gibi aydınlatılmış Birdie'den ötesini seçemeyecek kadar karanlık. Keşke beni görebilseydi ama yüzündeki o ağır spot ışığıyla neredeyse kör olduğunu biliyorum.

"Bu seksi küçük bakire gelin için teklifler beş yüz binden başlıyor."

"Beş elli," diye bağıyor biri öfkeyle ve bu teklifi dile getiren sesin bana ait olduğunu anlamam bir anımı alıyor. "Altı yüz alabilir miyim?" Reaper cevap veriyor, bir Sanki yakın arkadaşlarmış gibi kolunu omuzlarına doluyor. Stoacı, duygusuz ifadesini koruyor.

"Altı yüz," diye bağıyor yanımdaki grotesk adam. "Yedi elli," diye cevap veriyorum.

Tüm mantığım ve mantığım gitti. Oturmam gerektiğini biliyorum. Bunu tekrar düşünmeliyim. Ama gözlerim onun tatlı formuna yapışmış, dün gece o kalçaların ellerimde nasıl hissettirdiğini hatırlıyorum. Bir kâbustan uyandığımda onun dokunuşunu ve gözlerindeki sıcaklığı hissetmek hafızama kazındı.

"Sekiz yüz," diye başka bir ses.

"Dokuz," diye homurdanıyorum.

Artık kararlıyım. İttifaklar, para ya da refah umurumda değil. Onu kollarıma alıp götürmek için o sahneye koşmak beni öldürür ve ona hiçbir faydası olmaz. Ama banka hesabımı boşaltmak öyle olacak ve bunun için ne gerekiyorsa umurumda değil.

"Dokuz elli," diye solumdaki canavar.

"Bir milyon," diyorum daha sözünü bitirmesine fırsat vermeden.

Reaper tehditkar bir şekilde gülümsüyor. Birdie sanki beni bulmaya çalışıyormuş gibi gözlerini kısıyor. Sesimi tanıyabilir mi?

Buradayım, Prens. Buradayım.

"Bir eş arayışında olduğunuzu bilmiyordum Bay Stone," diye mırıldanıyor Azrail. "Yoksa taze am vaadi mi tekliflerinizi canlandırıyor?"

Adım geçince Birdie'nin ifadesi değişiyor. Yüz hatları yumuşuyor, nefesi kesilirken kaşları yukarı doğru kalkıyor. Kendimi ona doğru adım atarken buluyorum.

"Açıkça kazandım Azrail. !"

"Bir-beş," diye sesleniyor yanımdaki iğrenç adam.

Ona doğru küçümseyerek bakıyorum. "İki milyon." Homurdanıyorum. Sahneye bağıryorum, "Ara!"

Azrail uğursuz bir gülümsemeyle kıkırdar. "Bir kerede iki milyon..."

Yumruklarım o kadar sıkılı ki eklemlerimin henüz kırılmadığına şaşırıyorum.

"İki kez gidiyorum..."

"Lanet olsun Azrail," diye mırıldanıyorum alçak sesle. Benimle oynamak için bunu uzatıyor.

Hiçbir zaman asabi biri olmadım. Soğukkanlı, sakin ve hesaplı kararlar alırım. Mağara adamı gibi bölgesel bir öfkeyle müzayedeciye iki milyon dolar fırlatmam. Görüşüm kırmızı bayraklarla dolu çünkü bu davranışların hiçbirisi bana benzemiyor ve hepsinin onun hatası olduğunu biliyorum.

O çok güzel. Çok masum. Çok tatlı ve mükemmel. Ve bana ihtiyacı var.

Buna kanacak kadar aptalım ama artık çok geç.

Yeni bir karısı olan ve iki milyon dolar hafiflemiş bir aptalım.

"Satıldı! Tebrikler Bay Stone. Bununla çok eğleneceksin," diyor

Reaper, Birdie'yi dikkatle sahneden indirirken ve ona zar zor duyabildiğim başka bir şeyler mırıldanıyor. Ceketimi omuzlarımdan çıkarıp bir an önce onun durduğu yere.

Loş ışıktaki gözleri benimkilerle buluştuğunda, heyecandan nasıl parıldadıklarını fark ediyorum. Sadece ortasına kadar uzanan ceketimi hızla omuzlarına atıyorum.

Ama hiç yoktan iyidir. Sonra onu kollarıma aldım ve odadan dışarı çıkardım.

Evin aydınlık salonuna doğru kayıyoruz. "Hadi buradan siktir olup gidelim," diye mırıldanıyorum karanlık bir sesle, onu göğsüme yaslayıp odama çıkan merdivenlere doğru yürürken.

Siyah takım elbiseli iki iri adam önümüze çıktığında büyük alanı yarılamıştık.

"Çekilin lan yolumdan. Paramı zaten aldınız," diye tükürüyorum adamlara ama kıpırdamıyorlar.

"Bay Stone." Arkamızdan bir kadın sesi devasa salonda yankılanıyor.

"Ne istiyorsun?" Clarissa Windsor'a doğru dönerken hırlayarak cevap veriyorum. Yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Yanında onun klonu olabilecek ama saçları ağarmış genç bir kadın var. Bir de Violet var, o kadar gergin görünüyor ki muhtemelen biri onu ikiye ayırabilir. Onu o kadının yanında sanki gerçekten orada olmak istiyormuş gibi görmekten nefret ediyorum, ki öyle olmadığını biliyorum.

Ceketim Birdie'nin alt yarısını örtecek kadar uzun değil. Kıpır kıpır olduğunu, kendini bu adamlardan ve onların gezinen gözlerinden saklamaya çalıştığını hissedebiliyorum.

"İlgilenmemiz gereken bir işimiz var," diyor kadın ve kaşlarımın çatılmasına neden oluyor.

"Seninle bir işim yok," diye cevap acı bir şekilde merdivenlere doğru ilerlerken.

"Kazanma teklifinin şartları var, Alaric."

Durup ona bakıyorum ve devam etmesini bekliyorum. "Birdie sahnedeysen Reaper onlardan bahsetti. Birdie sahnedeysen En yüksek teklifi veren misafir satın alma işleminin tüm şartlarına uyacak ya da anlaşma iptal edilecek." Sesi sakın ve şakacı ve bu benim sinirlerimi bozuyor.

"Sen neden be?"

Yüzündeki gergin ifadeye bakılırsa sabrı tükeniyor. Kolunun altından bir yığın kâğıt çıkarıyor. Bir hışımla onları merkeze doğru götürüyor.

büyük bir cam masanın bulunduğu odaya giriyor. Orada, kağıtları yere çarpıyor ve ilk sayfadaki bir satırı işaret ediyor.

"Bütün gece vaktimiz yok Bay Stone. Teklifin anlaşmasına göre, sözleşmeyi imzalamalı ve içindeki tüm şartlara uymalısınız. Bunlardan biri de nişanın bu gece yarısına kadar tamamlanmış olması."

Hepimiz Clarissa'ya bakarken oda sessizleşiyor. Sanki yüzümden kan çekiliyormuş gibi hissediyorum. Birdie'yi yavaşça yere indiriyorum ama o yanımdan ayrılmıyor. Kendini kolumun altına ve göğsüme bastırıyor. Derimin altında kaynayan öfkeyle üvey annesine bakarken onu daha sıkı sıkıyorum.

"Sen neden be?" Mırıldandım.

"Sözleşmeyi imzalamazsanız, Birdie'yi başka bir patronun teklif vermesi için sahneye geri koymak için çok geç değil. Yapılması gerekeni yapmaya istekli biri."

"Hayır!" Violet çığlık atıyor.

Clarissa arkamızdaki iki adamı işaret ediyor, ikisi de Birdie'ye doğru bir adım atıyor. Onu daha sıkı tuttuğumda bir çığlık atıyor.

"Dur!" Kükredim. "Tamam. İmzalayacağım"

Hayatımda bir kez olsun avukatımla birlikte titizlikle okumadan bir sözleşme imzalamadım. Ancak şu anda durum bu tür formaliteler için biraz fazla vahim.

Birdie hâlâ göğsüme gömülüyken masaya doğru yürüyorum ve sözleşmeye bakıyorum. Kalem elime alıp listelenen şartlara göz gezdiriyorum.

Birdie benim mali sorumluluğumda olacak.

Resmi nikah töreni otuz gün içinde yapılmalıdır.

Borçları ve mirası bana devredildi.

Nişan gece yarısına kadar satıcının seçeceği şahitlerle tamamlanmalıdır.

Clarissa, Birdie'yle sevişeceğime söz vermemi istiyorsa, ona ne vereceğim. Niyetim yok

Ama Clarissa'nın bunu bilmesine gerek yok. "Birbirimizi tamamlamamız neden umurunda olsun ki? Ne? sizin için ne fark eder?" Ben soruyorum.

"Onun sana yük olmasını ve bana geri dönememesini sağlamak istiyorum. Bir kadını bir erkeğe çocuk ihtimalinden daha çok ne bağlar?"

"Sana asla geri dönmem," diyor Birdie dişlerinin arasından. Kalemi elime alırken gözlerimi deviriyorum. "Sen hastasın." Sözleşmeyi tekrar hızlıca gözden geçirdim ve bir kez daha hızlıca okudum.

Birdie benim mali sorumluluğumda olacak. Resmi nikah töreni otuz gün içinde yapılmalıdır. Borçları ve mirası bana devredildi. Nişan gece yarısına kadar satıcının seçeceği şahitlerle tamamlanmalıdır.

Bekle... da ne? "Tanıklar mı?" Clarissa'ya ters ters bakmak için başımı kaldırırken soruyorum. "Sadece senin sözüne inanacağımızı düşünmüyorsun, değil mi? Sen?"

"Onları... izlemeye mi gidiyorsun?" Violet yumuşak, korkmuş bir ses tonuyla soruyor.

"Onları izleyeceğiz," diye yanıtlıyor Clarissa. Bakışlarım bir kadından diğerine dans ederken burun deliklerim alevleniyor. Hayatımda korkunç, iğrenç insanlarla karşılaştım ama bu kadının bu ikisine yaptığı şey farklı bir düzeyde korkunç. Kızının üvey kızına aşık olduğunu biliyor olmalı ve bunu ikisine de eziyet etmek için yaptığından eminim.

"Acele edebilir miyiz lütfen?" Clarissa tersler. Saatime baktım. Neredeyse on bir olmuş. Bakışlarım hâlâ yanımda sınıksız duran Birdie'ye kayıyor.

Bunu ona yapamam. Eğer istediği bu değilse, onu buna zorlayamam. Başka bir yolu olmalı.

"Bunu sözleşmeden çıkarmak için size daha fazla para teklif etmeme izin verin," diyorum öfkeli bakışlarımı Clarissa'ya doğru kaldırarak.

"Senin paranı istemiyorum, Alaric. Sözleşmeyi imzala."

"Reaper'ın buna izin vermesine imkân yok," diye karşı çıkıyorum, müzayedede beni destekleyecek birilerini arıyorum. "Rızaya dayalı olmalı."

Clarissa gururla, "Rızaya dayalı," diye yanıtlıyor. "Öyle değil mi, Birdie?" Zalim bakışları yanımda duran kadının üzerine düşüyor. Bu duygusal bir manipölasyon. Öyle olmak zorunda. Bu kız bu kadının pençesinden kurtulmak için o kadar çaresiz ki bunu gerçekten kabul ediyor.

Kalemi elimden alıp benim için ayrılan boşluğun yanına kendi adını hızla karaladığında kanım donuyor.

"Sorun değil," diye mırıldanıyor yumuşak sesi yanımda. "Sadece imzala, Alaric." Kalemi kâğıdın üzerine bırakıyor ve beklentiyle bana .

"Bunun ne anlama geldiğini anlamıyor musun?" Soruyorum. Bunu istemesine imkan yok.

"Evet," diye mırıldanıyor Birdie, gözlerimin içine bakarak. Bakışlarında o kadar büyük bir zarafet ve güven var ki içimde bir şeyleri paramparça ediyor. Üvey annesine döndüğünde ifadesi sertleşiyor ve ekliyor: "Bu özgür olacağım anlamına geliyor."

A Laric'in vücudu sıcak ve rahatlatıcı. Yanına yapıştığım için kendimi aptal gibi hissediyorum ama yine de çıplak kıcımda ve bacaklarımın arasında hissedebiliyorum.

beni çok ama çok savunmasız hissettiriyor.

Kolları güvenlik ve rahatlık sağlar.

Sözleşmeyi imzalarken Violet'e bakamıyorum. Elimden gelse ona koşardım. Keşke onu bu sıcak kucaklamanın içine çekebilseydim ama annesinin yanından ayrılamaz. Henüz ayrılamaz.

Bunu istediğini biliyorum. Beni sevdiğini ve annesinden de kurtulmak istediğini biliyorum ama bunun onun için ne kadar karmaşık olduğunu da biliyorum.

Bu yüzden göz teması kurmayacağım. Korkumu görmesine izin vermeyeceğim, böylece çok fazla endişelenmesine gerek kalmayacak. En azından bunu yapabilirim.

Alaric sözleşmeyi imzaladıktan sonra öfkeyle kalemi yere atıyor ve daha fazla talimat beklerken üvey anneme bakıyor.

Bu durumdaki inatçılığını sevimli buluyorum. Korunduğunu hissetmek güzel. Uğruna savaşılmış. Önemsenmek. Alaric'le bunun ne kadar süreceğini ya da ne anlama geldiğini bilmiyorum ama alabildiğimi alacağım.

"Saat işliyor, Bay Stone." Clarissa'nın sesi soğuk ve acımasız.

"Beni bu güzel kızı kirletmeye zorlamadan önce biraz yalnız kalabilir miyiz?" diye alaycı bir şekilde cevap verir.

Üvey annem gözlerini deviriyor. "Elbette, Alaric. Onu odana götür. On beş dakikan var. Sonra kapıyı çalacağız."

Beni merdivenlerden yukarı ve uzun koridordan aşağı, dün gece Violet'le birlikte uyuduğum odaya doğru koşturmadan önce ona kaşlarını çatıyor.

Yol boyunca küfürler mırıldanıyor. Odasına vardığımızda soğuk bir paniğin üzerime çöktüğünü hissediyorum. Bu gerçekten oluyor.

İçeri girdiğimizde, Alaric dün gece içtiğimiz viski şişesine yöneliyor. "Bu ciddi boktan bir durum, Birdie."

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum onu takip ederken.

"Bundan haberin var mıydı?" diye soruyor, her biri dün geceden biraz daha dolu iki bardak doldururken. Birini bana uzatıyor ve ben yavaşça başımı sallıyorum. Yüz ifadesi sempattikti.

"İç bakalım," diyor, yüzünü buruşturarak sırtını savurmadan önce, sıvı indikten sonra büzdüğü dudaklarının arasından üflüyor. Uzakta, dışarıdaki gök gürültüsünü duyuyorum. Kalbimin göğsümdeki çarpıntısıyla eşleşiyor.

Bunun için sarhoş olmak istemiyorum. Aklım başımda olsun istiyorum, yoksa gerçekten çıldırabilirim diye korkuyorum. Ama biraz rahatlamak ve ellerimdeki bu sürekli titremeyi durdurmak istiyorum. Bu yüzden derin bir nefes alarak ve dün geceki talimatlarını izleyerek viskiyi geri çekiyorum ve onun yaptığı gibi üflemeden önce nefesimi bir saniye tutuyorum.

"Aferin kızıma," diye cevap veriyor gülümseyerek ve başını sallayarak. Sonra bir bakıyorum, usulca gülümsüyorum.

Bir saniye sonra, onunki de kayboluyor. Ve bir an için ne yapmak üzere olduğumuzu unuttuğunu söyleyebilirim. "Emin misin?"

bunu yapmak ister misin?"

Omuz silkiyorum. "Fazla seçeneğimiz yok. Ama ben korkmuyorum. Bana zarar vermeyeceğini biliyorum."

Bir kahkaha attı. "Daha önce kimse benim hakkımda böyle bir şey söylememişti." Sonra öne doğru uzanıp saçlarımı yüzümden çekerek kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Ama bu doğru. Sana zarar vermeyeceğim. Elimden gelse bile."

Kendimi yutkunmaya zorluyorum, karnımda sıcak bir şeyler oluşuyor. Bir sonraki sorumu sormaya korkuyorum ama bilmek zorundayım. "İstiyorsun, değil mi? Çünkü eğer istemiyorsan... benim başka biri olduğumu hayal edebilirsin."

"Bekle. Ne istiyorsun?" diye soruyor ve kafasını şaşkınlıkla sallıyor.

"Benimle yatmak ister misin?"

Dudakları ayrılıyor ve şaşkınlıkla donup kalıyor. Sonra bardağımı alıp kendi bardağıyla birlikte tezgâhın üzerine koydu. Beni duvara doğru sıkıştırıyor, sıcak ellerini çıplak kalçalarımın üzerine koyuyor ve ağzını ağzıma o kadar yaklaştırıyor ki zar zor nefes alabiliyorum.

"İstemek..." diye mırıldanıyor. "Benim tatlı prensesim, seni ne kadar istediğimi bilemezsin. Sadece senin kadar tatlı ya da nazik değilim. Seninle yatmak istemiyorum Birdie. Seni becermek istiyorum. Sana iğrenç, korkunç şeyler yapmak istiyorum. Ama bu gece ne kadar korktuğunu biliyorum, o yüzden nazik olmak için elimden geleni yapacağım. Lütfen bunu seni istemediğim anlamına alma. Anladın mı?"

Gözlerinin içine bakarken bir inilti çıkarıyorum, bu kelimelerin karnımda bir ateş gibi yandığını hissediyorum, vücudum ihtiyaçtan ağrıyor.

Bunu bu kadar çok istediğim için berbat bir insanım. Daha dün Alaric'i bir baba figürü olarak görüyordum. Beni korudu ve benimle ilgilendi. Ve şimdi... Bana yapmak istediği o iğrenç, kirli şeyleri duymak istiyorum. Her birini duymak istiyorum.

Peki ya Violet?

Sadece onu düşünmek ve aşağıda vereceği tepkiyi hatırlamak bile içimin boş ve soğuk hissetmesine neden oluyor.

Eğer bunu , zarar görme riski olan tek kişi ben değilim.

Violet'i her şeyden çok seviyorum ama hayatımda hiç bu kadar parçalanmış olmamıştım. Onu bu kadar çok severken nasıl olur da fiziksel olarak başka birini isteyebilirim?

Ama başka ne seçeneğim var ki? Aşağıda Alaric kadar nazik olmayan çok daha kötü adamlar var. Az önce söylediği iğrenç şeylerden sonra bile bana şefkatle bakıyor. Kullanılacak sıcak bir bedenmişim gibi değil.

Ona daha da yaklaşıyorum. "Senden korkmuyorum," diye fısıldıyorum.

Kaşları birbirine yaklaşıırken homurdanarak iç geçiriyor. "Bekaretinizi kırk yaşında bir adamla kaybetmek istemezsiniz, Prenses."

Omuz silkiyorum. "Bu umurumda değil. Eğer üvey annemden yardım edersen, kaybedeceğim tek şey şu anda yaşadığım kâbus olacak."

Bir süre sonra geri çekildi ve iki kadeh daha doldurdu. Birini bana uzatırken kapı çalındı.

"Bütün gece vaktimiz yok," diye bağılıyor üvey annem odunların arasından.

Alaric'e bakıyorum ve shot'ları birlikte içiyoruz. Viski yakıyor ama çoktan kanıma karışmış, sinirlerimi yatıştırmış ve vücudumdaki gerginliği gevşetmiş. Alaric kapıya doğru yürümeden önce bardağını gürültüyle tezgâha çarpıyor. Kapıyı açtığında yüzünde bir çatıklık vardı.

Üvey annem içeri girerken bardan onu izliyorum, üvey kız kardeşlerim Luna ve Violet de arkasında.

Luna kendini beğenmiş, neredeyse hoppa bir ifade takınıyor. Acımı görmeyi her zaman sevmiştir.

Violet umutsuz görünüyor. Yüzünde hala gözyaşlarının izleri var. Ne kadar istesem de gözlerimin içine bakmıyor.

Arkalarından iki güvenlik görevlisi geliyor.

"Bütün bunlar gerçekten gerekli mi?" Alaric kapıdan homurdanıyor.

Herkes etrafında dururken üvey annem büyük sandalyeye oturuyor. "Rahmetli kocam, herkes izlerken beni arkadaşlarıyla paylaşmaktan zevk alırdı, çoğu zaman benim isteğim dışında. Eminim sen ve Birdie bu kadarıyla başa çıkabilirsiniz."

Gözyaşlarım gözlerimi yakarken boğazımdaki safra yükseliyor. Gerçekten de babamın ona yaptığı korkunç şeylerin bedelini bana ödetmeye çalışıyor. Ve onu durdurmak ya da bunun ne kadar adaletsiz olduğunu görmesini sağlamak için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Alaric isteksiz bir sarsıntıyla kravatını yırtarken gözlerimin içine bakıyor. Korkudan donmuş bir halde durduğum yere doğru yürüyor. Eğiliyor ve parfümünün kokusu bana çoktan tanıdık geliyor. Sinirlerimi yatıştırıyor ve bütün gece ilk kez derin bir nefes alabiliyorum. Anında ciğerlerim onunla doluyor.

Kulağımın dibinde fısıldayarak şöyle dedi: "Yorganın altına uzanmanı istiyorum. Sonra gözlerini kapatmanı ve onlar burada yokmuş gibi davranmanı istiyorum. Anladın mı?"

Yutkundum ve başımı salladım.

O zaman dediğini yaparım.

Yatağa doğru yürürken, geniş odanın karşısında duran insan kalabalığına bakmıyorum. Çarşafların altına girerken Alaric'in ceketini silkerek tekrar çıplak kalıyorum. Yorganı üzerime çekip gözlerimi kapatıyorum, onun dokunuşunu hissedeceğim an için endişeleniyorum.

Ayak seslerini ve giysilerinin hışırtısını duyuyorum. Gözlerimi açtığımda odanın daha loş olduğunu, neredeyse tavanı göremeyecek kadar karanlık olduğunu fark ediyorum.

Sonra yatağın onun ağırlığıyla alçaldığını hiss ediyorum ve bir nefes veriyorum. Gözlerim tekrar kapanıyor. Sıcak bedeni benimkinin yanındaki yorganın altına kayıyor, ama ben kıpırdamadan bekliyorum.

Parmaklarını usulca karnımda ve sonra belimde gezdiriyor. Vücudumu ona yaklaştıırken yumuşak ve naziktiler ve sonra çıplaklığını ona karşı hiss ediyorum.

Beni. Göğsü sert ve bir tutam saçı kolumu gıdıklıyor. Bacakları sert ve ereksiyonunun belirgin şekli gibi uyluğuma dayanıyor. Onu hissettiğimde hemen geriliyorum.

Üzerime tırmandığında, bacaklarını bacaklarımın arasına yerleştiriyor ve artık onun mahrem kısmını hissedemeyeceğim şekilde havada duruyor. Ellerim göğsümün üzerinde yumruk oldu.

"Gözlerini aç," diye fısıldıyor.

Gözlerimi açtığımda sadece onu görüyorum; mükemmel, yakışıklı yüzünü, göğsünün ve karın kaslarının bronz tenini. Bakışlarımın yavaşça aşağıya doğru indiğini fark ediyor.

"Dokun bana, Prenses. Bedenimi hisset." Nefes almak için kendimi zorlamam gerekiyor.

Bakışlarım onu bulduğunda, ifadesi tatlı ve cesaret verici. Onu hissetmemi mi istiyor? Neden?

Yavaşça ellerimi açıyorum ve göğsüne koymak için uzanıyorum. Saçları kıvrıkcık ve kasları sıkı. Kendini yukarı kaldırırken ellerinin her biri başımın etrafındaki yatağa bastırıyor.

Parmaklarımı karın kaslarının çıkıntıları üzerinde gezdirirken, dokunuşumun onu nasıl etkilediğini izliyorum. Küçük bir nefes veriyor ve nefes alış verışı hızlanıyor.

Parmaklarım göbek deliğinin altındaki kıl parçasını sıyrana kadar aşağıya, daha aşağıya doğru izimi sürmeye devam ediyorum.

"et," diye fısıldıyor.

Karanlığın içinden gözlerinin içine bakarken duraksıyorum. Bunu yapmama neden izin verdiğini şimdi anlıyorum. Bir anlığına kontrolü elime almamı istiyor. Tam tersi yerine dokunulan kişi olmak istiyor.

Doğrudan bacaklarımın arasındaki göbeği hedef alan sikiğin çıkıntılı uzunluğunu görmek için başımı bir santim kaldırmam gerekiyor. Titreyen ellerimle ona dokunuyorum. Parmaklarımı sikiğin etrafına doluyorum ve ne kadar sert olduğunu görünce şaşırıyorum. Doğal olmayan bir şekilde sert ve kalın, daha önce gördüğüm ya da hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor.

Parmaklarım ucundaki yumuşak mantar ucuna dokunduğunda titriyor ve bir zevk sesi çıkarıyor. Ben de yapıyorum.

Tekrar.

Ellerimi onun üzerinde gezdirirken gözlerinin nasıl döndüğünü izliyorum.

Ucuyla oynadığımda açıkça hoşuna gidiyor. Hatta parmağımı ucundaki yarığa bastırarak oynuyorum ve ben bunu yaparken kalçaları sarsılıyor. Daha önce hiç sert ya da yumuşak bir sık hissetmemiştim ve bu kadar sert ve pürüzsüz olması beni büyülüyor.

Ereksiyonunu keşfetmekten o kadar büyülenmişim ki bir izleyicimiz olduğunu unutuyorum.

Ayrıca, sikiinin büyüklüğünü ve çevresini kavrarken, içime soktuğunda beklediğimden daha fazla acıtacağını da fark ediyorum.

Tereddütlerimi okumuş olmalı, çünkü eğilip bacaklarımın arasına uzanıyor. Dirseklerinin üzerine yerleşerek yüzünü benimkine yaklaştırıyor. "Seni ıslatmam gerek, Prenses. Islak olursan o kadar acıtmaz."

Derin bir nefes çekiyorum. "Bunu nasıl yapacaksın?" "Sana dokunacağım ve ağzımı aşağıda. Sorun olur mu?"

Kendimi anında mahcup hissederek, kenetlendim. Bana bu şekilde dokunan tek kişi Violet.

"İstediğin bu mu?" Fısıldıyorum.

Derin bir kıkırdama çıkarır. "Her şeyden çok."

Sözlerinde bir uyarılma vızıltısı var. Ben de ona küçük bir baş selamı verdim.

Yavaşça vücudumda aşağı doğru ilerliyor, boynumdan karnıma doğru bir iz bırakarak öpüyor.

"Hadi şu işi bitirelim," diye bağılıyor üvey annem ve ben de gözlerimi kapatıp onun gerçekten burada olmadığına kendimi ikna etmeye çalışıyorum. "Ön sevişmeye ihtiyacımız yok."

"Gece yarısına kadar vaktimiz olduğunu söylemiştin," diye bağılıyor Alaric, yüzünün kalçalarımın tepesine yakın durduğu yerden. "Ve o çirkin ağzını her açtığında ereksiyonumu öldürüyorsun, bu yüzden sana çeneni kapamanı öneririm."

Clarissa odanın öbür ucundan soluk soluğa gelirken ben de bir kahkaha attım.

Yorganın altında, Alaric nazikçe kalçalarımı açıyor. Nefesini narin tenime çok yakın hissettiğimde kahkahalarım hızla sönüyor. Islak dilinin yumuşak sürtünmesini kıvrımlarımda hissettiğimde, utanç verici bir inilti çıkarıyorum. Bir eli başının arkasını tutmak için yorganın altına dalıyor. Diğeri ise o sesi tekrar çıkarmamı engellemek için ağzımı kapatıyor.

Bu yorganın altına girdiğimde, odada beni izleyen üvey annem varken asla tahrik olamayacağımdan emindim. Ama şu anda Alaric'e odaklanmış durumdayım, sadece ona... ve şu anda yanıldığımı kanıtlıyor. Vücudumun gerildiğini ve damarlarımdaki kanın daha da ısındığını hissediyorum. Şaşırtıcı bir şekilde, potansiyel bir orgazmın baskısını hissediyorum - özellikle de bunu yapmaya devam ederse.

Yalıyor, yalıyor, dudaklarını klitorisimin etrafına yapıştırmadan önce beni tükürükle kaplıyor ve kalçalarımı yataktan kaldıracak kadar sert emiyor. Artık seslerimi tutamıyorum. Elimle inliyorum ve tekrar yapsın diye başını orada tutuyorum.

Bir kez daha emiyor, ama bu sefer emerken bir parmağını da içime sokuyor.

Bu çok fazla.

Emmeye devam ederken bir içeri bir dışarı itiyor. Kendimi yavaşça havayla doldurulan ve her an patlamaya hazır bir balon gibi hissediyorum. Bedenimi, geldiğini görmediğim bir şeye daha da yaklaştırıırken, bu zevk ve acının bir karışımı.

Parmağını kıvırdığında, bu hissin zirvesine ulaşıyorum. Yatakta kıvrılırken, kalçalarım başının etrafında kıpırdanırken, sonunda balonun patladığını hissediyorum ve vücudum bir zevk dalgasıyla patlıyor. İçimde dalga dalga yayılıyor.

Orgazm doruğa ulaşana ve dişlerimin acısını kendi etimde hissetmeye başlayana kadar bağırmamak için elimi ısırıldığımı fark etmiyorum.

Alaric çekildiğinde gözlerimi açıyorum ve battaniyeyi kaldırdığımda onu ağzındaki nemi silerken buluyorum. Çaresizlik içinde ona uzandım.

Vücuduma tekrar tırmanırken, bir elimi boynuna doluyorum ve ağzını kendime çekiyorum. Tutkulu, yaralayıcı bir öpücükle onu yutarken dudaklarında kendi seksimin tadını alıyorum.

Aletin başının girişimi dürttüğünü , korku ya da tereddüt hissetmiyorum.

Uzaklaşıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Alaric," diye fısıldıyorum. "Ben hazırım."

10

ALARIC

Birdie altımda titriyor. Fısıldayarak onu sikmem için yalvardığında amının tadı hâlâ dudaklarımda.

Hayatım boyunca aşağılık şeyler yaptım. Öldürdüm, aldattım, çaldım ve yalan söyledim.

Ama bu mükemmel meleğin masumiyetini almak en kötüsü gibi geliyor.

Onu dilimle boşalttığım için gurur duymalıydım ama kendimi sadece bir canavar gibi hissediyorum. Bundan olması gerekenden çok daha fazla zevk aldım. Dürüst olmak gerekirse, tüm bunlardan çok fazla zevk alıyorum. Violet'in kız arkadaşı olan tatlı bir bakireyi becermek beni iyi bir adam yapmaz, ama bundan bu kadar zevk almak beni aşağılık biri yapar.

Vücudumu onunkinin üzerine örttüğümde, sikim beklentiyle ucundan sızıyor. Saçlarını yüzünden çekip gözlerinin içine bakıyorum. "Sadece bana bak, tamam mı Prenses?"

Dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak başını sallıyor.

"Bunu seni incitmek için yapıyor, ama acını görmesine izin vererek onu tatmin etme."

"Tamam," diye fısıldıyor.

"Acıyacak ama sadece ilk başta," diyorum alçak sesle.

"On beş dakikanız var Bay Stone," diye Clarissa odanın diğer tarafından.

Birdie'nin bakışlarını tutarken azı dişlerim gıcırıyor.

"Sadece sen ve ben," diye mırıldanıyorum.

"Ya uymazsa?" Birdie korkuyla cıvıltıyor.

Ona yumuşak, güven verici bir gülümseme veriyorum.

"Sığılacak, Prenses." Yutkunuyor ve boynumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor. "Şimdi bana tutun," diyorum hırıltılı bir fısıltıyla.

Sikimi amcığıyla aynı hizaya getirdiğimde, amcığı hâlâ sıırıslıklamdı, direnç hissetmeden bir santim önce sikim kolayca içeri kayıyordu. Kollarımda gerildi.

"Sadece ," diye mırıldanıyor.

"Rahatla meleğim," diye cevap veriyorum. "Bu kısım acıtacak." "Dayanabilirim," diyor kendinden emin bir şekilde.

Ona gülümsüyorum, gücüyle gurur duyuyorum. Eğilip onu alnından öpüyorum.

Sonra kalçalarımı ileri doğru itiyorum, bariyeri kırıyorum ve sonuna kadar içeri kayıyorum. Amcığı çok sıkı ve acıdan kulağıma çığlık atıyor. Bu kadar iyi hissettirdiği için kendimden nefret ediyorum.

"Çok üzgünüm Prenses," diye fısıldıyorum başının yan tarafına doğru.

"Sorun değil," diye yanıtlıyor. "Bu senin hatan değil. Sadece... yanıyor."

"Sana bir dakika vereceğim. Hareket etmeye başladığımda durabilir miyim bilmiyorum."

Ellerimin üzerinde yükselip gözlerini görmeye çalışıyorum. Sikim onun derinliklerine gömülüyken, kendimi onun uzantısı gibi hissediyorum. Daha önce hiçbir kadınla böyle hissetmemiştim, ama bu kadını koruma ve ona bakma dürtüsü daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor.

Onun için bu odadaki herkesi öldürebilirim. Muhtemelen öldürmeliyim.

Sadece iki gün sonra, kalbimi göğsümden çaldı. Artık onun ve umurumda bile değil. Benim olan her şeye sahip olabilir.

"Alaric, iyi misin?" diye nefes alıyor.

Yeni tanıştığım bu kıza fena halde aşık olduğumu fark ettiğimde far ışıklarına tutulmuş bir geyik gibi bakıyor, şok içinde ona bakıyor olmalıyım.

Sikimi ucuna kadar çekip yavaşça tekrar sokuyorum. Vücudunun aletimdeki hayatı boğması hissiyle bir inilti boğazımı tırmalıyor.

Acıyla yüzünü buruşturuyor, ben de onu nasıl incittiğimi görmemek için gözlerimi sımsıkı kapatıyorum.

Çekiyorum ve tekrar sokuyorum, tekrar ve tekrar. Hızımı artırarak, bu noktada onun için yapabileceğim en iyi şeyin bunu çabucak bitirmek olduğunu biliyorum.

Tanrım, kendimden iğreniyorum.

Sonra altımda inlediğini duyuyorum. Dudaklarımdan bir homurtu kaçıyor ve gözlerimi açtığımda yüzünün artık acıdan donup kalmadığını, zevk sınırına dayandığını görüyorum. Birden daha sert itmeye başladım, farklı açılarda çalışıyordum, o sesi tekrar duymak için çaresizdim.

"Şimdi... daha iyi hissediyorum," diye mırıldanıyor nefes nefese bir yanıtla.

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Evet. Tam şurası," diyor ve kendisine iyi gelen bir nokta bulmak için kalçalarını ayarlıyor.

O kadar sıcak ve güzel ki şimdiden patlayabilirim. "Sikimi kullan." Homurdanıyorum. "Neyin iyi hissettirdiğini bul."

"Yavaş ol," diye mırıldanıyor. "Ama biraz... daha sert?"

Tatlı sesiyle isteklerde bulunması neredeyse çok fazla. İçine girdiğimde yine inliyor ve neredeyse boşalıyorum.

"Siktir, Prenses. Çok iyi hissediyorsun."

Sözlerim karşısında yüzü coşkuya dönüşüyor, övgüden hoşlandığı belli.

"O kadar mükemmelsin ki," diye mırıldanıyorum itişler arasında. "Ve sen tamamen benimsin, anladın mı?"

Nefes nefese, ağzı açık, sikimin her şiddetli darbesi arasında nefes almak için mücadele ediyor.

Onu. Aşağı uzanarak sağ bacağını tutuyorum ve daha da derine dalabilmek için dizinin altından tutuyorum.

"Evet," diye , başını geriye atarak. "Bu doğru.

Sikimi seviyorsun, değil mi?"

"Evet," diye tekrarlıyor, bu sefer daha yüksek sesle. Seyircilerimizin bizi duyabileceği kadar yüksek sesle konuştuğumuzu biliyorum ama umurumda değil. Şu anda önemli olan tek kişi o.

Sonsuza dek, önemli olan tek kişi o.

Taşaklarım sıkışmaya başlıyor ve yaklaştığımı biliyorum. "İçine boşalmamı istediğini söyle bana." Boynunun kıvrımına doğru homurdanıyorum.

"Lütfen," diyor inleyerek. "İçime gel, Alaric. Beni senin yap."

"Oh, sen benimsin, Prenses."

Bununla birlikte, zevk gözlerimin arkasında patlamadan önce son bir kez daha vuruyorum, vücudumun her santiminde akıyor. Ben serbest bırakıldığımı haykırırken aletim onun içinde titriyor, onu dolduruyor.

Bu his o kadar uzun sürüyor ki geri çekilmeyi reddediyorum. Orgazm bittikten sonra bile çarpan kalbimi onunkine yashıyorum. Aynı havayı soluyoruz. Önemli olan her yönden o benim.

Daha önce seksin beni değiştirdiğini hiç hissetmemiştim ama Birdie beni değiştirdi. Sanki göğsümün içine girdi ve kendini kalbime gömdü.

Gözleri benimkileri bulduğunda, yemin ederim o da bunu hissedebiliyor. "Tebrikler Bay Stone. Kendinize bir eş kazandınız.

O artık senin. Senin yükün. Onunla ne istersen yap." Clarissa'nın sesi uzaklarda bir yerden gelen sert bir uğultu gibi ama ben Birdie'ye o kadar odaklanmışım ki umursamıyorum.

Ayak seslerini ve kapının açıldığını duyuyorum. Sonra, soğuk bir "Hadi, Violet."

İşte o zaman arkamı döndüğümde Violet'in gözyaşlarıyla kaplı yüzünü görüyorum. Annesinin arkasından kapıdan çıkarken kederine teslim olmuş gibi görünüyordu.

Kapı gümbürtüyle kapanıyor ve böylece Birdie'yle baş başa kalıyorum.

Sonunda sikimi hafifçe dışarı çıkardım ve endişeyle ona baktım.

Saçlarını tekrar yüzünden geriye doğru tarayarak, "Tatlı prensesim, iyi misin?" diye fısıldıyorum.

Bir sonraki nefesi titreyen bir ses. Sonra başını sallıyor. "Evet."

"Seni temizlemek için bir şeyler getireyim," diyorum yataktan kalkarken. Banyoya ulaştığımda sikimin üzerindeki kan izlerini görüyorum. Beni bu kadar tahrik ettiği için aşağılık bir pisliğim. Aletim bu manzara karşısında yeniden sertleşmeye başladı bile.

Lavaboya koşup aceleyle yıkıyorum, kendimden iğreniyorum. Bunu görmesine izin vermeyeceğim. Sonra bir bez alıp ılık suya batırıyorum ve odaya geri götürdüğümde onu yan yatmış beni beklerken buluyorum.

"İzin ver sevgilim," diye mırıldanıyorum usulca battanierleri sıyrırken. Benim için çok iyi bir kız, bacaklarını açıyor ve onu kandan ve sızan dölden temizlememe izin veriyor. Gözleri hep yüzümde, sanki beni inceliyormuş gibi şaşkın bir ifadeyle beni izliyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Duruyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Bana teşekkür etme."

"Beni ondan uzaklaştırdın. Beni kurtardın," diye cevap veriyor. "Ben kahraman değilim Birdie," diye cevap veriyorum karanlık bir şekilde.

"Sen benim kahramanımsın."

Cevap olarak sadece homurdanıyorum. Sonra el bezini banyoya geri atıyorum ve Birdie'nin üzerini battanierlerle örtüyorum.

"Şimdi ne olacak?" diye masumca sorar.

Bizim için, onun için, geleceği için demek istediğini biliyorum. Ama bu cevaplara sahip değilim. Ve ona her kelimemde ciddi olduğumu söylerken zavallı kızı korkutmak istemiyorum. O

artık bana ait. O benim yüküm. Benim güzel, mükemmel, seksi yüküm.

Gitmesine izin veremem.

O yüzden bu kısmı şimdilik kendime saklıyorum.

"Şimdi uyuyacaksın," diye cevap veriyorum, yatağın yanındaki lambayı kapatarak.

"Yanımda uyu," diye fısıldıyor.

"Uyuyacağım," diyorum ama henüz uyuyamıyorum. Bir şeyle ilgilenene kadar dinlenemem.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor.

Cevap vermeyince alt dudağını ısırtıyor.

"Bana söylemek zorunda değilsin. Bilmeme gerek yok ama Violet'i görürsen..." Sesi isimden dolayı çatlıyor. "Ona bekleyeceğimi söyle."

Başımı sallarken ağır bir iç geçirdim. "Yapacağım."

Eğilip alnından öpüyorum ve gözlerini kapatıp uykuya dalmasını izliyorum.

Bir süre hareket edemedim. Başka tarafa bakamıyorum.

Sanki bir yol ayrımında duruyorum. Hayatım bana yaşattığı onca saçmalıktan sonra, sanki onunla ne yapacağımı bilmem gerekiyormuş gibi bu meleği hayatıma sokmaya karar verdi. En son birine aşık olduğumu hissettiğimde bu Violet'ti ve beni bir hiç uğruna terk etti. Onun yokluğundan duyduğum acıyı tam olarak anlıyor mu bilmiyorum.

Ve şimdi aynı şeyi Birdie için hissediyorum. Violet'e aşık olan.

Ne karmaşa ama.

Tek bildiğim çekip gidemeyeceğim. Çok derindeyim. Çok fazla önemsiyorum. Yarın arabama binip onsuz eve dönersem, hayatıma eskisi gibi devam edemeyeceğim.

Ama o benim değil. Henüz değil.

Tek bildiğim Birdie'nin bu malikaneden bensiz ayrılmayacağı.

T Votka artık yakmıyor. Acıtmıyor. Bana ihanet etmiyor. Ya da kalbimi kırmıyor.

Şu anda, votka benim en iyi arkadaşım. Hayatımın aşkı.

Şişeden uyuşturan bir yudum daha alırken çıtlatıyorum. Serin esinti omuzlarımdaki çıplak deriyi gıdıklıyor ama votka sayesinde bunu neredeyse hiç hissetmiyorum.

Ne kadar aptalım.

Bundan daha zeki olmam gerekirdi. Kız kardeşim Luna, ailenin duygusuz olanıdır, ama şu anda, benmişim gibi hissediyorum.

Tüm şehirdeki en yakışıklı ve en çekici adamı, en sevdiğim kişiyle evlenmeye ikna ettim. Bunu hak ediyorum. Onu kaybetmeyi hak ediyorum çünkü daha iyi bir plan yapamayacak kadar zayıftım.

Elbette, işbirlikçi, zalim, şeytani annemin onları gözlerimin önünde sevişmeye zorlamayı planladığını bilseydim, bu planı asla araştırmazdım. Onu evine götüreceğini, orada onlarla buluşacağımı ve Birdie'yle birlikte mutlu, mükemmel geleceğimize koşabileceğimizi düşünmüştüm.

Konağın arkasındaki bu devasa bahçenin labirentinde ilerlerken ayaklarım ıslak çimlere batıyor. Ayakkabılarımı saatler önce kaybettim. Çalılıarın arasına atmıştım. Yoksa bu sadece birkaç dakika önce miydi?

Kim bilebilir ki? Ve bunun bir önemi yok.

Artık hiçbir şeyin önemi yok.

Birdie gitti. Benim Birdie'm. Bu yalnız lanet gezegende önemsedığım tek şey.

Adını anmak bile beynimde Alaric onu sikerken çıkardığı iniltilerin sesini canlandırıyor. Sevişme şeklini. İçine boşalması için ona yalvarışı.

Aniden, bir çitin içine doğru öğürmeye başladım. Votka şişem çimenlere yuvarlanıyor ve içinde ne kaldıysa dökülüyor. Midem boşaldıktan sonra yere yığılıp kollarımı kavuşturarak ağlıyorum.

Ayak sesleri duyduğumda donup kalıyorum.

Şu anda ihtiyacım olan son şey, müzayededen bir pisliğin gecenin bir yarısı beni burada, çit labirentinde taciz etmesi. Votka şişesine uzanarak boynundan tutuyorum ve köşeyi dönüp beni burada bulacak kişiyi gözlüyorum.

Müzayededen bir yabancı değil, ama yine de şişeyi sıkıca kavriyorum.

"Violet," diye sesleniyor Alaric sanki beni arıyormuş gibi.

Bir de baktım ki kendimi ona doğru fırlatmışım, ağzımdan bir hıçkırık çıkarken şişeyi savuruyorum.

"Senden nefret ediyorum," diye haykırıyorum. Tam şişenin kafatasına çarpmasını beklerken bileğimi avucunun içine alıyor ve beni etkisiz hale getiriyor.

"Manyak orospu," diye mırıldanarak şişeyi elimden aldı ve beni göğsüne doğru çekerek sıkıca kavradı. "Son iki saattir senin sarhoş kıcını arıyorum. Neden bu lanet labirente geldin?"

"Ne fark eder ki?" Ağlıyorum. "Mücevherini mi istiyorsun?"

"Hayır, o lanet mücevheri istemiyorum," diye sert bir tonda cevap veriyor. Dudakları kulağıma yaklaşıyor ve vücudumun verdiği tepki yüzünden kendimden nefret ediyorum.

Onu öldürmek istemem gerekiyordu, becermek değil.

"O zaman ne istiyorsun?" İnliyorum, kocaman ılık gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı ve dudaklarımdan süzülüyor.

"Seninle konuşmak istiyorum amına koyayım," diye cevap veriyor, dişlerini gıcırdatarak kontrolü ele geçirmek için benimle savaşmaya devam ederken. Elinden kurtulmak için mücadele ediyorum ve artık elimde boş şişe olmasa da, yine de onun aptal, yakışıklı yüzünü pençelemek ve yumruğumu mükemmel elmacık kemiklerine vurmak istiyorum.

"Seninle konuşmak istemiyorum," diye cevap veriyorum sarhoşça. "Senden nefret ediyorum."

Üzerimize hafif bir yağmur yağmaya başlarken gök gürültüsü tepemizde uğulduyor.

Vücudumu sıkıca kavıyor ve beni göğsünün sert, kaslı düzlemine zorluyor. Sonra ağzını kulağımın yanına koyuyor. Sesi seksi, hırıltılı bir homurtuyla çıkıyor. "Eminim biliyorsundur, Violet," diyor. "Az önce senin kızını becerdim ve yine becereceğim."

Onun gücüne karşı boşuna savaşırken hıçkırarak bir çığlık attım.

"Ama sana değer veriyorum, seni küçük vahşi sürtüğ, bu yüzden beni dinlemen istiyorum."

"Beni önemsiyor musun?" Çığlık atıyorum. "Beni umursuyor olsaydın, sevdiğim kadınla yatağa atlamazdın."

Yüzümü çenemin altından kavrayıp beni sıkıca tutarken elleri sert. Bana karşı duyduğu hayal kırıklığını ve öfkeyi hissedebiliyorum ve bu sadece benimkini körüklüyor. "Sen neden bahsediyorsun Violet?" diye tersliyor. "Bunu senin için yapmamı sen istedin."

"Belli ki ," diye cevap veriyorum kinle.

Birdenbire yerden kaldırılıyorum. Alaric'in güçlü kolları beni çakıl yoldan alıp bahçedeki ağaçların ve çiçeklerin arasındaki çalılardan ardındaki karanlık uçuruma götürüyor.

"Bırakın beni!" Çığlık atıyorum.

Eli hızla ağzımı kapatıyor. "Seni burada bırakmalıyım," diyor inleyerek, dizlerinin üzerine çöküp beni de yanına alarak çalılardan arkasına saklanıyor. "Buradaki haydutların çığlıklarını duymasını mı istiyorsun? İkimizi de dışarı attıracaksın, sonra Birdie'ye ne olacak? O yüzden ben konuşurken sesini alçalt, anladın mı?"

Kendimi sakinleştirmeye çalışırken elinin arkasında inliyorum. Haklı olduğunu biliyorum. Olay çıkararak sadece daha fazla soruna neden olacağımı biliyorum ama elimde değil. O kadar çok öfke ve kızgınlıkla doluyum ki başka ne yapacağımı bilemiyorum.

Alaric'in diz çökmüş bedenine yaslanıyorum ve işte o zaman pantolonunun içindeki ereksiyonun kıcıma değdiğini hissediyorum. Aletin sertliğini hissetmek bile kanımı yeniden öfkeyle kaynatıyor.

Elini ağzımdan çekerek başımı ona doğru çeviriyorum. "Kadınları istemedikleri bir şeyi yapmaya zorlamaktan zevk alıyorsun, değil mi?"

Elimi yüzüne doğru savurmaya çalıştığımda bileğimi tekrar yakalıyor ve beni yüzüstü çimlere yatırıyor.

"Kahretsin, Violet." Hırlıyor. "Kanında ateş olduğunu biliyordum ama bu kadar deli olduğunu bilmiyordum."

"Ben deli değilim," diye karşılık verdim ona.

Sesi yine kulağıma yakın. Vücudunun üstümdeki ağırlığı sinir bozucu bir şekilde rahatlatıcı ve tahrik edici. Aletin uzunluğu kıcımın çatlağına sürtünüyor ve ben aşağılayıcı bir inilti çıkarıyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandı kulağıma. "Sen beni açıkça isterken, beni istemeyen kadınlardan nasıl tahrik olabilirim?"

"Hayır, istemiyorum." Hırlıyorum, yüzüm çimenler tarafından gıdıklanıyor.

Kendini tekrar bana doğru sürtüyor ve ben içimden bir inilti daha çıkartıyorum. "Bundan emin misin?" diye cevap veriyor.

"Ne olmuş yani? Üvey kız kardeşimi becerdikten sadece birkaç saat sonra beni burada mı becereceksin?"

"Seni burada becermiyorum," diye cevap veriyor. "Seninle konuşmaya çalışıyorum ama bana karşı o kadar çok mücadele ediyorsun ki aletimin kafası karışıyor."

Birden enerjim tükendi. Uzuvarım yere düşüyor, bitkin ve tükenmiş bir halde. Ve hala sarhoş. Tam o sırada gökyüzü açılıyor ve çiseleyen yağmur şiddetli bir yağmura dönüşüyor. Uzakta akan şimşekler karanlık labirenti bir anlığına aydınlatıyor, sonra tekrar karanlık kyor.

Alaric ona tekrar saldırmayacağımdan emin olmak için beklerken gözyaşlarımın yağmurla birlikte toprağa ve çimlere düşmesine izin veriyorum. Sonra nihayet üzerimden inip kollarını dizlerinin üzerine koyarak kının üzerine oturuyor.

Birkaç dakika ocuk gibi hıkrarak ağladıktan ve kendime acıdıktan sonra yavaşça ayağa kalkıyorum. Oturur pozisyona geçerken beni dikkatle izliyor.

"Bok gibi görünüyorsun," diye mırıldanıyor ve ben de ona kaşlarımı atıp orta parmağımı gösteriyorum.

"Bugün hayatımın en kötü günüydü, bu yüzden senin için yeterince güzel olamadığım için beni affet."

"Güzel olmadığını söylemedim. Bok gibi göründüğünü söyledim," diye yanıtlıyor başındaki yağmuru silkeleyerek.

"Bu konuda ne yapmamı istiyorsun, Alaric?" Gözlerimin altındaki makyajı siliyorum ama o kadar ağırlaşmış ki, pek faydası olmuyor.

"Odama gel ve dş al. Biraz dinlenelim, sonra konuşabiliriz. Beni öldürmeye çalışmayı bıraktığını varsayıyorum." Teslim olmak için ellerini kaldırıyor ve ben de gözlerimi deviriyorum.

"Peki," diye mırıldandım.

Ayağa kalktığında bana elini uzattı. Tereddütle onunkilere geçiriyorum ve o da beni ayağa kaldırıyor. Birdenbire ondan bir santim uzakta durup gözlerinin içine bakıyorum.

Alaric Stone'a duyduğum potansiyel aşkın anısı geri geliyor. Birdie olmasaydı, muhtemelen kalbimin ona bağlanmasına izin verirdim, ama onun yüzünden aşkımızın kökleri asla büyüme şansı bulamadı.

Önce o geldi. O her zaman önce gelir.

"Gidelim," diye fısıldıyor uzun bir süre göz teması kurduktan sonra. "Sırılsıklam oluyoruz."

Kolunu omzuma atarak beni odasına götürüyor. Konak karanlık ama koridorlarda ve odalarda hareketlilik duyuyorum. Bu kapıların ve duvarların ardında her ne oluyorsa, büyük olasılıkla kötü bir şey.

Ama önemsemişim tek bir oda var.

Alaric kapıyı açtığında Birdie'nin yatağında uyuyan halini görüyorum. Keşke acımadığını söyleyebilseydim. Ama hâlâ çıplaktı ve saçları seks sonrası düğüm düğüm . Kendini ona böylesine özgürce teslim edişini izlemenin anısı, kalbim damarlarıma kan yerine asit pompalıyormuş gibi hala yanıyor.

"Hadi," diye fısıldıyor.

Şu anda onunla yüzleşemeyecek kadar sarhoş, kalbi kırık ve bitkinim. Bunu anlamış olmalı çünkü beni nazikçe banyoya götürüyor. İçeri girdiğimizde devasa duşu başlatıyor ve kullanmam için bir havlu çıkarıyor.

Ama hareket etmiyorum. Aynaya, yansımadaki dağınık kadına bakıyorum. Annemin sözlerini zihnimde duyabiliyorum.

Çok zayıfsın, Violet.

Sen sadece kendini düşünüyorsun, Violet.

Bizden çok daha iyi olduğunu düşünüyorsun, değil mi Violet?

Asla gitmeyeceksin, Violet.

Çok korkuyorsun.

Alaric tek kelime etmeden elbisemin fermuarını indiriyor ve ben yansımandan gözümü kaçırarak onu dikkatle izliyorum

Beni soyuyor. Duygusal ya da yüklü hissettirmiyor. Besleyici.

Mavi ipek elbise yere düşüyor ve onun yardımıyla elbiseden çıkıyorum. Sonra sütyenimi açıyor ve yere atıyor. Parmakları iç çamaşırımın elastik bandının altından kayarak, tamamen çıplak kalana kadar bacaklarımdan aşağıya indiğinde irkilmiyorum bile.

Duşun kapısını açıp beni içeri götürürken, bir noktada kendime gelmem ve kendime bakmaya başlamam gerektiğini fark ediyorum. Ama kollarım kurşunla doluymuş gibi hissediyor ve herhangi bir çaba sarf etme düşüncesi başımı ağrıtıyor.

Uzun bir süre mermer beyaz duş duvarına bakıyorum. Su kaynıyor ve cildimi yakıyor ama umurumda değil. Yanığa doğru eğildim.

Duşun kapısı tekrar açıldığında şaşıyorum. Başımı kaldırdığımda Alaric'in benden bir adım ötede durduğunu, sıcak suyun çıplak göğsünden aşağı aktığını görüyorum.

"Sende zaman neyi sevdim biliyor musun?" diyor beni yavaşça döndürürken, böylece su sırtıma vuruyor. Yavaşça başımı arkaya yatırıyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Asla onların kurallarına göre oynamadın."

"Sen neden bahsediyorsun?" Mırıldanıyorum. Saçıma şampuan sıkıp kafa derimi köpürtmeye başladığında sesim kesiliyor. Gözlerim dalgalanarak kapanıyor, rahatlatıcı dokunuşunun tadını çıkarıyorum.

"Ben her zaman bir yabancı oldum. Kendi kendini yetiştirmiş bir adam. Ne senin gibi zengin büyüdüm ne de bu lanet olası toplumdaki herhangi biri gibi. Bu yüzden hiç kimseyle bağ kurabileceğimi hissetmedim. Ta ki seninle tanışana kadar."

Gözlerim açıldı. "Ben mi?"

"Seninle tanıştığımda, senin de bir yabancı olduğunu biliyordum," diyor başıma masaj yapmaya devam ederken.

"Bunu nasıl söyleyebildin?" Mırıldanıyorum.

"Buradaki herkesin bir amacı var. Kendileri için oynarlar. İnsanlar sadece güç için başkalarıyla yatar ya da

Para. İlişkiler entrikadır. Eminim annen seni ailenin refahını artıracak güçlü erkeklerle tanıştırmaya çalışmıştır ama sen bunu yapmadın. Sen bana geldin."

"Senden hoşlandım," diye fısıldadım.

"Ben de senden hoşlandım, Violet. Hem de çok. Birlikte harika şeyler yaşayabilirdik. Ama sen gittin."

Sözleri ağır bir şekilde göğsüme iniyor. Suçluluk duygusu orada çiçek açıyor ve bunu görmezden gelmek imkansız.

"Neden beni geri kazanmak için daha fazla çaba göstermedin?" Onu en son romantik bir şekilde gördüğüm zamanı ve cevapsız kalan son mesajını hatırlayarak soruyorum.

"En iyisinin bu olduğunu düşündüm. Benim işimde, mutlu bir adam zayıflıkları olan bir adamdır. Başkalarının sorunlarını ortadan kaldırıyorum ve bu bazen beni riskli durumlara sokuyor. Düşmanlar edindim, Violet. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan sağduyulu bir hiç kimse olmak beni yıllarca hayatta ve zengin tutan şeydi."

Saçımdaki şampuanı durularken cevap vermiyorum. Alaric'le daha önce yaşadığımız karşılaşmaları tekrar hatırlamaya başlıyorum. Benden gerçekten düşündüğümünden daha mı çok hoşlanıyordu? Onun için bir yük müydüm?

"Peki ya Birdie?" Yüzümü ona dönerek fısıldıyorum. "Gitmesine izin vermeyeceksin, değil mi?"

"Hayır," diye cevaplıyor ciddiyetle. "Şimdi gitmesine izin veremem."

Yüzümü buruşturuyorum, gerçeğin acısı göğsüme bir bıçak gibi saplanıyor. "Senin yanında güvende olacak mı?"

Yüz ifadesi ciddileşiyor. "Birdie'ye bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

"Onu çok az tanıyorsun. Sana nasıl güvenebilirim? Daha dün tanıştıktan sonra onunla gerçekten ilgileneceğini nereden bileyim?" Ses tonum giderek soğuyor ama elimde olmayan bir titreme var.

"Keşke anlayabilseydim, ama tek bildiğim onun artık benim olduğu, Violet. Ve ona ben bakacağım."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve kirpiklerimin arasından bir damla gözyaşı süzülmesine izin veriyorum. "Peki ya onun ne istediği? Seninle kalacağını nereden biliyorsun?" Fısıldıyorum.

Alaric kaşlarımdaki suyu siliyor. Sonra eğilip dudaklarını alnıma bastırıyor. "Çünkü sen ona söyleyeceksin," diye güvenle cevap veriyor.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve arkama yaslanıp şok içinde ona bakıyorum. "Yapmayacağım."

"Onu önemsiyorsan, önemzersin," diyor karanlık ve gerçekçi bir şekilde, kemiklerimi ürpertiyor. "Senin hakkındaki gerçeği biliyor mu Violet? Ne yaptığını biliyor mu? Öğrendiğinde ne yapacağını düşünüyorsun?"

Elimi kaldırıp yanağına sert bir tokat atarken bir nefes alıyorum. Yapabileceğini bilmeme rağmen bu sefer beni durdurmadı. Belki de bunu hak ettiğini biliyordur.

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Fısıltılı bir çığlıkla soruyorum. Elim tekrar kaldırdığımda hızlı bir hareketle yakalıyor ve beni duvara doğru iterek çıplak bedenimi kendi bedeniyle kaplıyor. Sonra konuşurken ağzı yüzümden bir santim uzakta.

"Seni tehdit etmiyorum. Mantıklı davranıyorum. Bir Violet. Biz konuşurken Birdie benim çocuğumu taşıyor olabilir. Annenin beklediğimden daha deli olduğu açık. Gerçekten ikinizin birlikte gün batımına doğru gidebileceğinizi ve kimsenin umursamayacağını mı düşündün? Seni bulacak ve onu alt etmeye çalışmanın bedelini ödetecek. Ve eğer Birdie çocuğumu doğurursa, annen o çocuğu hepimize karşı kullanacaktır."

"Yanılıyorsun. Annem bizden kurtulduğuna sevinecek," diye itiraz ediyorum.

"Hangi parayı kullanıyorsun, Violet?"

Gözlerinin içine bakarken dudaklarımı birbirine bastırıyorum çünkü buna verecek iyi bir cevabım yok. "Biz-" Başlıyorum ama sözümü kesiyor.

"Gerçekten Clarissa'nın miraslarınızdan bir kuruş bile almanıza izin vereceğini mi sanıyorsunuz? Tıpkı daha önce olduğu gibi, Violet-sen

Planları ben yaparım ve ben uygulamam. Hatırladın mı? Sadece itiraf et. Birdie benimle daha güvende olur ve bunu ona söyleyeceksin."

Elini saçlarıma gömüyor ve başımı geriye yatırıyor, böylece ona yukarı doğru bakmak zorunda kalıyorum. Sonra beni şaşırtarak ağzımın kenarını yalıyor.

Nefesim kesildi, ellerim yanlarındaki ıslak teni kavradı, onu itecek gücü kendimde bulamadım.

"Gördün mü?" diye mırıldanıyor. "Benimle dövüşme şeklini seviyorum. Benden korkmuyorsun Violet ve bu yönünü seviyorum."

"Alaric," diye nefes alıyorum ağzı ağzıma çarpmadan önce. Benimkini. İlk başta sadece dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben onunla savaşmak için elimden geleni yapıyorum. Ondan nefret etmek için elimden geleni yapıyorum.

Ama nefesim kesildiğinde dilini içeri kaydırıyor ve ben çaresiz kalıyorum. Ellerim onu pençelemeyi bırakıyor. Bedenim kaçmaya çalışmayı bırakıyor. Hiçbir şey anlamıyorum; dürüst olmak gerekirse, denemeyi bırakıyorum. Kollarının arasında eriyorum ve beni öpmesine izin veriyorum.

Hiç mantıklı değil.

Vücudumun onun dokunuşuna verdiği tepkiden nefret ediyorum, içim ısınıyor ve daha fazlasını istiyorum.

Kalbimin ona seslenişinden nefret ediyorum, bir anlığına beni içeri almasını diliyorum.

Birdie yan odada uyurken beni öpmesine izin verdiğim için kendimden nefret ediyorum.

Dudakları aç bir şekilde ağzımdan boynuma doğru ilerlediğinde, "Dur" diye fısıldıyorum.

Ama bu zayıf bir girişim. Çünkü ben zayıfım.

Bunca zaman sonra, Birdie'yi bana güvenebileceğine inandırdım. Onunla ilgilenebileceğime. Ama hiçbir şey yapamıyorum. Annem haklıydı. Ben bir hayal kırıklığıyım. Birdie'ye kimsenin ona dokunmasına izin vermeyeceğime söz verdim ama başaramadım. Onu dışarı çıkaracağıma söz verdim ama başaramadım.

Belki de haklıdır. Bensiz daha iyi olur.

"Alaric, dur!" Daha yüksek sesle havlıyorum, şimdi onu ciddiyetle itiyorum. Tökezleyerek geriye doğru bir adım atıyor ve bana bakıyor.

Şaşırdım. Doğrudan bakmadan, sikinin sertleştiğini ve bana doğru çıkıntı yaptığını söyleyebilirim.

Onu durdurmasaydım ne olurdu? Beni tam burada, duşta siker miydi? Bunu düşünmek bile beni küçük düşürüyor.

Zayıf ve çaresiz olmaktan yoruldum. Ve artık bunu yapmayacağım.

"İsteddiğini almana izin vermeyeceğim," diyorum, ayık ve kararlı hissederek. "Ne ben ne de Birdie. Planım mükemmel olmayabilir ama ona en az senin kadar iyi bakabilirim. Eğer Birdie'yi elinde tutmayı planlıyorsan, beni de elinde tutmayı planlasan iyi edersin. Çünkü o nereye giderse, ben de oraya giderim."

Bununla birlikte suyu kapatıyorum ve spreyin altından çıkıyorum.

Ona bakmak için geri döndüğümde, kibirli bir gülümseme takındığını görünce şaşıyorum.

12

BIRDIE

W Gözlerimi kırpıştırarak açtığımda, beyaz çarşafların üzerindeki koyu renkli saç tellerine bakıyorum. Alnım şaşkınlıktan kırışıyor. Hareket etmeden önce, o gece olanları

dün gece aklımdan geçti.

Açık artırma. Alaric. Viski. Oda. Seyirciler. Seks.

Dün gece bir adamla seks yaptım.

Bir erkekle birlikte olmak o kadar da şaşırtıcı değil. Violet'e kadar, sonunda bir erkekle birlikte olacağımı düşünüyordum. Ama sonra o her şeyi değiştirdi.

Sadece birkaç gün önce, istediğim her şeyi elde etmek üzere olduğumu sanıyordum. Violet'ın bir planı vardı; sonunda onun olacağım ve bu sefer gerçekten benim olacağı anlamına gelen bir plan. Sonsuza kadar.

Sonra... Tanrım, izlemek zorundaydı. Bana dokunmasını, kendimi iyi hissetmemi sağlamasını, seks sırasında bana o şeyleri söyletmesini izlemek zorundaydı.

Siktir, ne dedim ben?

gel.

Beni senin yap.

Ellerimle yüzümü kapatırken bir inilti çıkardım. Zavallı Violet'im.

Kendimi o ana o kadar kaptırmıştım ki olan bitenin gerçekliğinden kaçmak için herhangi bir şeye tutunmaya çalışıyordum. Kendimi sadece o ve ben olduğumuza ve başka hiçbir şeyin var olmadığına inandırdım.

Loş odada Violet'e yaklaşıyorum. Koluna dokunduğumda titriyor. Uyuyan halinin hemen ötesinde Alaric'i görebiliyorum. Sırtı Violet'e dönük, üzerinde dar siyah bir tişört var ve saçları uykudan dağılmış.

"Violet," diye fısıldıyorum.

Kasılmalarından uyandığını anlayabiliyorum. Sessizce bana doğru döndü. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, göğsüme binlerce tuğla inmiş gibi hissediyorum. Gözleri şişmiş, büyük ihtimalle ağlamaktan. Yüz ifadesi umutsuz ve bu kalbimi kırıyor.

"Çok özür dilerim," diye fısıldıyorum, gözlerimden yaşlar süzülüyor.

Yüzünü hüzünlü bir gülümsemeye zorluyor. "Üzülme Kuş. Sorun yok. Sen yanlış bir şey yapmadın." Sonra daha yakına eğiliyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. Kollarında dinleniyorum, başım usulca çenesinin altında yatıyor.

Violet her zaman benim için yumuşak bir yer olmuştur. Onunlayken güvende, rahat ve evimdeyim.

Şimdi bize ne olacak? Bu soruyu sormaya çok korkuyorum.

Bir süre bu şekilde birlikte yatıyoruz. İkimiz de odadaki filden ya da onun yanında uyuyan adamdan bahsetmiyoruz.

Önemli olan şu ki, Clarissa'daki hayatıma geri dönmek zorunda değilim. Özgürüm.

"Acı çekiyor musun?" Violet kısık bir fısıltıyla soruyor. Başımı sallıyorum. "Sadece biraz ağrım var."

Elim çıplak bedenimden aşağıya doğru yılan gibi kayıyor ve bacaklarımın arasına giriyor. Dokunulduğunda hassas olmasına rağmen farklı bir his vermiyor.

Violet'in eli sırtımı ve kalçamı okşuyor. "Duşa ne dersin?" diyor sessizce.

Başımı salladım. "Evet, bu güzel olurdu."

Yavaşça, ikimiz de yataktan çıkıyoruz. Alaric kıpırdanıyor ama uyumaya devam ediyor. Violet elimi tutuyor ve beni banyoya götürüyor.

Keşke kıyafetlerim olsaydı. O evde geri dönmeye degecek bir şey olmadığını biliyorum ama bazı eşyalarımın sahip olmayı çok isterdim. Dizüstü bilgisayarım. Kıyafetlerim. Üvey annem biz yokken her şeyi topladığını söyledi ama onun sözüne hiç güvenmiyorum.

Violet duşu açıyor ve suyu test ettikten sonra Alaric'in tişörtlerinden biri olduğunu tahmin ettiğim bir şeyi çıkarıp ilk giren oluyor. Ben de hemen arkasından. Yalnız kaldığımız anda ona sarılıyorum. Göğüsleri benimkilere karşı yumuşacık. Bunu özlemiştim. Kalbinin atışını. Saçlarının kokusunu.

"Şimdi ne yapacağız?" Fısıldıyorum.

Sırtımı okşuyor, cevap vermeden önce tereddüt ediyor. "Her seferinde bir gün alacağız. Alaric'e güvenebileceğimizi biliyoruz, bu yüzden şimdilik gidip onunla kalacağız."

"İkimiz de mi?" Kaşlarım çatılmış bir halde soruyorum.

Uzaklaşıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. Gözlerinin içine bakabilmem için yakın tutarak, "Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun. Anladın mı?"

Boğazımdaki yumruyu yutarak başımı sallıyorum. "Sen nereye gidersen ben de oraya giderim," diyor.

"Sen nereye, ben oraya" diye tekrarlıyorum.

"Seni benden almaya kalkarsa onu öldürürüm," diyor alçak sesle ve yüzündeki ifadeden ciddi olduğunu anlayabiliyorum.

Eğilerek dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben de onu yakınımda tutmak için kollarımı boynuna doluyorum. Violet'e hava gibi ihtiyacım var. Hayatımın en kötü günlerinde o yanımdaydı. Babamın cansız bedenini yerde bulduğumda. Ne zaman üvey annem sarhoş olsa ve hıncını benden çıkarsa.

Luna bana çok kötü davrandığında, yaşamaya devam etmek bir yük gibi hissettiriyordu.

Menekşe, sabah hiç gelmeyecekmiş gibi hissettirdiğinde güneşti.

O zaman, şimdi ve sonsuza dek, ben ve o olduğunu biliyorum. Beni her zaman olduğu gibi koruyacak. Kimse istemediğinde beni sevecek. Asla yanımdan ayrılmayacak.

Onun benim için ne kadar önemli olduğunu düşündükçe kalbim göğsümde genişliyor. Ben de bu tutkuyu kucaklaşmamıza katıyorum. O beni duvara yaslarken öpüşmemiz derinleşiyor.

Ağzı benimkinden boynuma doğru iniyor ve dişleri meme ucumun sıkı tomurcuğuna yaklaştığında nefes nefese kalıyorum.

"Sessiz ol," diye fısıldıyor.

"Özür dilerim," diye cevap veriyorum nefes nefese.

Göğsümü avucunun içine alıp sıkıyor ve diğerini hevesle emerek içimin ihtiyaçla ısınmasına neden oluyor. Elleri ve ağzı sert, ama Violet'i tanıyorum - bu onun beni geri kazanma yolu. Keşke her zaman onun olduğumu bilseydi. Her zaman onun olacağım.

Eli bacaklarımın arasına indiğinde, dişlerimin arasından yüksek sesle emiyorum ve o da duraklıyor. Bana bakarak, "Tatlı kızım ağrıyor mu?" diye fısıldıyor.

Hassas noktalara dokunmaması için elini bileğinden tutarak başımı sallıyorum.

dizlerinin üzerine çökmesini izliyorum. "Senin için daha iyi öpeyim o zaman."

Alt dudağımı dişlerimin arasında emerek, dilini klitorisime getirmesini izlerken ısıriyorum. Ağzının en hassas noktama sıcak ve yumuşak dokunuşunu içime çekerken parmaklarım fayansı tırmalıyor.

Bu kadar iyi hissettirmesi gerçek dışı. Alaric'in dün geceki ağzının aksine, Violet'inki nazikti. olmadığı için teni kalçalarım karşı narin. Dili beni mızraklıyor ve ben bir inilti çıkarıyorum. Beni yavaşça deliliğin eşiğine sürüklerken başım geriye düşüyor.

Yalama, kemirme, hafifçe dürtme. Sanki benimle oynuyor.

"Violet, lütfen," diye sızlanıyorum kalçalarımı ona doğru sürerken. "Ne istiyorsun bebeğim?"

"Beni boşalt," diye fısıldıyorum muhtaç bir sesle.

"Buraya gel," diyor homurdanarak, kalçalarımı duvardan uzaklaştırıp daha yakına dalarken, dudaklarının emişini kullanarak içimde gerçeküstü bir zevk patlaması patlatıyor.

"Durma," diye haykırıyorum. "Çok yaklaştım."

Alaric'in bunu duymamasına imkan yok. Ağız bacaklarımın arasındayken kendimi tutamadığım çok açık. Kendimi doruk noktama doğru ilerlerken bulduğumda ağırlığımın çoğu duvara yaslanıyor. Bacaklarım çıkmak istiyor ama Violet klitorisimi hevesle emerken ve iki parmağını içime sokarken beni ayakta tutmaya yardımcı oluyor.

Sonunda boşaldığımda, gırtlaktan gelen çığ bir ses göğsümü tırmalıyor.

Omurgam kıvrılıyor ve bedenim titriyor. Bir insan diğerine nasıl bu kadar coşku verebilir?

Orgazmım tüm bedenimi sararak artçı şoklarla devam ettikten sonra Violet'i kolundan tutup ayağa kaldırıyorum. Önümde durduğunda, dudaklarına kendi dudaklarımla saldırıyorum. Yumuşak ve gürler ve tadı benim uyarılmam gibi. Bu beni ihtiyaçtan çılgına çeviriyor.

Onu duvara doğru iterken, aniden canlanıyormuşum gibi hissediyorum. Dün gece neredeyse bir yabancıyla seks yaptım ve duşta üvey kardeşimin ağzından boşaldım. Ben kimim? Bana neler oluyor?

Bilmiyorum ama şu anda tek düşünebildiğim, bana gösterdiği zevk fırtınasının aynısını ona da göstermem gerektiği. Bu iyiliğe karşılık vermek için kendi oral becerilerime yeterince güvenmiyorum ama normalde duşta nasıl boşalacağımı biliyorum. Duş başlığına doğru döndüğümde, çıkarılabilir olduğunu görünce hınzırca gülümsüyorum.

Duvara monte edildiği yerden aldıktan sonra vücutlarımızın arasına indiriyorum. Yüksek basıncı klitorisine yönelttiğimde bir çığlık atıyor. Sonra onu tekrar öpüyorum, duş başlığını gittikçe daha yakına bastırırken dilimi ağzına sokuyorum. Bu hisse karşı kıvranıyor, ama onu yerinde tutuyorum, çığlıklarını öpücüğümle yutuyorum.

"Aman Tanrım, Birdie," diye şarkı söylüyor, başını arkaya atıyor ve sesi tüm banyoda yankılanacak şekilde inliyor.

"Tanrım, çok seksisin," diyorum mırıldanarak. Öpücüklerim ağzından çenesine ve boynuna doğru dans ediyor. Daha da aşağı inerek göğüslerinin tadına bakıyorum, dişlerimle alay etmeden önce her bir meme ucunun sıkı tomurcuğunu yalıyorum. Daha da yüksek sesle haykırıyor.

Yavaş yavaş dağılmaya başlar, her geçen saniye soğukkanlılığını kaybeder.

Kafa derimi sıkıca kavradığını hissettiğimde gözlerim yaşıyor ve boşalmak üzere olduğunu anlıyorum. Kollarımın arasında kıpırdanıp yüksek sesle ağlamaya başladığında, neredeyse tüm malikânedeki herkesin duyabileceği şekilde gururla kabarıyorum.

Her şeyin ortaya çıkışını izliyorum ve bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey. Yıllardır bu anın hayalini kuruyordum ve su basıncından biraz yardım almış olsam da, hayatımda ilk kez Violet'in gelmesini sağladım. Ve inanılmaz ateşliydi. O kadar sıcaktı ki, tekrar yapmak istiyorum.

"Bu da bir şeydir." Derin bir ses düşüncelerimi böldü.

Duşun buğulu camından Alaric'in bulanık suretini görmek için döndüğümde bir çığlıkla duş başlığını düşürüyorum. Kocaman gözlerle Violet'e dönüyorum. "Orada olduğunu biliyor muydun?"

Omuz silkiyor. "İçeri girdiğini gördüm," diye cevap veriyor, orgazmın etkisiyle hâlâ nefessiz. "Seni durduracak değildim."

"Ne zamandır orada dikiliyorsun?" Çığlık attım.

"Sakin ol Prenses," diye yanıtlıyor duşun kapısını açıp ikimize de uzun uzun bakarak. "Dün gece kalabalığın önünde sikildin. Üvey kardeşini boşaltmanı izlememe izin vermen hiçbir şey değil."

Violet duşun kapısını çarparak kapatıyor ve spreyi yerine asıyor. Önce saçımı sonra vücudumu yıkamama yardım ederken hâlâ şaşkınlık içindeyim.

Az önce olanlarla ilgili aklımdan çıkaramadığım bir şey var. Bu sadece izlenmekten daha fazlasıydı, ama onun tarafından izleniyordum... ben onunla birlikteyken. Muhtemelen bunu bu kadar sevmemeliydim.

"A Parti mi? Ne tür bir parti?" Alaric'e, personelinin bize servis yaptığı odasındaki masanın karşısından soruyorum Öğle yemeği.

"Bir oyun partisi," diye cevap veriyor telefonuna bakarken. Violet sağımda oturuyor ve ona şüpheyle bakıyor.

"Oyun partisi nedir?" Ben soruyorum.

Telefonundan başını kaldırıp bakıyor. "Fark etmez. Sen gitmiyorsun."

"Neden olmasın?" Surat astım.

"Çünkü bu senin için çok fazla."

Ona kaşlarımı çatarken oturduğum yerde ofluyorum. "Affedersiniz? Bu benim karar vereceğim bir şey değil mi? Ne zamandan beri benim babam oldun?"

Alaric bana uyarıcı bir bakış atıyor. "Bana güvenecek misin? Bu sıradan bir parti ya da daha önce gittiğin herhangi bir parti değil. Ve söz veriyorum, o partide başına gelebilecek ya da gelmeyecek şeylere hazır değilsin, o yüzden kes şunu."

Hayal gücümün beni ele geçirmesine izin verirken dudaklarım büzülüyor ve bu partinin tam olarak nasıl bir şey olabileceğine dair görüntüler canlanıyor

Orada başıma bir şeyler gelmesi için. "Yani, biz olmadan mı gidiyorsun?"

Hayal kırıklığı içinde telefonunu düşürür. "Gitmemin tek nedeni Reaper'a gideceğime söz vermiş olmam, ama eğer endişelendiğiniz buysa katılmayı düşünmüyorum Prenses. Bir uğrar, yüzümü gösterir ve giderim."

"Yalnız mı?" Ben soruyorum.

Yutkunuyor ve yan gözle Violet'e bakıyor. "Düşündüm de, muhtemelen partnerim olmadan ortaya çıkmam kabalık olur. O yüzden Violet'i alıyorum."

"İyi deneme," diye tersliyor. "Birdie'yi bırakmayacağım."

"İyi," diye cevaplıyor yüzünü buruşturarak. "Yalnız gideceğim."

İkisini izliyorum ve bununla ne demek istediğini merak ediyorum. Onu bu partiye seks yapmak için mi götürmeyi düşünüyordu? Bu hiç mantıklı değil.

Alaric'e dönerek sempatik tarafına hitap etmek için elimden geleni yapıyorum, ancak o hâlâ sempatik bir tarafı olmadığını iddia ediyor.

"Üvey annemin hiçbir partiye gitmeme izin vermediğinin farkındasınızdır. Sosyal hayatım yok."

"Dediğim gibi, Prenses. Bu o tür bir parti değil," diye kesin bir dille cevap veriyor.

"Öyleyse, bütün gece beni yanında tut. Beni koruyacaksın. Koruyacağını biliyorum. Ama onun yaptığı gibi beni koruma. En azından görmeme izin ver, sonra gideriz. Söz ver."

Ona yumuşak, narin bir gülümseme vererek olabildiğince melek gibi görünmeye çalışıyorum. Hoşnutsuz bir iç geçiriyor ve Violet'e bakıyor, o da sadece omuz silkiyor.

"Dürüst olmak gerekirse ben de görmek isterim."

"Siktir." Kendi kendine inliyor. Bir süre sonra otoriter bir parmakla önce beni sonra da onu işaret ediyor. "On dakikalığına aşağı ineceğiz. Bu kadar. İkiniz de o partide başka kimseye bakmayacaksınız. Hiçbir şeye dokunmayın ve tek kelime etmeyin. Asıl olaya gelince..."

Yüz ifadesi ciddileşiyor ve ilgim artıyor.

Elini masaya vurarak, "Buna katılmayı aklından bile geçirme," diye ekliyor.

Yutkunarak, itaatkâr bir şekilde başımı sallıyorum. Violet da aynısını yapıyor. Asıl olayın ne olduğunu sorma zahmetine girmiyorum, yine de öğrenmeyi umuyorum.

VIOLET parti için bana bir elbise ödünç verdi. Sadece kışıma kadar uzanan kısa, A kesim bir elbise, ama dışa doğru akıyor, bu yüzden kumaşın şemsiye gibi görünmesi için kendimi içinde kalçalarımı döndürürken buluyorum. Alaric banyodan çıkarken bana şöyle bir bakıyor ve iç çekerek başını sallıyor.

"Gideceğimiz yer için fazla tatlı görünüyorsun."

Elbisemi tekrar döndürürken yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Kes şunu," diye mırıldanıyor.

Violet ayakkabılarını bağlıyor ve kendi kendine kıkırdıyor. O hazır olduğunda, üçümüz partinin yapılacağı aşağı kata iniyoruz. Konak bugün çok farklı. Daha sessiz ve ensemdeki tüyleri diken diken eden uğursuz bir havası var.

Alaric'in koluna daha sıkı sarılıyorum. Onun yanında olduğum sürece güvendeyim. Endişelenecek hiçbir şeyim yok.

Odaya girdiğimizde, dün beni açık artırmaya çıkaran adama başıyla selam verişini izliyorum. İnanılmaz derecede yakışıklı ve çekici biri ama hayatımın en kötü anlarında oynadığı oyundan sonra ona karşı acı bir kızgınlık hissetmekten kendimi alamıyorum.

Dikkatimi ondan ayırıp odaya iyice . Ve çenem düştü.

Odanın etrafına dağılmış normal mobilyaların yanı sıra o kadar da normal olmayan bazı mobilyalar da var. Benim bile

tarif etmeye ya da isimlendirmeye başlayamam. Birinin nasıl oturacağını tam olarak hayal edemediğim bir bank var. Duvarın yanında sanki bir şeyler asmak için yapılmış gibi görünen bir raf... ya da deri kelepçeler ve zincirlerle insanlar.

Sonra insanlara bir göz attım. Bazıları resmi giyinmiş. Diğerleri... neredeyse hiç giyinmemiş.

Alaric'in ağzını kulağıma yakın hissediyorum. "Senin için çok fazla olacağını söylemiştim."

Omurgamı dikleştiriyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Sadece merak ediyorum. Hepsi bu."

"Merak mı ediyorsun?" diye kibirle cevap veriyor. "Ne zaman ders almak istersen, sana öğretmekten mutluluk duyarım."

"Kes şunu Alaric," diye mırıldandı Violet. "Onu rahat bırak."

Onu görmezden gelerek ona bakıyorum. "Bu... hoşuna giden şey mi?" Dün gece beni becermek istediğinden bahsedişini hatırlayınca kanım damarlarımda kaynıyor. Kulağımda o sözleri tekrar duyduğumda bacaklarımda arasında nem birikiyor.

"Zaman zaman," diye gelişigüzel cevap veriyor.

İnsanların kendilerini tutmadıklarını fark ettiğimde ağzım kuruyor. Köşede kesinlikle seks yapan bir çift var.

Hayatın ne kadarını kaçırdım? İnternet aramalarım çok güvenli oldu çünkü mümkün olanın yüzeyini zar zor çizmişim gibi geliyor. Nem bu noktada bir sel gibi hissettiriyor. O kadar tahrik oldum ki, neredeyse acıyor.

Bana göstermesini istemem yanlış mı? Violet ne kadar meraklı olduğumu bilse kızarmıydı? Onunla da böyle şeylere katılıyor muydu? Ne kadar safım?

Tam o sırada Alaric'in başıyla işaret ettiği sarışın adam odanın önünde durur ve bir anons yapar.

"Oyun zamanı dostlar," diyor uğursuz bir gülümsemeyle coşkuyla. "Bu geceki oyun bir av ama işleri benim yöntemimle halledeceğiz."

Av mı?

"Nedir bu? Saklambaç oyunu mu?" Sessizce soruyorum, Violet kıkırdıyor.

"Hayır, Bird. Pek sayılmaz."

Alaric'e bakıyorum, o sadece çenesini sıkıyor. "Hayır dedim," diye mırıldanıyor sessizce. Onu bu oyun konusunda bu kadar katı yapan şeyin ne olduğu kafamı karıştırıyor. Ta ki Azrail denen adam devam edene kadar.

"Elbette katılım zorunlu değil" diyor. "Ama oynamak isteyenler avcı ya da av olmayı seçecekler. Av kaçır. Yırtıcılar takip eder. Ve eğer bir avcı avını yakalarsa, onunla iğrenç bir şekilde başa çıkabilir. Bu oyun için, denenmiş ve doğru güvenli kelimeleri takip edeceğiz. "Kırmızı" dur demek. 'Sarı' durakla demektir. Anlaşıldı mı?"

Çenem düşüyor ve karnımda kaynayan o sıcak ihtiyaç bir cehennem gibi hissettirmeye başlıyor. Kovalanma ve sonra yakalanma düşüncesi içimde hiç beklemediğim bir şey yapıyor. Bu kadar tahrik edici ve baştan çıkarıcı olmamalı ama elimde değil. Bunu hayal ederken kalçalarım birbirine yapışıyor.

Hayatım için koşuyorum. Arkamda beni takip eden adımların gürültülü sesi. Yakalanmak ve zorlanmak ve- benim neyim var?

Odayı tarıyorum, avların kemerli kapının yanında sıraya girmeye başlamalarını ve yakınlarda duran görevliden kırmızı bir bileklik almalarını izliyorum. Gözlerindeki beklentiyi görüyorum. Heyecanı. Seks, eğlence ve lezzetli bir yaramazlık vaadi.

Zorlandıkları için değil. istiyorum.

Bildiğim kadarıyla bu insanlar hapsedilmedi, korunmadı, bir işkence biçimi olarak saklanmadı. İstekleri dışında satılmadılar ya da seslerini duyurdukları için zorbalığa maruz kalmadılar. Başlangıç çizgisinde bağımsız olarak duruyorlar, bir şeyler yapıyorlar çünkü bunu arzuluyorlar. Ve bu odadaki hiç kimse onlara yapamayacaklarını söylemeye cesaret edemiyor.

"Av beş dakika önde başlayacak. Tazılarımıza karşı tilkicilik oynamak istiyorsanız, şimdi bana gelin." Azrail'in sesi

bir işaret, özgürlük, heyecan ve isyanın siren şarkısı gibi hissettiriyor.

Alaric'in yanından uzaklaştığımı hissediyorum. Violet'le konuşuyor ve birkaç santim uzağıma adım attığımı fark etmiyor bile. Sadece o birkaç santim bile kıvılcımı körüklüyor.

Artık ne istersem yapabilirim.

Ama bunu yapmayı ciddi ciddi düşünmüyorum, değil mi? Kemerin yanındaki oyunculara ağzının suyu akarak bakan bu yırtıcılardan herhangi biri beni yakalayabilir. Ve bana istediklerini yapabilirler. Tabii fikrimi değiştirip Reaper'ın söylediği güvenli kelimeleri kullanmazsam.

"Vakit geldi," diyor Reaper ve ben bir adım daha atıyorum. Tam o sırada Alaric alnında endişeli bir kavisle dikkatini bana çeviriyor.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyor.

"İkiniz de beni istiyorsunuz, değil mi?" İkinin arasına bakarak soruyorum.

"Birdie..." Kemerli geçide doğru bir adım daha atarken Violet beni uyarıyor.

"Av, beş dakikalık avansın şimdi başlıyor."

Ben Alaric ve Violet'e sırtırken arkamdakiler de koşmaya başlıyor. "Sanırım hanginizin beni ilk yakalayacağını göreceğiz."

Ve böylece topuklarımın üzerinde dönüp görevliden kırmızı bir bileklik alıyorum ve çılgın bir koşuyla malikaneye doğru yola çıkıyorum. Arkamda Violet ve Alaric'in aynı anda geri dönmem için bağırıklarını duyuyorum ve hayatımda ilk kez itaat etmiyorum.

"Onu öldüreceğim." Violet öfkeyle bir ileri bir geri volta atıyor.

Birdie'yi bulmak için bu odadan çıkabilirsin.

Reaper'a yalvardım ve Birdie'nin bu iş için uygun olmadığını anlattım ama o kılını bile kıpırdatmadı. Güvenli kelimeleri açıkladığında dinlemiş olması için dua ediyorum. Sadece kırmızı kelimesini söylemesi gerekiyor ve ona dokunamıyorlar.

Tabii önce bu pisliklerin her birini tek tek öldürmezsem. Bu şüphesiz kendi hayatıma mal olur, ama bu hafta sonu bu kızın dahil olduğu ilk mantıksız düşüncem olmaz.

Reaper sonunda avcılarının avlanmaya başlaması için çağrı yaptığında, kaosun içinde hiçbir şey fark etmiyorum. Koridorları dolduran sesler beni iliklerime kadar ürpertiyor ve normalde bu hayvani gösterilerden rahatsız olmam ama sadece onu düşünebiliyorum. Korkusunu. Masumiyetini. Güvenliğini.

Violet ve ben Birdie'nin sağa doğru izledik, bu yüzden ikimiz de oraya doğru koşuyoruz. Bir merdivene ulaştığımızda, yol ayrımı gibi şeydi. Oraya çıkar mıydı? Kendini köşeye sıkıştırmış olur. Ama alt katta kalırsa

Bahçeye gitme Şansı vardı ve o it labirentinde başına neler geleceğini kimse bilemezdi.

Violet'in de aynı Őeyi dűŐündűđű açık. Bana sert bir bakıŐ attı.

ığlıklar ve seks sesleri konağın girintilerinden duyuluyor ve azı dişlerim bu sesler karşısında gıcırđıyor.

"Sen yukarı ık, ben aŐađıya bakacađım," diye sesleniyor telaŐla. Bir an tereddűt ediyorum, Violet'in gűzlerine belirsizlikle bakıyorum. Her ne kadar ikimiz de Birdie'nin iyi olmasını  nemsesek de, odadan kaçmadan önceki son sűzlerini dűŐündűđűműzű biliyorum.

Sanırım hanginizin beni ilk yakalayacađını gűreceđiz.

Birdie için gerçekten , değil mi? Rekabetin uğultulu gerginliğini derimin altında hissediyorum.

"Peki, git," diye mırıldanıyorum merdivenleri çıkarken. Violet ana koridorda ters yöne doğru koşar adımlarla ilerliyor.

Üst kattaki koridorlar dolambaçlı ve karmaşık ve Birdie'yi aramak için her birini ezerek geçiyorum, bu malikanenin neredeyse her köşesinde kabaca becerilen her bir kiŐiye yakından bakıyorum. Hiçbiri o değil ama yine de rahatlamış hissedemiyorum.

Onun yerine, tahrik olmaya baŐladım. Onu bulduđumda, bu konuda nazik olacađıma sűz veremem. Onu sahiplenmek için vahŐi bir ihtiyaç duymaya baŐlıyorum. BaŐka bir adamın çirkin ellerini kadınıma sűrdűđű dűŐűncesi bile onları  ldűrűp onu becermek istememe neden oluyor.

Galanın yapıldıđı üst kattaki ana salona girdiđimde balkonu gűrűyorum ve araziye daha yűksek bir noktadan bakmak için acele ediyorum. Labirentin tamamını gűremiyorum ama yeterince gűrebiliyorum. AŐađıda siyah saçların parladıđını fark ediyorum ve bunun evden bahçeye dođru koŐan Violet olduđunu gűrűyorum.

"Ondan bir iz yok mu?" Ben aradım.

Bana bakıyor, beni balkonda bulduktan sonra bağırıyor: "Hiçbir Őey. Ama birden fazla avcıya defolup sűylemek zorunda kaldım." Bileklerini meydan okurcasına kaldırıp

kırmızı bileklik takmadığını gösteriyor, sanırım avcılar ona yaklaştıklarında bunu fark etmemişler.

Bu oyun partisi sırasında Violet'i korumaya yönelik ince bir sahiplenme dürtüsü sanki birdenbire ortaya çıkıyor. Başka birinin ona dokunabileceği düşüncesi balkonu daha da sıkı kavramama neden oluyor.

"Güvenli kelimeler kullan," diye onu uyarıyorum.

"Biliyorum, ," diye . "Aramaya devam et!"

Tam o sırada, çit labirentinde beyaz bir şey görüyorum. Çiseleyen ay ışığında gözlerimi kısarak baktığımda, Birdie'nin üzerindeki o lanet mavi dönen elbiseyi görüyorum.

"Labirent!" Onu gördüğüm yeri işaret ederek bağıryorum. Ben dönüp balkondan dışarı fırlarken Violet bahçeye doğru koşuyor.

Rakibime üstünlük sağlamış olabilirim ama şu anda önceliğim kazanmak değil. Sadece Birdie'nin güvende olmasını istiyorum.

O zaman bunu ona ödeteceğim.

Bacaklarımı merdivenlerden bahçeye açılan kapıya doğru pompalarken ayaklarım daha önce hiç hareket ettirmedığım kadar hızlı hareket . Ne olduğunu anlamadan çit labirentinin girişindeyim ama kızları dinlemek için durmam gerekiyor.

"Birdie! ?" Violet sağımdan sesleniyor. Onu henüz bulamadı.

Birdie'yi bu yönde bulacağımı umarak sola doğru ilerlerken kalbim göğsümde çılgınca atıyor.

"Birdie!" diye bağıryorum, ama tek yanıt karanlıkta bir yerlerden gelen soluksuz bir kıkırdama oluyor. Yağmur hızlanıyor ve tıpkı dün geceki gibi sırlıslık oluyoruz.

Yağmurun pıtırtilarına rağmen Birdie'nin narin ayak seslerini duyuyorum, hızımı artırıp köşeyi döndüğümde onu açıklıkta, iliklerine kadar ıslanmış, yüzünde vahşi bir gülümsemeyle dururken buluyorum.

Görüş alanımın bir köşesinde, Violet'in de aynı anda açıklığa girdiğini fark ediyorum, ama neredeyse hiçbir şey göremiyorum.

Bu noktada Birdie. O cinsel ihtiyaç beni ele geçirdi ve ona doğru koşmaya başladım.

Ona doğru yaklaşıp elimi boğazına doladığımda bir çığlık atıyor. Havayı kesecek ya da ona zarar verecek kadar sıkılmıyorum. Yüzünü kendime doğru çekerek öfkeyle ona bakıyorum. "Biri sana zarar verdi mi?"

Korkuyla başını sallar. "Hayır, hayır."

"Senin derdin ne lan?" Violet yanımdan ekliyor.

"Eğlenmek istedim," diye kekeliyor ve korku içinde bana bakıyor.

"Oh, eğlenmek mi istiyorsun?" Hınzır bir gülümsemeyle soruyorum. Boğazındaki tutuşumu kullanarak onu dizlerinin üzerine çökmeye zorluyorum. "Nasıl oynadığımızı bilmek ister misin, Prenses?"

Şaşkınlıkla bana bakıyor.

"onu," diye mırıldanıyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Birdie'nin gözleri sanki sevgilisinin onu kurtarmasını bekliyormuş gibi Violet'i tarıyor ama Violet de benim kadar kovalamacanın sarhoşu. Tek kelime etmiyor ama kovalamacanın etkisiyle nefesini tutmaya çalışırken göğsünün kabardığını görüyorum.

Violet onun yerine üvey kardeşine doğru eğilir. "Kötü mü olmak istiyorsun, Birdie? O zaman bedelini ödersin. Çıkar onu," diye fısıldar Violet.

Birdie'nin gözleri şaşkınlıkla açılır. Avın bize yaptığı şey bu. Mantığa ve akla meydan okumamızı sağlıyor. Şehvet ve adrenaline besleniyoruz.

Birdie titreyerek pantolonumun fermuarını açarken, Violet onun arkasına geçip elbisesini hızla kaldırıyor. Yüzündeki gergin ve sinirli ifadeyi görüyorum. İkimiz de sinirliyiz ve bunun acısını çıkaracak tek bir kişi var.

Birdie pantolonumdan sikimi çıkarıyor ve merak ve endişeyle ona bakıyor. Şimdiden sertçe zonkluyor ve ucundan sızıntı yapıyor.

Dün gece nazıktım ama şu anda değilim. Birdie'yi çenesinden tutup, "Aç " diye mırıldanırken ona bakıyorum.

İtaatkar bir şekilde yapıyor.

"Bacağıma tutun, Birdie. İkimizden birinin durmasını istersen, dokun, tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldıyor. Ağzını tekrar açtıktan sonra sikimi zorla içeri sokuyorum ve hemen tıkanıyor.

Tam o sırada Violet onun kıkına sert bir tokat atar. Birdie acı içinde inliyor.

Tekrar içeri itiyorum, boğazının arkasına çarpıyorum ve etrafımda nasıl daraldığını hissediyorum.

"Yine benden kaçmak mı istiyorsun, Prenses?" Ağzını sikerken homurdanıyorum. Violet kıkına sertçe şaplak atmaya devam ederken eli sıkıca kalçamın üzerinde duruyor. Yağmurlu ay ışığında bile kırmızı izlerin belirmeye başladığını görebiliyorum.

Tükürük Birdie'nin çenesinden aşağı ve yumuşak beyaz boynuna damlıyor. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor ama iyi bir kız gibi dilini dışarıda tutuyor, ben itişlerime devam ederken burnundan nefes alıyor.

Violet'in parmaklarını kabaca Birdie'nin içine soktuğu anı tam olarak söyleyebilirim çünkü yüksek sesle ciyaklıyor, ardından gırtlaktan bir zevk iniltisi geliyor. Violet elinin ritmini sürdürürken kalçaları titremeye başlıyor.

"Gelmeyi hak etmiyorsun," diye bağırıyor Violet üvey kız kardeşine.

Taşaklarım sıkılaşımaya başlıyor ve Birdie'nin ağzını daha sert sikerken orgazmın büyüdüğünü hissediyorum.

Doruğa ulaşamadan kollarımdan koptu.

"Benim," diye mırıldandı Violet.

Bir eliyle Birdie'nin saçlarını tutarak başını geriye çeker ve ağzını açmaya zorlar. Violet acımasızca sevgilisinin ağzına tükürüyor ve Birdie tepki bile vermiyor.

Sonra Violet kendi elbisesini yukarı çekiyor ve Birdie'nin ağzını klitorisine doğru itiyor. Violet'in Birdie'nin saçlarını tutuşundaki gerginliği ve Birdie'nin yüzünü amcığına dayamak için kullandığı gücü görebiliyorum. Onun Birdie'ye sert davrandığını görmek çok ateşli, özellikle de Violet'in benimle aynı çılgın enerjiyi hissettiğini bildiğim için.

Kaya gibi sertleşmiş sikimi okşayarak Birdie'nin arkasına geçtim ve kışındaki kırmızı el izlerine hayran kaldım. Dudaklarımı yalayarak elimi geri çekiyorum ve kendi elimden bir tane indiriyorum.

"Bu kendini tehlikeye attığın için."

Kıçına tekrar şaplak attığımda Birdie Violet'in ıslak amcığına karşı çığlık atıyor. Elim geride kalan kırmızı izlerin üzerine sürüyorum ve Birdie inlemeye devam ediyor. Acıyı seviyor. Bunu anlayabiliyorum.

Bir parmağımı onun biriken uyarılmasında kaydırarak ihtiyacım olan cevabı buluyorum. Evet, buna bayılıyor.

Sikimi göbeğinde hissettiği an, küçük poposu havaya kalkıyor.

"Ne kadar pis bir prensessin sen," diye mırıldanıyorum sikimi içine sokarken. Birdie'nin yüzü hâlâ bacaklarının arasına zorla sokulmuş halde yatar pozisyona geçmiş olan Violet'e karşı çığlık atıyor.

Sikimi iki kez sertçe ittikten sonra Violet, Birdie'nin kafasını çekip alıyor. "Bana bir renk ver," diye bağıyor.

"Yeşil," diye Birdie. "Daha fazlasını istiyorum." Sonra Violet bana bakıyor.

"Daha sert."

Violet, Birdie'nin yüzünü tekrar aşağı indiriyor ve ben de sikimi onun içine sertçe vuruyorum, neredeyse tüm vücudunu Violet'inkine doğru itiyorum. Hepimiz inliyor, çığlık atıyor, ağlıyor, hep birlikte doruk noktalarımıza doğru ilerliyoruz.

Oraya ilk ulaşan Birdie oldu. Vücudunun ellerimde gerildiğini hissediyorum. Bacakları titriyor ve omurgası sertleşiyor. Violet hızla kendi orgazmıyla onu takip ederken çığlıkları üvey kız kardeşinin amcığı tarafından bastırılıyor. İkisinin işi bittiğinde, taşaklarım geriliyor ve ben kendi salınımımı kükrerken sikim Birdie'nin içine boşalıyor.

Birkaç dakika soluklandıktan sonra ıslak çimlerin üzerine çöküyorum ve hafif sisli yağmur beni iliklerime kadar ıslatırken karanlık gökyüzüne bakıyorum.

"Umarım mutlusundur," diyorum .

Birdie kıkırdıyor, birbirlerini yavaşça öperlerken Violet'e doğru kıvrılıyor. "Evet, öyleyim."

"Ciddi şekilde yaralanabilirdin," diye ekliyorum.

"Güvenli kelimeyi biliyordum. Ayrıca, belki de yakalanmak istedim." Bunu o kadar masumca söylüyor ki sinirlerim bozuluyor.

Bir hırıltı çıkararak sikimi pantolonuma geri soktum ve fermuarını çektim. Sonra yerden kalktım ve yeni gelin adayımı ayağa kaldırdım. Yüzünü tutarak onu bana bakmaya zorluyorum.

"Bir daha böyle bir şey ya da başka bir erkeğin sana dokunmasından bahsedersen, ne kadar kötü bir adam olduğumu . Anlaştık mı?"

Korkudan titremesini bekliyordum. Onun yerine bana masum bir sırıtışla bakıyor. "Evet, efendim."

Bu sözler doğrudan sikime gidiyor ve işte o zaman ne kadar ciddi bir şekilde sikildiğimi anlıyorum.

T Uzun çakıllı yolda ilerlerken arabanın camından köşk yavaşça kayboluyor. Yağmur cama vuruyor ve ben çiseleyen yağmur damlalarına bakıyorum.

geleceğimi çok fazla düşünmemeye çalışarak bardağı indiriyorum. Violet, Alaric'in limuzininin arka koltuğunda karşımda oturuyor. O da yanımda, telefonuna bakıyor. Gözleri benim üzerimde.

Dün gecenin anıları zihnimi dolduruyor. Kovalamacanın heyecanı ve ikisinin de beni serbest ne kadar inanılmaz olduğu. Onları kızdırdığımı ve strese soktuğumu biliyorum ama seks inanılmazdı ve buna değdi.

"Eşyalarını paketlemelerini sağladım. Yarın Alaric'e teslim edilecekler," diyor usulca. Belki de yüzümdeki kederli ifadeyi okuyabiliyordur.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

Pencereden dışarı bakarken, hayatımı bir film makarası gibi oynatıyorum, normal bir hayat gibi hissetmeyi bırakıp bu hale geldiği anı arıyorum. Artık bana bile değil. Ben bir piyonum. Ben bir malım. Kendi evimden bir mobilya parçası gibi satıldım ve

Benim için önemli olduğu için eşyalarımı toplayacak kişi Violet.

İçine doğduğum aile mükemmel olmayabilirdi ama çoğunlukla normaldi. Annem nazik, şefkatli ve sıcakkanlıydı. Babam, uyuşturucu ve alkol devreye girmeden önce, sevgi dolu ve özenliydi. Hayatımız banliyöde ve sıkıcıydı.

Sonra babam işinde zenginleşmeye ve güçlenmeye başladı. Annem bir gün dükkâna gitti ve eve hiç dönmedi. O andan itibaren... sanki güneş bir daha hiç doğmamış gibi hissettim.

Başımı eğdim. Sessiz kaldım ve bana söyleneni yaptım çünkü fırtınayı atlatabilirsem kıyıya ulaşabileceğimi hissediyordum. Ama kıyı hiç gelmedi. Annemin öldüğü gün, babam asla eskisi gibi olmadı. O da o gün ölmüş olabilirdi.

Sonunda yeniden evlendi ve üvey annemle tanıştığım andan itibaren onun bizim gibi olmadığını anladım. Banliyöde büyümemiş, kurabiye pişirmemiş ya da geceleri kızlarını yatırmamıştı. Kendi evimde karanlık iş anlaşmalarının fısıltılarını duydum. Oturma odamızda yatan uyuşturucuları gördüm. Sevgi dolu, kederli babamın sadece daha fazla para ve güç isteyen ve benden daha azını isteyen bir canavara dönüşmesini izledim.

Başımı çok uzun süre eğdim. Konuşmam gerekirken sessiz kaldım.

Hayatım yavaş yavaş bir kabusa dönüştü, bu yüzden üvey annem beni bir şey gibi açık artırma bloğuna koymayı teklif ettiğinde, ona izin verdim.

Bunun olmasına nasıl izin verebilirim?

Normal insanlar böyle yaşamaz. Daha on dokuz yaşındayım. Üniversiteye, partilere gitmeli ve kendi hayatımı yaşamalıyım.

Şimdi bize ne olacak? Alaric'in gitmeme izin vermeyeceğini zaten biliyorum ama bunu istediğimden bile emin değilim. Onun yanında kendimi güvende hissetmekten daha fazlasını hissediyorum. Önemsendiğimi ve

Çok uzun zamandır bir erkekten böyle bir şey hissetmemiştim.

Alaric'in evinden ayrılmak istesem bile param, kalacak yerim ve bana yardım edecek kimsem yok.

Bende bu ikisi var, hepsi bu.

Kalbim ikiye bölünmüş gibi hissediyorum. Violet'i her şeyden çok seviyorum ama bu adamdaki bir şey beni ona çekiyor. Beni önemsiyor. Benimle istiyor.

Onunla evlenmeye hazır değilim ama onu terk etmeye de hazır değilim.

Ben berbat bir insan mıyım? Hayatımın aşkı tam karşımda otururken nasıl olur da başka birine karşı bir şeyler hissedebilirim? Bilseydi benden nefret ederdi.

Alaric telefonundan başını kaldırmadan, "Personelime odalarınızı hazırlatıyorum," diyor.

"Odalar mı?" Violet başını ona doğru çevirerek cevap verir.

"Bir odayı paylaşabiliriz," diye mırıldanıyorum usulca.

İkimize de bakıyor, dudaklarını yalıyor ve bize sert bir bakış fırlatıyor. "Sen ve ben de aynı odayı paylaşabiliriz," diyor bana bir tehdit tonuyla. "Adil davranıyorum. Bu işi çözene kadar ayrı yatacağız."

Yutkunuyorum ve yere bakıyorum. Bakışlarımı kaldırıp kirpiklerimin arasından ona ölümcül bir atan Violet'e bakıyorum.

Gururum okşanmalı. Bu sabah Alaric bana hamile olmadığımdan emin olana ya da Violet onunla kalmamın daha iyi olacağına karar verene kadar ikimizi de eve götüreceğini söyledi (onun sözleri, benim değil). Dürüst olmak gerekirse, Alaric'in evinde kalma düşüncesi kulağa o kadar da kötü gelmiyor. En azından üvey annemle değil.

"Anlayacak ne var ki?" Violet kızgın bir sesle soruyor. "Plana göre Birdie ve ben müzayededen sonra birlikte ayrılacaktık."

"Artık plan bu değil," diye yanıtlıyor. "Ve sen de bunu biliyorsun."

Tekrar telefonuna bakıyor.

Violet bana baktığında suçluluk ve utanç duyuyorum çünkü Alaric'ten henüz ayrılmak istemiyorum. Violet'le birlikte olmak istemediğimden değil ama... Ya zaten hamileysem? Ya ayrılırsak ve Clarissa beni bulursa? Alaric'le güvende olurum. Tek seçenek bu gibi görünüyor.

Violet koltuğunda arkasına yaslandı ve sessizleşti. Yolculuğun geri kalanında hiçbirimiz konuşmadık.

Alaric'in evinin önüne geldiğimizde, kapıyı açmak için bekleyen ciddi görünümlü adamlar var. Önce Alaric iniyor, sonra Violet karşı taraftan tırmanırken onun tarafından inmeme yardım ediyor. Bir elini sırtımın küçük kısmına koyuyor ve beni eve doğru götürüyor. Beni usulca ondan uzaklaştırmaya çalıştığını söyleyebilirim.

Bu yüzden ayaklarımı yere basıyorum ve içeri girmeden önce o yanıma gelene kadar bekliyorum.

Büyük giriş kapısından içeri adım attığımızda Alaric Violet'e, "Hizmetçim size odanızı gösterecek," diyor. Onun

Elin hep üzerimde kalacak.

Ona dar gözlü bir ifade veriyor. Ben başımı sallayınca yumuşuyor ve siyahlı kadının ona ikinci kata çıkan merdiveni göstermesine izin veriyor.

"Benimle gel," diyor ve beni koridorun soluna doğru yönlendiriyor.

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

"Benim odam bu koridorun sonunda. Seninki de burada, benimkinin hemen yanında olacak." Basit bir yatak odasına açılan kapıyı iterek açtı. Bembeyaz ve tertemiz çarşaflar kokuyor.

"Bu odayı sadece benim için mi hazırladın?" İçeri girip parmaklarımın kaşmir battaniyenin üzerinde gezinmesine izin vererek soruyorum. Yanıt olarak omuz silkiyor ve gülümsememe karşı koymam gerekiyor. "Bu çok tatlı."

"Ben tatlı bir adam değilim, Prenses."

"Düşündüğünden daha tatlısın," diye cevap veriyorum. Gözlerim yüzündeki sert ifadeden kaslı göğsüne ve dar gri pantolonundaki yumuşak çıkıntıya kayıyor. Yutkunmak için kendimi zorluyorum ve son on iki saat içinde bir şekilde bir araya getirdiği kadınsı odaya bakarak ondan uzaklaşıyorum.

"Sevgimi nezaketle karıştırma," diye yanıtlıyor. "Bunu yapıyorum çünkü kalmanı istiyorum. Ve şu anda içinde büyüyen bir bebek olmadığını öğrenene kadar ayrılman söz konusu değil. Bunu anlıyorsun, değil mi?"

Sessizce başımı sallıyorum.

Duygularım karmakarışık. Kafam karıştı. Hayatım alt üst oldu. Bırakın nereye gitmek istediğimi ya da kim olmak istediğimi bilmeyi, şu anda bir evim bile yok.

Sadece iki şeyden eminim ve her ikisine de bildiğim tek doğru şeyler olarak sarılıyorum.

Birincisi, Violet'i her şeyden çok seviyorum ve gitmesine izin vermeyeceğim.

İki, üvey annemin evine asla geri dönmeyeceğim.

Alaric'e karşı hissettiklerim ve arzularım da dahil olmak üzere beynimde dolaşan diğer her şey karmakarışık.

"Kalmak istiyorsunuz, değil mi Prenses?" diye soruyor, bana doğru bir adım atarak.

Ona bakmadan omuz silkiyorum. Kalmak istiyorum ama şu anki duygularım böyle. Bunu söylemek çok düşüncesiz ve dikkatsiz olurdu.

"Söylediğini duymam gerek," diyor biraz daha yüksek sesle, arkamdan yaklaştığını duyduğumda.

"Şu anda ne istediğimi bilmiyorum," diye mırıldanıyorum.

Sert vücudu arkamdan bana doğru bastırıyor ve sıcak, rahatlatıcı hissi karşısında bir nefes alıyorum. Bana sürtünürken elleri yumuşak ve nazik.

"Ne istediğini biliyorum Birdie," diye fısıldıyor kulağıma. "İçten içe seni dün gece yaptığım gibi tekrar becermemi istediğini biliyorum. Bunu inkâr etme."

"Yapamam," diye cevap veriyorum, sesimdeki ahlaksız ihtiyacı gizlemeyi başaramayarak.

"Yapamayacağını biliyorum. Ona ait olduğunu ve ona ihanet etmeyeceğini biliyorum."

Kendini tekrar bana doğru sürtüyor, sikinin sert hatları kık yanaklarımın arasına sıkışıyor. Yönetebildiğim tek tepki acınası bir inilti.

Ağzını tekrar kulağıma yaklaştırdı. "Önümüzdeki birkaç hafta boyunca üvey kız kardeşin ve ben senin için kavga edeceğiz. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım.

Boynumu açlıkla öpüyor ve ben neyin aşağı neyin yukarı olduğuna dair hissimi kaybediyorum. Sinir uçlarından oluşan ve zevk için tasarlanmış bir bedenden başka bir şey değilim. Ve şu anda, ona cevap veriyor.

"Hata yapmayın Prenses," diye mırıldandı. "Ben kazanacağım."

Sonra elleri ve bedeni gitti ve ben onsuz soğuk ve boş hissediyorum. Nefes nefese kaldım.

kapıdan çıkışını izlerdim.

Kendimi yatağın üstüne attığımda vücudum hala uğulduyor. Orada yatarken yavaşça beynimin beni yakalamasını bekliyorum. Uyandığında, içimde dolaşan tek bir düşünce var - bu çok uzun birkaç hafta olacak.

"Oh, Orada sen " I Söyle,eğilerek karşı Alaric'in geniş kütüphanesine açılan kapı çerçevesi.

Birdie kocaman mavi kadife bir sandalyeye kıvrılmış, kucağında bir şeyler okuyor. Bana bakıyor ve sıcak bir gülümseme veriyor.

"Ah, pardon. Beni mi arıyordunuz?" diye sorar.

İçeri girerken omuz silkiyorum. "Uzun sürmeyecek. Odanızda olmayınca sizi burada bulabileceğimi düşündüm."

Karşısındaki sandalyenin koluna yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum ve onun bu şekilde sandalyeye kıvrılmış halini zihnimde canlandırıyorum. Çok huzurlu ve kendi halinde görünüyor.

Onu en son ne zaman böyle görmüştüm? Son evi bir hapisaneydi ama burada gerçekten mutlu olabilirdi. Alaric'e varalı altı saat oldu ve Birdie her geçen saat daha da rahatladı. Eğer birlikte gidersek, böyle olmayacak. Zor olacak. Para yok. Kalacak yer yok. Birbirimize sahip olmak tüm bunları telafi etmeye yeter mi?

Suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

"Bir şeyin farkına vardım," diyor üzüntüyle.

"Ne?" Yüzündeki endişeli ifadeden hoşlanmayarak cevap veriyorum. "Kitabımın nasıl bittiğini asla öğrenemeyeceğim," diyor.

Dışarıdayken ona kitaplar aldığımı ve annemle kız kardeşim bulamasın diye onları evin etrafına sakladığını hatırlayarak yüzümde bir gülümseme belirmesine izin verdim. Çok zekiydi. Kitapları hemen ondan alır, çöpe atar ya da yok ederlerdi. Onun sevdiği her şeyi paramparça etmeye bayılırlardı.

"Eminim size başka bir kopya bulabiliriz. İsmi hatırlıyor musunuz?" Arka cebimden telefonumu çıkararak soruyorum.

Yüzünü buruşturuyor. "Dürüst olmak gerekirse... hayır. Başlıklar konusunda berbatımdır. Kapağı maviydi ve üzerinde çiçekler vardı."

Gülüyorum. "Bunun konuyu daraltacağını sanmıyorum Bird."

"Oh neyse," diye omuz silkerek cevap veriyor. "Eminim mutlu bir son olmuştur."

"Genelde öyledirler, değil mi?" Şakacı bir şekilde soruyorum.

"Sevdiğim kitaplarda," diye yanıtlıyor kucağındaki kitaba dönerek. "Gerçek hayatta değil."

"Bunu bilmiyorsun," diyorum ona doğru yürürken.

"Hikâyeniz çok mutlu bir sonla bitebilir."

Bana bakıyor ve ben de çenesinin altına şefkatle dokunuyorum. "Peki ya seninki?" diye fısıldıyor.

"Seninleyken çok mutlu olacak," diyorum parmaklarımı uzun sarı saçlarının arasından geçirerek.

"Eğer?" Yüz ifadesi belirsizlikle çarpılıyor.

Cevap vermiyorum, en azından hemen değil.

"Neler oluyor Violet?" diye soruyor. "Gitmeyeceksin, değil mi?"

Sanki bana tokat atmış gibi başımı geriye attım. "Seni asla terk etmem, bu şekilde değil."

"O zaman bana ne düşündüğünü söyle."

Keşke ona anlatabilseydim. Ama gerçek şu ki Birdie'nin bilmediği o kadar çok şey var ki.

Alaric ve onun büyük malikanesi ve milyar dolarları, Birdie yaptığım şeyin gerçeğini öğrendiğinde ne olacak?

"Senin için savaşıacak Birdie," diyorum çenesini nazıkçe okşayarak. "Ve korkarım ki benim asla kazanamayacağım kadar çok şey sunacak."

Alınmış görünüyor. "Onun parasını önemseydiğimi mi sanıyorsun?" diye soruyor.

"Hayır," diyorum üzüntüyle başımı sallayarak. "Ama... şu olanlara bak. Seni güvende tutabilir. O güçlü bir adam, Birdie."

"Umurumda değil, Violet." Kitabını kapatıp sandalyeden kalktı. Hayal kırıklığı içinde rafa doğru yürüyor ve bana doğru dönmeden önce kitabı yere çarpıyor. "Bir plan yaptık ve o plan işe yaradı. Alaric'le seks yapmış olmamız ya da şu anda beni kendine istiyor gibi görünmesi bu planı değiştirmez."

"Peki ya hamileysen?" Ben sorarım.

"O zaman ben hallederim. Oraya vardığımızda o yolu geçeceğiz. Yani... hiç kimse bana ne istediğimi sorma zahmetine girdi mi? Arzularımı hiç dikkate alan oldu mu?"

"Evet, elbette-" diye başlıyorum ama hemen sözümü kesiyor.

"Hayatıma benim yerime karar verilmesinden bıktım, Violet. Sen de başlama."

Ağzım kapanıyor ve yükselen bir utanç selini yutuyorum. O haklıydı. Onu kontrol etmeye çalışıyordum çünkü bunu yapmak için en uygun kişinin gerçekten ben olduğumu düşünüyordum. Benim sorunum ne?

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Hayal kırıklığıyla oflayıp pufluyor. "Alaric'in beni tutmak için savaşacağını biliyorum, senin de öyle yapacağını biliyorum. Ama şu anda tek düşünebildiğim sonunda özgür olduğum. Beni bulurlarsa ne yapacakları konusunda endişelenmeden lanet olası bir kitap okuyabilirim. Hayatım hakkında düşünmeye başlayabilirim. Belki üniversiteye giderim. Ya da belki bir iş bulurum. Bilmiyorum, ama tek bildiğim bir hapishaneyi diğerine değişmeyeceğim. Sonunda

Hayatımı geri alacağım ve geleceğime benim yerime başkasının karar vermesine izin vermeyeceğim."

İç çekerek kitabı raftan geri aldı ve onunla birlikte odadan çıktı. Bir ayağını kapı aralığında durdurup sinirli bir homurtu çıkarıyor ve Alaric'in yanından geçip gidiyor, o da köşeden bakınca beni şaşkın bir sessizlik içinde buluveriyor.

Tesadüfen içeri girdiğinde ona çatık kaşlı bir ifade verdim. "Demek bunu duydun?"

"Evet, duydum," diye yanıtlıyor.

"O haklı, biliyorsun," diyorum ona doğru ilerleyerek. "Onun kaderini onun yerine belirlemeye hakkımız yok."

"Bir şeye karar verdiğimi kim söyledi?" diyor ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak.

Başımı eğerek gözlerimi deviriyorum. "Bize biraz mağara adamı gibi davrandın." Sonra sesimi alçaltıyorum ve en iyi Alaric taklidimi yapıyorum. "O benim ve gitmesine asla izin vermeyeceğim."

Kendi kendine gülümsüyor. "Her kelimesinde ciddiydim. Gitmesine izin vermeyeceğim. Yine de onu ikna ettiğimde kendi başına kalmaya karar verecektir."

Dudaklarımı birbirine bastırıp yarı yüz buruşturma, yarı gülümseme şeklinde gererek ona başımı sallıyorum. "Sen imkansızsın."

Kendini beğenmiş bir kahkaha atıyor ve her zaman bu kadar yakışıklı ve çekici olmak zorunda olduğu için ondan nefret ediyorum. Elmacık kemiklerinin keskinliği ya da gözlerinin cazibesi sürekli dikkatimi dağıtırken bu adil bir mücadele değil.

Büyük masaya yaslanarak, tavandan tabana uzanan kitaplığa bağlı merdivene doğru başını sallıyor. "Bunu hatırlıyor musun?"

Hemen yüzüm kızardı. "Nasıl unutabilirim ki?" Gülümsememek için alt dudağımı ısırarak cevap veriyorum.

"O gece duvardan sökeceğimizden korkuyordum," diye şaka yapıyor.

"Bu kadar çekici olmayı bırak," diye karşı çıkıyorum. "Kız arkadaşımı çalmaya çalışıyorsun ve senden nefret ediyorum, unuttun mu?"

Beni görmezden gelerek merdivene doğru yürüdü. Basamaklara dokunduğunda, yüzünü bacaklarımın arasına gömdüğünde sırtıma nasıl çok net hatırlıyorum.

"Benden nefret etmiyorsun," diye mırıldanıyor sessizce. "Birlikte çok şey yaşadık."

Bu son kısım içimi burktu ve yüzümdeki gülümseme anında eridi.

"Yanlış hatırlamıyorsam, o gece beni görmeye geldiğin son geceydi," diyor kayıtsızca.

"Borcum ödendi," diye cevap verdim.

Gözleri benimkileri buluyor ve yemin ederim ki gözlerinde bir parça pişmanlık görüyorum. İçini çekerek çenesini sıkıyor ve başka tarafa bakıyor. "Evet, öyleydi."

"Bunu asla bilemez," diyorum sesimi alçaltarak.

"Seviştığımızı bildiğine eminim, Violet," diye yanıtlıyor bana bir adım daha yaklaşarak.

"Diğer kısmı kastediyorum, Alaric. Ne yaptığımızı. Asla bilemez."

Tekrar yüzüne baktığımda o kadar yakınımda duruyor ve gözleri o kadar çok sır saklıyor ki gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum. Günahlarımla yüzleşmek kendi ölümüne bakmak gibi. Onlar yokmuş gibi davranmayı tercih ederim.

"Bunu ona asla söylemezdim," diye fısıldıyor sessizce. Uzanarak parmaklarını kolumun üzerinde gezdiriyor, irkiliyorum ve geri çekiliyorum. "Doğru olanı yaptın Violet," diye ekliyor ve göğsümde bir paniğin yükseldiğini hissediyorum. Bu konu hakkında konuşamam. Bununla yüzleşemem.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye çıkışıyorum. Bana tekrar uzandığında, hızla dönüp kapıya doğru yürüyorum. Bu konu ne zaman tekrar açılrsa, aynı anda hem ağlama, hem çığlık atma, hem de kusma isteğimle savaşmak zorunda kalıyorum. Tek bildiğim şu anda Alaric'le aynı odada olamayacağım. Onunla yüzleşemem.

Odadan çıkmak üzereydim, kapıya sadece iki adım kalmıştı ki bana seslendi ve olduğum yerde durdum.

"Violet," diyor narin bir komutla. Ona doğru döndüğümde bana kasvetli bir bakış atıyor. "Borcun bundan çok önce ödendi ve sen de bunu biliyorsun."

Yutkunmaya çalıştığım da boğazımda iğneler varmış gibi hissediyorum. Ona hızlıca bir baş selamı veriyorum ve sonra yalnız kalmak için can atarak kapıdan çıkıyorum.

Odama gidip kendimi içeri kapatana kadar sözlerinin içimden akıp gitmesine izin vermedim, tam olarak ne söylemeye çalıştığını özümstedim.

Ona seksle ödeme yaptım. Ve eğer borçlarım ödendiyse, ama onunla yatmaya devam ettiysem, o zaman bu bizi ne yapar?

T Evimde iki kadın yaşıyor. Daha önce hiç kadınlarla yaşamamıştım, on altı yaşında evden kaçtığımdan beri, ama ondan önce bile annem

Neredeyse hiç yoklar ve asla dikkatli değiller.

Yani tam olarak ne yaptığımı bilmiyorum.

Birdie ve Violet buraya geleli sekiz saatten az oldu ve ikisi de ya bana kızgın ya da benden kaçıyor. Ofisimde yeterince uzun süre saklandım ama beni burada tutacak acil bir sorun yok. Bu da bir noktada oradan çıkmam gerektiği anlamına geliyor.

Ev personelim her akşam yedide akşam yemeğini hazırlıyor ve saatimin yarımı gösterdiğini görmek için aşağıya baktığımda, onlardan sonsuza kadar kaçamayacağımı biliyorum.

Birdie'yi kalması için ikna etmem gerekiyordu ama Violet'la olan o kısa etkileşimden sonra kendimi bok gibi hissediyorum. Violet'ı önemsiyorum. Bu yüzden onun değer verdiği tek kişiyi elinden almaya çalışmak benim için bile çok acımasızca geliyor.

Vicdan sahibi olmak bana uymuyor. Yoluma çıkıyor. Belki de ikisine de birkaç yüz bin dolarlık bir veda hediyesi vermeli ve bu işi bitirmeliyim.

Ama içten içe ne istediğimi biliyorum. Sadece bunu ifade etmek kolay değil.

Masamdan kalkıp telefonumu cebime koyuyorum ve ofisimin kapısına yöneliyorum.

Koridora çıktığımda hizmetçim kibarca, "Akşam yemeği hazır Bay Stone," dedi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum. "Misafirlerimiz nerede?" Yemek odasına doğru yürürken kravatımı gevşetiyorum.

"Bayan Violet hâlâ odasında ve Bayan Birdie... banyo yapıyor."

Başımı ona doğru çevirdim. "Neden öyle söyledin?"

Normalde soğukkanlı olan hizmetçim biraz tedirgin görünüyor. "Çünkü içeriye iki şişe şarap aldı ve kapıyı kapattı."

Bir hırıltıyla olduğum yerde durdum. Kravatımı boynumdan çıkarıp arkamı döndüm ve küvetin olduğu tek oda olan ana banyoya doğru fırladım. Yatak odama daldığımda, siyah bir sutyenin yanında yere saçılmış bir çift açık pembe dantel külot görünce duraksıyorum.

Kapıyı çalmaya zahmet etmiyorum.

Kapıyı yırtarak açtım ve burnuna kadar baloncuklar içinde olan kıza kaşlarını çatarak baktım. Bir çığlık atıyor ve ardından kıkırdamaya başlıyor.

Şişeden uzun bir yudum almadan önce "Şarabı buldum," diye sesleniyor.

"Şişesi bin doların üzerinde," diyorum kapıyı arkamdan kapatarak. Sıcak, gül kokulu banyoya doğru bir adım daha atıyorum.

"Hesabıma ekle," diye cevap veriyor, ağzı bozuk bir şekilde. "İki milyon, bin dolar."

Başımı sallayarak gömleğimin her bir düğmesini ve ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Hareketlerimi fark edince başını eğdi. "Ne yapıyorsun?"

"Biniyorum," diye cevap veriyorum.

Vurgulayarak başını sallar. "Hayır. Yapamazsın. Benim bir kız arkadaşım var."

Gömleğimi kancaya asıyorum ve pantolonumun düğmelerini iliklemeye başlıyorum. "Seni becereceğimi söylemedim. Sadece kendi küvetime giriyorum, Prenses."

"Seni öldürecek," diye yanıtlıyor Birdie hıçkırarak.

"Denemesini görmek isterim." Kıkırdayarak pantolonumu indiriyorum. Onlarla birlikte boxer külotumu da indirdiğimde, Birdie'nin gözlerinin bacaklarımın arasında yarı sert bir şekilde duran sikimin uzunluğuna takılmasını izliyorum.

Karşısındaki büyük küvete girdiğimde bile gözleri aletimden ayrılmıyor.

"Hepsi o kadar büyük mü?" diye mırıldanıyor kendi kendine. Kaşlarım çatılıyor. "Ne o kadar büyük mü?"

Dudağını ısıırıyor ve yanakları kızarıyor. "Biliyorsun..." Tekrar kıkırdıyor ve ben de yardım edemiyorum ama karşılığında gülümsüyorum.

Tam olarak ne demek istediğini biliyorum, ama onunla biraz dalga geçme isteğine karşı koyamıyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum. Daha açık konuşabilir misin?"

Aşağıya bakmadan önce gözlerini genişletiyor. Bir süre debelendikten sonra nihayet kekeleyerek "P-penisler." dedi.

Sırtımı küvete yaslayarak ona şefkatle bakmaktan kendimi alamıyorum. Daha önce Birdie gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Çok masum ve bir o kadar da meraklı. Masumiyetini korumak istemekle onu onarılamayacak şekilde parçalamak arasında gidip geliyorum.

"Sikler," diye ekliyor, o kadar sessiz ki onu zar zor duyuyorum. "Sikler. Wiener. Şaftlar."

"İşin bitti mi?" Ben soruyorum.

Başını sallarken utangaç bir şekilde baloncukların altına saklanmaya çalışıyor.

"Soruna cevap vermek gerekirse, bilmiyorum," diye alaycı bir tavırla cevap veriyorum. "Yakından gördüğüm tek şey bu."

"Ben de," diyor bir yudum daha almadan önce. "İnternette resimlerini ve videolarını görmüştüm elbette ama bizzat görmek çok farklı."

Ara sıra porno izlediğini rahatça itiraf edince gözlerim doluyor ama onu utandırmak istemediğim için üzerine gitmiyorum.

"Tekrar dokunmak ister misin?" Eğik bir sırtıyla soruyorum.

Başını sallar. "Sana hayır dedim."

"Şimdilik," diye cevap veriyorum. Arkama yaslanıp kollarımı küvetin kenarından sarkıtıyorum.

"Sonsuza kadar," diye zayıfça ekliyor.

Başımı arkaya yaslayıp buharın beni rahatlatmasına izin vererek gülümsüyorum. "Elbette." Şarap şişesini kapıyorum ve uzun bir yudum alıyorum. Daha tatlı bir beyaz şarap ve dürüst olmak gerekirse, onun içmesinden memnunum. Neden içtiğimi bile bilmiyorum. Şarabımı kırmızı ve sek severim.

"Sanırım hizmetçim bunu özel günler için aldı," diyorum bir içki daha almadan önce.

"Bir eş için iki milyon dolar harcamaktan daha özel ne olabilir?" Birdie şişeyi geri almak için bana doğru uzanırken şöyle diyor.

"Bunu seni kurtarmak için yaptım." Ona çatık kaşlı bir bakış attım.

"Öyle mi?" diye soruyor, sırtını karşı tarafa yaslayarak. "Beni kurtarmak için çok hevesli görünüyordun. İki milyon!" diye bağırıyor alçak sesle, hırıltılı bir taklitle.

Yüzümü buruşturarak homurdandım. "Seni pazarda sığır gibi dolaştıran o lanet canavarlardan uzaklaştırmam gerekiyordu."

Gülümsemesini bastırıyor. "Dikkatli olun Bay Stone. Yine biraz kahramanca konuşmaya başladınız."

Kaşlarım birbirine daha da kenetlendi. Ben iyi bir adam değilim. İsim takmadan bu tatlı kızla ilgilenemez miyim?

Tekrar konuşmadan önce gözleri bir süre beni inceliyor. "O gece... onlar izlemeye gelmeden önce," diye başlıyor. Sonra cümlesinin ortasında bir yudum daha alıyor. "Beni becermek istediğini söylemiştin. Ve sen

olmak istemesen de tatlı ve nazik olurdun."

Bu cümleyi söylediğinde sikim seğiriyor:
Sik beni.

"Öyle mi?" Sakinliğimi korumaya çalışarak söylüyorum.

"Ne olursa olsun... o gece bana karşı çok tatlı ve nazıktın."

"Ve? Bu çok fazla kısıtlama gerektirdi, ama sana zarar vermeyeceğimi söylemişim."

Bulanık bir odaklanmayla bana bakıyor, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış. Öne doğru eğilerek şarabı tekrar elinden kapıyorum ve dudaklarıma götürüyorum. Arkama yaslanırken, onu yanımda tutuyorum.

"Aklında ne var, Prenses?" Bacağım onunkine değişiyor ve geri çekilmek yerine dokunuşa doğru eğiliyor.

Cevap vermeyince kendi kendime gülüyorum ve şişeyi tekrar kaldırıyorum. Bir yudum daha aldıktan sonra tembel bir sırtıyla ona bakıyorum. "Seni becerdiğimi düşünüyorsun, değil mi? Ya da... sana daha sert davrandığım dün geceyi düşünüyorsun."

Alay ediyor. "Ben değilim!"

Kıkırdayarak başımı sallıyorum. "Belli ki öylesin."

Kahkahasını bastırmaya çalıştığında başarısız oluyor ve kahkahası dolgun dudaklarından süzülüyor. Şarabı almak için kendini bana doğru fırlattığında, bu beni şaşırtıyor. Şişeyi onun ulaşamayacağı bir yere kaldırıyorum ve öne doğru düşerek kucağıma iniyor. Düşüşünü yakalamak için eli aşağı iniyor ve doğrudan sikimin üzerine düşüyor.

Ciyaklıyor ve sanki aletim onu öldürebilirmiş gibi davranarak hemen üzerimden kalkmaya çalışıyor. Kaçmasına izin vermek yerine onu kalçalarından tutup kucağıma çekiyorum, her iki bacağı da üzerime biniyor.

"Alaric!" diye boğucu bir fısıltıyla soluk soluğa bağılıyor.

Ağırlığı kalçalarıma yerleşiyor, bacakları ayrılıyor ve amcığı kalın ereksiyonumdan sadece birkaç santim uzakta. Ve işte böyle, pençelerimden kaçmak için verdiği mücadele sona eriyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve dudakları aralanıyor, bana bakarken derin derin nefes alıyor. Şarap şişesini yavaşça dudaklarına götürüp ona yediriyorum. Bakışları yüzümden hiç ayrılmıyor. Şarap dudaklarından ve çenesinden aşağı damlıyor, baloncukların içine düşüyor.

Saçları dağınık bir şekilde başının üstünde toplanmış, yanakları sıcaktan kızarmış. Yüz hatları o kadar mükemmel ve tatlı ki, yüzümdeki göğüslerinin dolgunluğu dikkatimi dağıtıyor.

"Sert mi seviyorsun, Prenses? Nasıl olabileceğini hatırlatmamı ister misin?"

İnandırıcı olmayan bir şekilde başını sallar. "Yapamam."

Yanıtındaki samimiyette onu ikna etmeye çalışmamı engelleyen bir şey var. Eğer onun nefes nefese kalmasını ve sikimle dolmasını isteseydim, bunu yapabilirdim. Bunu biliyorum.

Bir şey beni durduruyor ve ben aptal değilim. Engelim ne olduğunu çok iyi biliyorum.

Bunu Violet'e yapamam.

Tereddüt ettiğimi fark eden Birdie kucığımdan iniyor ve küvetin diğer ucundaki yerini alıyor.

Banyo kapısı patlayarak açıldığında, Birdie ciyaklar ve göğüslerini kapatır.

Violet beni ve kız arkadaşını sıcak bir banyoda birlikte ıslanırken gördüğünde "Ne oluyor lan?" diye bağıyor.

"Şarap mı?" Şişeyi kaldırarak cevap veriyorum.

Önce bana sonra Birdie'ye kaşlarını çatıyor. "Sarhoş mu?" Violet soruyor.

Şarap şişesini dudaklarıma götürüp kalan son yudumu alıyorum. "Evet, ama kendimi savunmam gerekirse, ben buraya geldiğimde o zaten sarhoştur."

Violet tezgâhtan bembeyaz bir havlu kapıp bize doğru yürüyor ve Birdie'ye uzatıyor. "Çık dışarı. Bir şeyler yemelisin."

Birdie alay ediyor. "Sen benim annem değilsin."

Violet dişlerini sıkarak, "Haklısın, değilim ama yine de seni tokatlamak üzereyim," dedi.

Sırtışım derinleşiyor. "İzleyebilir miyim?" "Sen kapa çenenin," diye bağırıyor Violet bana.

Birdie kollarını kavuşturur ve köpüklerin altında daha derine batır. "Dışarı çıkmayacağım, Violet. Burada gayet iyiyim ve Clarissa'nın böyle rahatlamama asla izin vermediğini biliyorsun. Ve nadiren şarap içmeme izin verirdi."

Diğer şişeye ve yanındaki rafta duran tirbuşona uzanıyor. Vidalamak için beceriksizce uğraşmasını izliyorum ve ne kadar kötü yaptığını görünce irkiliyorum.

Violet sempatik bir ifade takınıyor ama sinirli bir ses çıkarıyor. "Ver onu bana." Birdie yumuşak, sarhoş bir ifadeyle şarabı ve tirbuşonu uzatır. Violet mantarı doğru şekilde vidalıyor ve bir patlamayla çekip çıkarıyor. "Al bakalım." Şişeyi, ona sevimsiz bir sırtışla gülümseyen Birdie'ye geri uzatıyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor içkisini almadan önce. "İki milyon iki bin dolar," diye ve bana göz kırpmıyor.

Kalbim göğsümde kabarıyor. Neden bu kadar sevimli olmak zorunda?

Violet bir an için ikimize de bakıyor, dudakları sinirli bir şekilde birbirine yapışmış. Sonra bir iniltiyle siyah gömleğinin eteklerine uzanıyor ve başının üzerinden yırtıyor. O soyunurken gözlerimi ondan alamıyorum, vücudunun her santimetresinin dokunuşum ve dilim altında nasıl hissettiğini hatırlıyorum.

Tamamen çıplak kaldığında, sert bir emirle bizi azarlıyor. "Kenara çekil."

Violet banyoya onun yanına girerken Birdie, "Yaşasın," diye mırıldanıyor.

Küvete eklenen vücutuyla su yükseliyor, neredeyse taşıyor. Umurumda değil. Üçümüze de rahatlıkla sığıyor. Bacaklarım uzanmış, vücutlarının arasında sıkışmış.

Violet üvey kardeşinin elinden şarap şişesini kapıyor ve bir yudum alıyor. Yere bıraktığında bana baktı.

daralmış gözlerle. "Eminim bunu gerçekten seviyorsundur." Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Nefret etmiyorum."

"Bizi öpüşürken izlemek ister misiniz, efendim?" Birdie sarhoş bir ses tonuyla söylüyor. Bana kaşlarını sallayarak bakıyor ve bu beni güldürüyor. Benimle oynuyor, benim için yine o unvanı kullanıyor.

"Hayır, Birdie," diyor Violet başını sallayarak. "Çok sarhoşsun ve biz bu oyunu oynamayacağız."

"Tehlikeli bir oyuna benziyor," diye cevap veriyorum alçak ve alaycı bir ses tonuyla.

"Sakın başlama." Violet siyah boyalı bir çiviye bana doğru tutuyor.

"Hey," diye mırıldanıyor Birdie. "Seks yaptık," diyor Violet'a. "Biz de seks yaptık," diyor bana. "Ve siz ikiniz de seks yaptınız. Seks üçgeni gibiyiz."

Violet'in biraz gülmeyi başardığını ama hemen ısırıldığını izliyorum.

"Yine de Violet'in iyi paylaştığını sanmıyorum," diyorum kollarımı tekrar küvetin arkasına sarkıtarak.

Birdie kaşlarını çatarak başını sallıyor. "Hiç de iyi paylaşmıyor. Beni tamamen kendine istiyor."

Birdie başını Violet'in omzuna yaslarlarken Violet çenesini sıkıyor. Birdie'nin gözlerinin sarhoşça dalgalanışını izliyorum. Her an bayılabilir.

"Paylaşmayı öğrenmelisin Violet," diyorum Birdie'nin uykuya dalmasını izlerken usulca.

Violet dudaklarını yalarken gözleri yüzüme yapışıp kalıyor. Kafasında dönen çarkları neredeyse görebiliyorum. Bunu önerdiğim için bile utanmaz bir pislik miyim? Muhtemelen.

Ama ben sadece bir erkeğim. İki güzel çıplak kadınla bir küvette.

Violet'in bana bakışına bakılırsa o da bunu düşünüyor.

Tam o sırada Birdie'nin kafası Violet'in omzundan kayar ve yüzüstü suya düşer. O kadar sarhoş ki, zar zor uyanıyor.

"Hadi onu yatağına götürelim," diyorum banyodan çıkıp havlulara uzanırken. Dışarı çıkıp hızla kurulanıyorum ve belime bir havlu sarıyorum.

Eğilerek kollarımı Birdie'nin çıplak vücudunun altından geçiriyorum ve onu sudan çıkarıyorum. Violet hemen peşimden geliyor, Birdie'nin üzerine bir havlu örttükten sonra kendisi için bir havlu daha alıyor.

Birdie kurulandıktan sonra onu banyodan çıkarıp yatak odama götürüyorum. Onu yatağı yatırıp sıcak, çıplak bedenini yorganın altına sokuyorum. Yan dönüyor ve yastıkların üzerinde uykuya dalmadan önce bir şeyler mırıldanıyor.

Ayağı kalktığımda Violet'in bana sert bir bakış attığını görüyorum.

"Eğer o burada seninle uyuyorsa, ben de uyuyorum," diyor ve ortaya tırmanıyor. Hâlâ havlusuna sarınmış durumda ama belli ki pijamalarını giyecek kadar bile Birdie'yle yalnız kalacağıma güvenmiyor.

Işığı kapatıp Violet'in arkasındaki yatağı tırmanmadan önce omuz silkiyorum.

Yüzünü bana dönüyor, kolunu başının altına kıvrıyor. "Aklına bir şey gelmesin Alaric. İkimiz de sonsuza kadar kalmayacağız."

"Aklına bir şey gelmesin," diye cevap veriyorum, omzundaki bir damla nemi fırçalayarak. "İkiniz de gitmiyorsunuz."

W Gözlerimi açtığımda perdelerin arasındaki boşluktan yumuşak bir ışık süzülüyor. Kollarımı ve bacaklarımı uzatıyorum, sıcak ve tanıdık kokunun tadını çıkarıyorum Alaric'in yatağında.

Alaric'in evi rahat. Burada sadece bir gün geçirdikten sonra, birden kendimi hiç ayrılmamak isterken buluyorum. Birdie burada mutlu. Oturma odasında bir yerlerden gelen kahkahalarını duyabiliyorum ve büyük yatağının kenarından yuvarlanıp çıplak ayaklarımı parke zemine vurduğumda bu beni gülümsetiyor.

Dün geceki banyodan dolayı hala çıplaktım, bu yüzden havlumu etrafımda sıkıyorum. Hatırladığımdan daha büyük, beni tamamen yutuyor ve neredeyse yere değiyor. Daha da ağır.

Alaric'in evinin bitmek bilmeyen koridorunda yürürken, Birdie'nin rahatlatıcı kahkahasının yerini tanıdık ama acımasız bir ses alıyor.

Annemin burada olduğunu fark ederek hızımı artırıyorum, uzun koridorda koşmaya çalışıyorum ama bu aptal havlu istediğim kadar hızlı koşmamı zorlaştırıyor.

Birdie'ye zarar vermek için burada. Onu benden almak istiyor.

Birdie ılık atıyor ve ben ayaklarımı daha sert vurarak beni daha hızlı taşımaları için yalvarıyorum.

Sonunda oturma odasına ulaştığımda, girişte duruyorum ve ılık atmak için ağzımı açıyorum, ama hiçbir şey çıkmıyor.

Birdie yerde yatıyor ve babasının cesedinin başında ağlıyor. Cansız gözleri tavana bakıyor ve kederle ağlıyor. Annem yüzünde boş bir ifadeyle onun başında duruyor.

"Oh, kalk," diye mırıldandı Birdie'ye. "Bunu hak etti." Sonra annem bana bakıyor. "Değil mi, Violet?"

Gözleri yüzümle buluştuğunda, çökük ve boş olduklarını fark ediyorum. İçinin ne kadar ölü olduğunu daha önce nasıl fark etmedim? Vücudum titriyor, ama beni sıcak tutmak için havluyu etrafıma çekmeye çalıştığım da, havlunun gittiğini fark ediyorum. Oturma odasında çırılçıplak duruyorum ve sevdiğim kadın acı çekiyor ama ben hareket edemiyorum.

"BEN-BEN-" Kekeliyorum, tutarlı kelimeler kuramıyorum.

"Ona bunu ne kadar hak ettiğini söyle," diye bağılıyor annem bana. Sesi normalden daha alçak ve sanki mezarın ötesinden konuşuyormuş gibi tuhaf, ölümcül bir tonu var. Omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Buradan siktir olup gitmem gerekiyor.

"Ne yaptın, Violet?" Birdie ılık atıyor. "Sen ne yaptın?"

Gözlerim yerde yatan ve kollarında ölmüş babasını tutan kıza doğru kayıyor.

Ama artık babası değil. Alaric.

"O ölmedi," diye mırıldanıyorum, ama dudaklarım zorlukla kıpırdıyor. "Onu ben öldürmedim."

"Evet, yaptın!" Birdie ılık atıyor. "Onu sen öldürdün!"

"Hayır," diyorum başımı sallayarak. "Hayır, , hayır, hayır, hayır."

Keder ve acı kalbimi sarıyor ve o kadar çok acıyor ki ayakta zor duruyorum. Alaric ölmüş olamaz. Olamaz. Çok acıyor.

"Violet," diye gürlüyor derin bir ses kulağımda. Dönüp Alaric'i arıyorum, hâlâ hayatta olduğunu bilmek için yanıp tutuşuyorum,

ama orada değil. Sadece karanlık, boş bir oda ve malikânedeki müzayede odasına benziyor.

Birdie'ye doğru döndüğümde onun da çıplak olduğunu fark ediyorum. Azrail de orada, onu tekrar açık artırma bloğuna çekmeye çalışıyor.

"Violet." Derin ses bu kez daha yüksek sesle bağırıyor.

Büyük bir el yüzümün yan tarafını kavırıyor ve Alaric'in sesi kadar yakından geliyor ki, zihnimde olduğuna yemin edebilirim.

"Violet!"

Bir çığlık atıyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Güneşin aydınlattığı aydınlık bir oturma odası ya da konağın karanlık salonu yerine, Alaric'in karanlık yatak odasında yatıyor ve benimkinden sadece birkaç santim ötedeki yüzüne bakıyorum.

"Yaşıyorsun," diye fısıldıyorum, içimden ılık, sakinleştirici bir su gibi rahatlama akıyor.

"Bir kabus gördün," diye yanıtlıyor.

Ellerimle yüzümü kapatıyorum ve ağlama isteğimi bastırıyorum. Eli kalçamda ve yan tarafıma masaj yaparak beni kendine çekiyor. Ne yaptığımı düşünmeden ona o kadar yaklaşıyorum ki, yüzüm boynunun kıvrımlarında.

"Şşş..." diyor, beni rahatlatarak. "Birdie hâlâ uyuyor."

"Güzel," diye mırıldanıyorum.

Kokusu tanıdık ve tahrik edici. Vücudumu ona olabildiğince yaklaştıırken baharat, misk ve köpük banyosundan gelen gül kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

"Rüyada öldüğümü mü gördün?" diye soruyor. Sesi sessiz ama sorusu sağır edici.

Başımı salladım.

"Sesin oldukça üzgün geliyordu," diye fısıldıyor ve sesindeki mizahı duyabiliyorum.

"Kapa çeneni," diye cevap veriyorum.

Kıkırdadığında, sesinin derin titreşimi beni sarıyor. Parmaklarım göğsündeki saç tutamını okşuyor ve kalçalarımı daha da yaklaştırıyorum, çıplak karnımda sikiinin şeklini hissediyor, aramızda nasıl sertleştüğini fark ediyorum.

Bunu neden yaptığımı bilmiyorum. Belki de bir an önce öldüğünü düşündüğüm içindir. Cansız gözlerini gördüm ve o görüntüyü aklımdan çıkaramıyorum.

Belki de bu yüzden dudaklarımı ayırıp boynunun hassas derisini öpüyorum. Dondu kaldı.

Dilim dışarı fırlıyor ve nabzının ağzımda attığı yeri yalıyor. Yumuşakça mırıldanıyor ve elleri kalçalarımı sıkıca kavırıyor.

Birbirine bastırılmış iki çıplak bedeniz ve kendimi durduramıyorum. Öpüşüm daha da açlaşıyor, daha sert emiyorum.

"Violet," diye inliyor, adımın bir ilahi gibi söylüyor. Daha yakına kayıyorum, sikine karşı sürtünme yaratıyorum. Dokununca seğiriyor. "Ne yapıyorsun?" diye fısıldıyor.

Boğazından çekiliyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. Yüzünü ellerimin arasına alıp dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum. "Bilmiyorum." Sonra onu öpüyorum. Dudakları ayrılıyor ve alt dudağımı şefkatle emiyor.

Mükemmel bir uyum içinde hareket ediyoruz, öpüşüyoruz, ısırıyoruz, emiyoruz. Elleri sahiplenici bir şekilde kığımın üzerinde ve bacaklarımın arasında geziniyor, beni ereksiyonuna doğru çekerken ağzımın içinde hırlıyor.

Bu çılgınlık. Birdie hemen uyuyor.

Ama şu anda düşünmüyorum. Sadece dokunuşuna ihtiyacım var. Sanki onu sahipleniyorum, ona ilk kimin dokunduğunu hatırlatıyorum.

Bu sahiplenme hissi beni vücudunda gezinmeye, göğsünü ve karnını öpmeye itiyor. Elimi onun sert uzunluğuna doladığımda nefesi kesiliyor. Ve sikine ulaşip sıkı başının etrafını yaladığımda, bir tıslamayla başını geriye atıyor.

Birdie ters yöne bakıyor ama sevimli bir hırıltı çıkarıyor ve ikimiz de donup kalıyoruz. Beni boğazımda Alaric'in siki varken bulsa ne düşünürdü acaba? Bana kızar mıydı? Hepimizin birbirimize ne kadar bağlı olduğumuzu söyleyen oydu. Bir yanımda bize bağırıyorsa katılmasının daha muhtemel olduğunu düşünüyorum.

Bu yüzden onun sikini tükürükle kaplayıp başımı şiddetle aşağı yukarı sallarken utanç duymuyorum. Beni aşağı itip ağzıma sokarken eli kafa derimi kavırıyor. Öğürüyorum ve tükürüğümün dudaklarımdan sikine doğru uzanmasına izin veriyorum. Tekrar yapıyorum, dudaklarım ve dilimle sikini okşuyorum, verdiği tepkiyi seviyorum.

"Kahretsin, Violet," diye fısıldıyor inleyerek. "Buraya gel."

Aşağı uzanarak beni kollarımın altından tutuyor ve yatağı çok fazla sarsmamaya dikkat ederek dikkatlice yukarı çekiyor. Bir eli saçlarımda, ağzımı kendine doğru çekiyor, sikini nemli göbeğimle aynı hizaya getirirken beni doyumsuzca öpüyor.

Kalçalarımı sert bir şekilde kavrayarak beni aşağıya indiriyor, ikimiz de nefes nefese kalırken içimi dolduruyor. Sert uzunluğu beni geriyor ve hemen yukarı aşağı hareket etmeye başlıyorum.

"Bana bu siki özlediğini söyle," diye fısıldıyor ağzıma karşı. "Çünkü o seni özledi."

Onun müstehcen konuşmaları vücudumu ihtiyaçla inletirken zevk çılgınlıklarımı yutmak zorunda kalıyorum. Ellerim göğsünde, kendimi ona sürtüyorum. Gözlerim Birdie'nin yastığının üzerine dökülen sarı saçlarına kayıyor. O hâlâ derin bir uykuda ve ben buradayım... bedenimi bir başkasına veriyorum.

Ama şimdi duramam.

Ben bir yalancıyım, dolandırıcıyım ve...

"F-fuck," vücudum zevkle aydınlanırken nefes nefese bir çılgınlıkla kekeliyorum. Aşağıya uzanarak parmaklarımı klitorisimin üzerinde gezdiriyorum, coşku dalgalarına biniyorum.

"İşte benim kızım," diye mırıldanıyor Alaric. Ağzımı tekrar kendi ağzına götürüyor ve dudaklarımı morartıcı bir öpücükle kapıyor. "Geldiğini hissetmeme izin ver."

Kalçalarım doruk noktam boyunca gıcırdamaya devam ediyor ve bitkin düştüğümde beni aşağı çekiyor ve yanındaki yastığının üzerine düşüyorum. Sırtım ona dönükken beni daha da yaklaştırıyor ve arkamdan içime girerken bir çılgılık atıyorum. Yüzüm Birdie'nin uyuduğu yerden sadece birkaç santim ötede.

Beni sikerken dudakları boynumu buluyor. "Onu sevdiğini biliyorum," diye fısıldıyor. "Onun için her şeyi yaparsın."

Cevap vermemek için dudağımı ısıyorum. Kollarında olmak, içimde hareket ettiğini hissetmek, sesi ve sözleri kulağımda, hepsi çok iyi hissettiriyor. Ve aynı zamanda bir ihanet gibi.

"Benimle kal, Violet. İkiniz de... kalın." Bir iniltiyle daha sert itiyor ve onu görmek için başımı çeviriyorum. Hızını artırırken gözlerimiz buluşuyor.

"Tamam," diye fısıldıyorum dudakları dudaklarıma çarpmadan hemen önce.

Ağzımın içinde inliyor ve ben de onun zevkini yutuyorum. Boşalırken kalçaları titriyor ve hareketsiz kalıyor.

Bir süre o pozisyonda uzanır, kalbimizin bizi yakalamasına izin veririz.

"Ben ciddiym Violet," diye mırıldanıyor.

Gözlerinin içine bakmak için geri çekiliyorum. "Biliyorum. Ben de öyleyim."

Ağzı küçük bir gülümsemeye dönüşüyor ve ben de hemen onu tekrar öpüyorum.

"Violet..." Birdie saçları yüzüne dökülmüş halde dönerken inleyerek ağlıyor.

"Buradayım," diye cevap veriyorum, hızla ona doğru dönüyorum. Alaric içimden çıkıyor ve döllerinin bacaklarımın arasından sızdığını hissediyorum. Ama bunu görmezden geliyorum.

Birdie'nin saçlarını yüzünden çekip alnına bir öpücük konduruyorum. "Neyin var Bird? Hasta mı olacaksın?"

Başını sallıyor. "Sadece sana sarılmak istiyorum."

"Ben buradayım," diye fısıldıyorum, kollarımı ona dolayarak. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Yüzünü boynuma gömüyor ve ben de onu sıkıca kavriyorum. Gözlerim bizi izleyen Alaric'e kayıyor ve o tanıdık utanç ve pişmanlık duyguları yeniden yüzeye çıkıyor.

Az önce anlaştığımız şey gerçekten mümkün mü? İkiisiyle de kalabilir miyim?

İçten içe öyle olduğunu biliyorum. Mutlu olabileceğimizi biliyorum. Ama bunu yaparsak, o zaman ne yapılması gerektiğini biliyorum.

Birdie'nin gerçeği bilmesi gerek.

M Başıım çatlayacak gibi. Bu sabah uyandığım da Alaric ve Violet'i yatakta çıplak yanımda bulmak biraz endişe vericiydi. Aklım hemen Panikledim, dün geced en hat ır layabil diğ im her şey i tekrar ettim.

Violet ile kütüphanedeki kavga. Banyoya iki şişe ş arap götü rmek. Alaric'in benimle içeri girmesi, hemen ardından Violet'in gelmesi.

Ondan sonraki her şey bulanık.

Üçlü yapmış olsaydık hat ır lardım, değil mi?

Tanrım, umarım öyledir. Bu hat ır lamak isteyeceğ im bir şey.

Ve şimdi, üçlü yapmak tek düşünebildiğ im şey. İkisinin de parmakları mın ucunda olması. Alaric'in ne kadar sert ve sert sevdiğ ini hissetmek. Birbirlerine dokunmalar ını izlemek.

İkisinin de bunun olmasına izin verecek kadar yumuşayacağını düşünsem hayal kurarım. İkisi de her zaman çok sinirli. Bir müzayedede cırıl çıplak dolaştır ılan bendim.

Ama kiminle kalmam gerektiğ i konusunda kavga etmeyi bırak ırsak, üçümüzün birlikte çok eğlenebileceğ imizi fark eden tek kişi benim.

Yemek masasında tek başıma oturmuş, çatalımla kahvaltımı itiyorum. Şu anda pek yemek yeme havamda değilim ve bunun nedeni şarap mahmurluğum değil. Elimde değil ama sanki kaçırdığım bir şeyler varmış gibi hissediyorum. Normalde Violet bana karşı dürüsttür ama sabahtan beri benden kaçıyor.

"İşiniz bitti mi, hanımefendi?" Alaric'in hizmetçilerinden biri yemek odasına girdi. Sanırım adı Alexis.

"Evet, teşekkür ederim," diye gülümseyerek cevap veriyorum. "Yine de lavaboya götürebilirim," diyorum elime alırken.

"İzin verin hanımefendi," diyerek tabağı elimden aldı.

Dudaklarım sıkı bir gülümsemeye dönüşüyor. "Üvey annem her zaman her şeyi bana yaptırırdı," diye açıklıyorum.

Başını salladı. "Bay Stone size iyi bakmamız için bize kesin talimatlar verdi."

"Çok nazikti," diye cevap veriyorum.

Mutfağa doğru dönmeden önce biraz kıkırdıyor. Alaric'e tatlı dememin onu güldürdüğünü hissediyorum.

Tam Violet'i aramak için yemek odasından çıkmak üzereyken, Violet görüş alanıma giriyor.

"Selam," diyorum usulca. "Ben de tam seni bulmaya geliyordum."

Violet'in bir konuda gergin olduğunu anlamam sadece bir saniyemi alıyor.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Konuşabilir miyiz?" diye mırıldanıyor.

Donup kalıyorum, yüzümdeki kan çekiliyor. İlk içgüdüm bana gideceğini söylemek üzere olduğu yönünde. Bunun benim için en iyisi olacağını mı düşünüyor yoksa artık beni sevmediğine mi karar verdi, bu düşünceye dayanamıyorum.

"Tabii ki," diye kekeliyorum. "Hadi gidip ."

Onu oturma odasına götürüyorum, geniş deri kanepenin bir ucuna oturuyorum ve rahatlıyorum, o da yanıma oturuyor. Aramıza mesafe koymasını istemiyorum.

Ellerine uzandım ve kendi ellerimle kenetledim. "Neler oluyor?"

Yüzündeki her özellik gergin. Ama gözlerimin içine bakıyor ve derin bir nefes alıyor.

"Alaric ve ben... seks yaptık."

Dudaklarım aralanıyor ve ona bakarak devamını bekliyorum.

"Biliyorum..." Mırıldanıyorum.

"Dün gece," diye ekliyor.

Oh.

Oh...

Hareket etmiyorum. Gözlerimi onun yüzünde tutarak bu haberin beni etkilemesine izin veriyorum. Zihnim sorularla çalkalanıyor. Ne zaman? Nerede? Neden?

Bu ne anlama geliyor?

İçimde yükselen bu öfke gerçekten kızgın olduğum için mi yoksa kızgın olmam gerektiğini hissettiğim için mi?

Bir süre hareket etmeyince devam etti.

"Bir anda oldu. Ben başlattım ve nedenini bilmiyorum. Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum ve bunun için benden nefret etmeye hakkın var. Aslında bana gerçekten bağırıp çağırmalısın. Ben çok kötüyüm-"

"Dur," diyorum, elimi tuttuğu yerden çekip havaya kaldırarak. "Nerede kalmıştım?"

"Uyuyordun," diye cevap veriyor.

Tabii ki çok fazla içtim ve o ikisini istediklerini yapmaları için bırakarak .

"Alaric beni bir kabustan uyandırdı ve her şey... bir anda oldu."

Gözlerim tekrar onun yüzüne kaydı. "Bekle... Alaric'in yatağında seks mi yaptın? Ben uyurken mi?"

Utanç içinde yere bakıyor. "Evet."

Cevap vermiyorum. Vermem gerektiğini biliyorum ama ne diyeceğimi bilemiyorum. Normalde bir konuda ne hissedeceğimi bilemediğimimde Violet'ten tavsiye isterdim ama şimdi bunu yapamam.

"Bir şey söyle Birdie," diye fısıldıyor yalvarırcasına.

"Bunu benden öğ almak için mi yaptın? Onunla yattığın için."

İrkildi. "Ne? Hayır! Tabii ki yapmadım."

Ona bakarken kaşlarımın arasında bir kırılganlık oluşuyor. "Seni benden daha çok istemesini mi sağlamaya çalışıyordun?"

Başını sallar. "Birdie, hayır. Bu çok saçma." "O zaman neden yaptın?" Çaresizlik içinde soruyorum.

Bana bakarken ağzı açılıyor ama Violet konuşmadan önce tereddüt ediyor. Sonunda cevap vermeden önce bir saniye debeleniyor. "Çünkü ben istedim."

"Sen mi istedin?" Soruyorum. "Ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyor musun?"

Omuz silkiyor. "Evet, yapmalıyım."

"Beni hâlâ seviyor musun?" Bu soruyu sorarken bile sesimin böyle çıkmasından nefret ediyorum. Sesim zavallı ve muhtaç gibi çıkıyor ama Violet az önce başka birine karşı bir şeyler hissettiğini itiraf etti ve ne söyleyeceğini bilsem bile biraz onaylanmaya ihtiyacım var.

Daha da yaklaşıp ellerimi avuçlarının içine alıyor. "Evet, Birdie. Elbette seni hâlâ seviyorum. Seni her zaman seveceğim."

Ses tonu samimi ve her kelimesine inanıyorum. Rahat bir nefes alarak kendimi onun kollarına atıyorum, rahatlatıcı kucaklamasını hissetmeye ihtiyacım var.

"Bana kızgın değil misin?" diye fısıldıyor, kollarını bana dolamakta tereddüt ediyor.

"Bilmiyorum," diye omuz silkerek cevap veriyorum, yüzümü hala omzuna yaslıyorum. Geri çekilip gözlerinin içine bakıyorum. "Beni uyandırmadığın için biraz kızgınım. Alaric'e karşı hâlâ bir şeyler hissettiğini bana söylemediğin için biraz kızgınım, özellikle de onunla seks yapmak zorunda kaldığımda. Ve dürüst olmak gerekirse, kendimi biraz dışlanmış hissediyorum. Ama gerçekten..."

Söylemek istediğim şeyi ifade etmek için cesaretimi toplayarak aşağıya bakıyorum.

Ağır bir iç çekişle devam ediyorum, "Rahatladım. Çünkü gerçekten istediğim şey-"

"Hanımefendi, öylece içeri d alamazsınız!" diye bağırıyor hizmetçilerden biri girişten ve Violet ile ben aynı anda irkiliyoruz.

"Size kızımı görmeye geldiğimi söyledim ve onu görmek için her türlü hakka sahibim."

Üvey annemin sesi omurgamdan aşağı soğuk bir ürperti gönderiyor.

"Onun burada ne işi var?" Violet'e sıkıca tutunarak fısıldıyorum. İkimiz de aynı anda ayağa kalkıyoruz ve Clarissa yanında Luna ile odaya girerken Violet beni arkasından itiyor.

"İşte buradasınız!" diye bağılıyor bize.

"Burada ne yapıyorsun?" Violet şok içinde sorar.

"Nerede o, seni hırsız küçük orospu?" Clarissa, Violet'i göstererek bağıır.

"Ne nerede?" diye yanıtlıyor.

"Zümrüt! Onu senin aldığını biliyorum. Bir sürtük ve katil olduğunu biliyordum ama seni asla bir hırsız olarak görmedim."

İçimde öfke kaynıyor ve üvey anneme yaklaşmak için Violet'i kenara itiyorum. "Onunla böyle konuşma!"

Üvey annem bir an için gerçekten şaşırmış görünüyor. Kaşları şaşkınlıkla kalkarken, dudaklarında çarpık bir sırıtış beliriyor. "Bakın sonunda kimin omurgası çıkmış."

"Burada ne haltlar dönüyor?" Alaric aceleyle odaya girerken bağıır. Clarissa'ya şöyle bir baktıktan sonra, "Defol git evimden," diye mırıldandı.

"Benim olanı alana kadar olmaz," diye yanıtlıyor. "Hayır, şimdi gidiyorsun," diye karşılık verir.

"Beni korkutmuyorsun, Alaric," diyor üvey annem soğuk ve acımasız bir ses tonuyla.

Nefret kanımda kaynıyor. Onu burada, kendimi çok güvende ve rahat hissettiğim bu yerde görmek bile nefretimin daha da alevlenmesine neden oluyor. Ona bir adım daha yaklaşıyorum.

"Gitmen gerek," diyorum.

"Yoksa ne, Birdie? Sen hep zayıftın. Küçük bir fare gibi. İstedğim zaman üzerine basmak çok kolaydı."

Yumruklarım öfkeyle sıkılıyor.

Bana doğru bir adım atıyor ve ben kendimi tutamayıp bir santim geri çekiliyorum. "Sen de her zaman çok aptaldın. Çok safsın. Sen de mi

Gerçekten bu ikisinin seni kurtaracağını mı düşünüyorsun? Belli ki neler yapabileceklerini bilmiyorsunuz."

"Kapa çeneni," diye mırıldandım.

"Eğer sana zümrüdü verirsem, gidecek misin?" Violet umutsuzca .

Clarissa'nın bakışları kızına yönelir. "Demek aldın." "Evet, aldım," diye cevap verir Violet. "Eğer onu Gidecek misin?"

Annesi onun isteğini görmezden gelir. Onun yerine Alaric'e bakar. "Sana bununla mı ödeme yapmayı teklif etti? Geçen sefer sana amla ödeme yaptı ama bu sefer yapmadı mı? Neyin var? Hepsi kurudu mu?"

"Senin derdin ne lan?" Alaric başını sallayarak sorar.

Zihnim allak bullak olmuş, etrafımda olup bitenlere ayak uydurmaya çalışıyorum. "Son kez mi?" Fısıldıyorum.

Clarissa bana baktığında dudaklarından şeytani bir kahkaha dökülüyor. "Tatlı, aptal Birdie. Violet'in seni çok sevdiğini sanıyordum ama sana önemli şeyleri anlatmaya zahmet etmedi, değil mi?"

Violet'e dönüp bakıyorum. Gözleri yüzümde, yuvarlak ve pişmanlık dolu. "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. " oluyor?"

Clarissa yine güler. "Bu haberi sana veren kişi olmak hoşuma gidiyor Birdie. Ama babanın öldürülmesi bedava değildi, biliyorsun değil mi?"

Yüzümdeki kan çekiliyor. Gözlerimde yaşlarla üvey anneme dönüyorum. Tenim soğuyor ve bacaklarım güçsüzlükten titriyor. Birden yalnız olduğumu hissediyorum, aslanlarla dolu bir odada tek başına bir kuzuymuşum gibi. Hepsi bana bakıyor.

"Ne?" Nefes alıyorum.

"Hayatının aşkı babanı öldürmesi için bir kiralık katile para verdi, ama ona para ödemek yerine onu becerdi. Sanırım bu borcu ödemek için birkaç kez. Kaç kez oldu?" diye soruyor Alaric ve Violet'e bakarak.

"Çık dışarı," diye bağırır Alaric ona. "Zümrütüm olmadan olmaz."

Kusacakmışım gibi hissediyorum. Duvarlar üzerime kapanmaya başlarken Violet çılgın bir koşuyla odadan kaçıyor. Pencereye odaklanmadan bakarken ayaklarımın üzerinde sallanıyorum ve üvey annemin sözlerinin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

Violet babamı öldürttü. Alaric babamı öldürdü.

Bu yüzden o zamanlar onunla yatmaya başlamıştı. O zaman neden zümrüde ihtiyacı vardı?

Arkamda Alaric'in varlığını hissediyorum. Bir damla gözyaşının yanağımdan ayaklarımın dibindeki halıya izin verirken, güçlü ve güvenli elleri sırtımı okşuyor. Yavaşça ona doğru dönüyorum ve yüzündeki özür dileyen ifadeyle karşılaşıyorum.

"Bunu hak ettiğini biliyorsun," diye fısıldıyor usulca. "Sana bir kez vurduğunu söyledi ve neredeyse onu kendisi öldürüyordu."

Onun yüzüne bakarken, babamın öldüğü günü tekrar yaşıyorum. İçimi kaplayan rahatlamayı hatırlıyorum. Ve ellerini üzerime koyduğu son günü, ona sert bir söz söyledikten sonra yüzüme sert bir tokat attığını çok net hatırlıyorum.

Violet onu bu yüzden öldürttü.

Beni güvende tutmak için çok az tanıdığı bir adamla defalarca yattı.

Ve Alaric'e yardım etmesi için ödeme yapmak üzere annesinden bir aile yadigarı çaldı çünkü onunla tekrar yatmak istemiyordu... benim için.

Karşılığında, onunla yatmamı izlemeye katlanmak zorunda kaldı.

Dudaklarımdan bir hıçkırık kaçarken kalbim göğsümde paramparça oluyor.

Koşarak odaya yaklaşan ayak seslerini duyduğumda ona doğru dönüyorum ve telaşlı bir ifadeyle odaya girmesini izliyorum.

"Al," diyor ve çantayı annesine doğru itiyor. "Şimdi git."

"Hayır!" diye bağırdım. Ne yaptığımı anlayamadan ileri atıldım ve çantayı Clarissa'ya veremedim Violet'in elinden kaptım.

Üvey annemin nefesi kesiliyor. "Seni küçük sürtük," diye küçümsüyor beni. "O benim."

"Hayır!" Ona bağıyorum. "Bunu hak etmiyorsun. Benim için Alaric'ten iki milyon dolar aldın. Beni manipüle ettin. Bana işkence ettin. Suistimal . Yıllarca sana katlandım ve şimdi bunu saklayacağım."

Benden geri almak için öne atıldığında, elimi geri çekip yüzüne sertçe vuruyorum. Tökezledi ve Luna annesini tutmak için oradaydı.

İkisine doğru tehditkâr bir adım daha atıyorum. "Violet'in yaptığı her şey sevgiden kaynaklanıyordu. Senin yaptığın her şey ise nefretten. Babamı öldürmüş olması umurumda değil ve bunu yapmak için Alaric'le yatmış olması da umurumda değil. Bu iki insan beni gerçekten önemsiyor ama sen bunu anlamıyorsun, değil mi? Çünkü hiç kimse seni bu kadar önemsemedi."

Eliyle yanağını tutuyor ve şok içinde bana bakıyor. "Seni küçük-"

Birdenbire bir el Clarissa'nın boğazına sarılır. Clarissa şok içinde, kendisine öfkeyle hırlayan Alaric'e bakıyor. "Ona bir isim daha söylersen, evimden kafan bedeninden ayrılmış olarak çıkarsın."

"Hepiniz kafayı yemişsiniz," diye bağıyor Luna, yüzü korkuyla buruşmuş.

Violet kız kardeşine, "Anneni al ve siktir git," diye çıkışır.

Luna, Clarissa'nın kolunu kapar ve onu kapıya doğru çeker. Alaric sonunda onu bırakır ve Clarissa yutkunarak nefes alır, yüzünün rengi yerine gelir.

Violet ve Alaric'in arasında durmuş, üvey annemin yanında Luna'yla birlikte öfkeyle kapıya doğru koşmasını izliyorum.

"Clarissa," diye bağılıyor Alaric ona. Kadın durur ve gözlerinde dehşetle arkasına bakar. "Kocan bir sürü düşman edindi ve ben her birini tanıyorum. Bir daha bana, Birdie'ye ya da Violet'e yaklaşırsan hepsinin intikamını almasını sağlarım. Hatta bunu onlar için bedavaya yaparım. Anladın mı?"

Titreyerek başını sallar. Ama gitmek için döndüğünde, adam onu tekrar durdurur.

"Aslında," diye tersledi, ona doğru bir adım atarak. "Birdie ve Violet'e alacaklı oldukları her şeyi vereceksin. Açık artırmada benden aldığın iki milyonun üzerine miraslarının her kuruşunu."

"Ama-" Kadın tartışmaya çalışır ama adam tehditkâr bir adım daha atar.

"Seni ve kızını şu anda gömmediğim için şanslısın. Merhametim için neden bana teşekkür etmiyorsun?" diyor. Sesi kanımı ılıklaştıran ve tahrik eden ürpertici, karanlık bir tona bürünüyor.

"Alaric," diye soluk soluğa kalıyor. "Minnettar olduğumu biliyorsun-"

"Dizlerinizin üzerine çökün," diye ekliyorum, burnumun ucuyla ona bakarak. "İkiniz de."

Sırtındaki silaha yavaşça uzanan Alaric'le benim aramda gidip gelen bakışlar gözlerini açıyor.

Üvey annem titreyerek dizlerinin üzerine çöküyor. Gözlerindeki korkudan, ellerinin titremesinden ve sesindeki iniltiden hastalıklı bir memnuniyet duyuyorum. Bana yaşattığı onca şeyden sonra bunu hak ediyorum.

"Teşekkür ederim," diye kekeliyor ve ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor. "Bizi bir daha asla göremeyeceksin."

Bir adım daha yaklaşıyor ve silahının namlusuyla çenesini dürtüyor. Kadın irkilir. "Güzel," diye mırıldanıyor adam. "Şimdi defol git evimizden."

Onun kayboluşunu izlerken, avucum ona vurmaktan yanıyor ve diğer elimde bir değerli taş asılı, gerçekten hissediyorum

ilk kez özgürdüm. Sadece ondan değil, olmam gerektiğini düşündüğüm sessiz, korkak kızdan da özgürdüm.

Bir daha ne onun ne de bir başkasının beni manipüle etmesine izin vermeyeceğim. Kimsenin bana nasıl hissedeceğimi söylemesine izin vermeyeceğim. Ve artık başkasının yükü olmayacağım.

Ben özgürüm.

TÖn kapı büyük bir gürültüyle kapandıktan sonra ev sessizliğe bürünüyor. Dümdüz önüme bakarken ellerim öfkeyle titriyor.

Sıcak bir el koluma dayanıyor.

"Birdie..." Violet usulca fısıldıyor. "İyi misin?"

Gözlerimi kırıştıyorum, sonra yüzümü ona dönüyorum. Korkmuş görünüyordu. "Babamı öldürdün," diye mırıldanıyorum usulca.

Yutkunuyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor. "Çok özür dilerim," diye kekeliyor.

Yüz hatlarına kazınmış acı kalbimi parçalıyor. Ona doğru hamle yapıyorum, yüzünü kavıyorum ve dudaklarından sertçe öpüyorum. Bunun onu söyleyebilirim çünkü kollarımda geriliyor.

Kendimi geri çekerek onun çılgın gözlerine bakıyorum. "Sen her zaman benim yanımdaydın. Kimse beni sevmezken sen beni korudun ve sevdin. İçten içe müzayedede olanlar ya da babamı öldürttüğün için beni yüzüstü bıraktığını düşündüğünü biliyorum ama beni yüzüstü bırakmadın Violet. Beni asla yüzüstü bırakmadın."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülüyor. Onu tekrar öpmeden önce hızlıca sildim. Kollarımda eriyor, sarılıyor

Öpüşmeyi derinleştirirken onunki belime dolanıyor.

İşler daha fazla kızıışmadan, o geri çekiliyor. "Bekle... kızgın değil misin?"

Başımı salladım. "Senin sayende o evden çıktım. Buradayım... ve gitmek istemiyorum."

Alaric, "Bir yere gitmiyorsun," diye cevap veriyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan beni kendine doğru çekti. Yüzünü görmek için başımı kaldırıyorum ve ağzını benimkine yaklaştırıp beni tutkuyla öpüyor. Dizlerimin bağı çözöldü ve kollarına düştüm.

Alaric'in babamı öldürmesi umurumda değil. Onun bir katil olması hiç umurumda değil. Bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum ve bunu kanıtlayacak nazik bir sevişme gecem var.

Gerçi şu anda... beni öpme şekliyle, keşke öpseydi diyorum.

Nefes nefese geri çekildiğimde, ona bakarken bacaklarımın arasında nem birikiyor. "Alaric," diye fısıldıyorum. "Sana ihtiyacım var. İkinize de."

Cevabı gırtlaktan gelen bir hırıltı oluyor. Bir elini saçlarıma gömüyor ve ağzını benimkine yaklaştırıyor. "Violet ve benim babanı öldürmek için komplo kurduğumuzu yeni öğrendin ve aklındaki ilk şey becerilmek mi?"

Yutkunuyorum ve ona karşı dudaklarımı büzüyorum. Utanç ya da mahcubiyetle sinmek yerine omuzlarımı dikleştiriyor ve meydan okurcasına ona bakıyorum. "Evet. Daha önce Violet'e söylemeye çalıştığım şeyi sana da söyleyeceğim." Yanağına dokunuyorum ve dudaklarımı çarpık bir gülümsemeyle kaldırıyorum. "Kızdığım tek şey beni dahil etmeyi düşünmemiş olman."

Kollarımı boynuna dolayarak kollarına atıyorum. Ellerini bana doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Violet'in sırtımda saçlarımı okşadığını hissediyorum. Yüzümü ona doğru yönlendiriyor ve onu da en az onu öptüğüm kadar hararetle öpüyorum.

Alaric'in beni bir yere taşıdığının farkına bile varmıyorum, ta ki Violet hâlâ onun yanındayken birdenbire onun odasında olduğumuzu anlayana kadar. Kapı çarparak kapanıyor ve beni odaya taşıyor.

Beni yatağa fırlattı. Şiltenin üzerinde zıplıyorum ve hızla dizlerimin üzerine çöküyorum.

Alaric'e uzanarak yüzünü kendime çekiyorum ve onu tekrar öpüyorum. Dudakları geçen seferkinden daha sert, kemiriyor ve ısıyor. Acı hissi onu daha çok istememe neden oluyor.

Violet saçlarıma dokunduğunda, ağzımı dudaklarına götürüyorum. Bir fırtına gibi birlikte hareket ediyor, birbirimizin kıyafetlerini yırtıyor ve birbirimizi öpücüklere boğuyoruz. İkisini de ne kadar çok istediğime inanamıyorum. Bedenim ikisini de ne kadar arzuluyorum.

Üçümüz de tamamen soyunduktan sonra Violet ve ben dikkatimizi Alaric'e yöneltiyoruz. Yatakta oturuyor, ben de kucağında ona bakıyorum. Tek düşünebildiğim ağzımı onun sikine ne kadar çok dayamak istediğim.

Omzunu hafifçe iterek yatmasını sağlıyorum. Violet onun yanında, ben vücudunda aşağı doğru kayarken onun ağzını öpüyor. Sikine ulaştığımda vücudum heyecanla uğulduyor. O kadar sert ki, karnının üzerinde düz bir şekilde uzanarak yukarı doğru çıkıntı yapıyor.

Elimi boyuna doladığımda dişlerinin arasından hava emiyor. Yavaşça sıkıyorum, elimi aşağı yukarı hareket ettiriyorum, bunu yaparken çıkardığı sesleri seviyorum.

Violet hınzır bir gülümsemeyle yanımda belirliyor. "Sana göstereyim," diyor tatlı tatlı.

Alaric'i avucunun içine alıyor ve gözlerini benden ayırmadan onu boğazının arkasına doğru emiyor. Kalçalarım sıkılıyor ve midemde sıcak bir şeyler uğulduyor. Dudaklarının Alaric'in etrafında çıkardığı höpürdetme sesleri beni daha da tahrik ediyor ve bu manzara karşısında ağzım sulanıyor.

Yanaklarını nasıl çukurlaştırdığını ve dudaklarını dişlerinin altında nasıl kıvırdığını izliyorum. Eli, ağzının ulaşamayacağı bir yerde onu okşuyor. Alaric yatakta inliyor ve kıpırdanıyor. Başı geriye doğru gidip geliyor ve onu izlemek için yukarı kalkıyor.

Birkaç dakika sonra adamın sikini bıraktı ve bana baktı. "Senin sıran, küçük kardeşim."

Hevesle sikini elime alıyorum ve sıkı başını dilimin uzunluğu boyunca gezdiriyorum. Geri döndüğümde, dilimi nazikçe ucundaki yarığa kaydırıyorum ve bunu yaparken çılgına dönmesini izliyorum.

Sonra onu ağızma ne kadar alabileceğime bakıyorum, öğürme refleksim devreye girmeden önce Violet'in yaptığı kadar uzağa ulaştığıma hoş bir şekilde şaşıyorum. Tekrar, tekrar ve tekrar deniyorum, her seferinde biraz daha ileri gidiyorum. Kısa süre sonra siki tükürüğümle kaplanıyor ve sikinin başı sıkışıyor.

"Buraya gel." Violet'e inleyerek onu vücudundan yukarı sürüklüyor.

Ağızımla sikini çalıştırırken, bacaklarını başının etrafına yerleştirip onu yüzüne oturmaya zorlamasını izliyorum. Yüzünü bacaklarının arasındaki tatlı noktaya gömdüğünde gözlerim açılıyor. Öne doğru eğiliyor ve dilinin klitorisini okşamak için dışarı çıktığını görüyorum. Yüzünü bana dönerek özlem dolu bir zevk çığlığı atıyor.

"Buraya gel, Birdie," diye fısıldıyor bana. Bana doğru uzanırken gözleri şehvetle kaplanmıştı. Dudaklarını bulup onu doyumsuzca öpmeden önce Alaric'in vücuduna sürünüyorum. Kalçalarına binmiş, kendimi onun taş gibi sert ereksiyonuna sürtüyorum.

İnlemeler ve sızlanmalar arasında Violet kalçalarımı yukarı kaldırıyor ve ben de Alaric'in sikini kaldırıp sırlıklam olmuş göbeğime dayıyorum. Üstte olduğum için gerginim ama yeni bir şey denemeye de hevesliyim. Beni yakaladıklarını biliyorum.

Alaric'in sikini yutarak ağırlığımı ayarlarken, vücudumun onun etrafında esnemesine izin vermek için zaman ayırıyorum. Sonunda tamamen oturduğumda, bir nefes alıyorum. Hiçbir şey eskisi gibi değil. Çok doluyum ama aynı zamanda kontrol de bende. Kalçalarımı gıcırdatmaya başladığımda, iyi hissettiren bir pozisyon ve ritim bulduğumda inlemek ve Violet'in klitorisini emmekle meşgul.

Hâlâ hafif bir yanma var ama bunu hoş karşılıyorum. Acı, zevkle birlikte iyi gidiyor. Onu yoğunlaştırıyor.

Ve yoğun bir şekilde kıvılcım çıkaran bir nokta bulduğumda, o noktaya tekrar tekrar vurarak sallanmaya devam ediyorum.

"Tanrım, çok seksisin," diye mırıldanıyor Violet, gözlerinde tahrik olmuş bir ifadeyle beni izlerken.

Öne eğildim ve tekrar öpmek için onu tuttum. Öpüşürken aşağı uzanıyor ve parmaklarıyla klitorisimi okşuyor. Kalçalarımın gıcırdamasıyla eşleştğinde, vücudum yanıyormuş gibi hissettiriyor.

Alaric kalçalarını yukarı doğru pompalıyor, itişlerimi karşılıyor. Violet vücudunu onun yüzüne sürüyor. Adam onu açgözlülükle emiyor ve Violet patlamaya hazır gibi görünüyor. Kalçalarındaki titremeden neredeyse orada olduğunu anlayabiliyorum.

Birimizin bittiği yerde, diğërimiz başlıyor. Onların zevk çığlıklarıyla kalbimin kabardığını hissediyorum. Violet orgazm çığlıkları atarken bir elini Alaric'in göğsüne vuruyor. Ben de aynı yoğunluğa ulaşırken başımı onun omzuna yaslıyorum. Kalçalarımı onun sikine çarpıyorum, bu duyguya o kadar aşığım ki asla doyamayacağımı biliyorum. İşimiz biter bitmez, beni tekrar becermelerini isteyeceğim.

Onlara, bize bağımlı oldum. Sadece birkaç gün sonra birlikte olduğumuz bu şey o kadar mükemmel ki. Benim için çok doğru olan iki insanla birlikte olabilmek için on dokuz yıl boyunca acı ve sıkıntı çekerek bedel ödedim. Bu hayatı birlikte kurduk ve umarım çok daha fazlasını da kurarız.

Asla ayrılmak istemiyorum ve hiçbirimizin beklediği bu olmayabilir ama aklıma gelen en doğal şey bu. Daha fazla sevgi. Daha fazla bağlantı. Daha fazla mutluluk. Daha fazla özgürlük.

Düşüncelerimde kaybolmuş, kalçalarımı o kadar sert indiriyorum ki, çarpan vücutlarımızın sesi odada yankılanıyor. Orgazmım beni vurduğunda, bir gelgit dalgası gibi. Başım geriye düşüyor ve vücudum zevkten patlıyor.

Alaric kalçalarımı elleriyle sıkarak yukarı doğru itiyor ve derin bir hırıltıyla sertçe boşalıyor.

Doruk noktam sonsuza dek sürecektir gibi görünüyor ve sonunda azaldığında göğsüne yığılıyorum, nefes nefese

görüşüm netleşti. Violet diğer tarafta yatıyor, başı da onun göğsünde.

Alaric yüzümü ağzına doğru çekiyor ve ben açlıkla dudaklarını öpüyorum, dilindeki tadın tadını çıkarıyorum.

Bir süre hiçbirimiz konuşmadık. Ellerimle vücudunu keşfederken dikkatim çok dağınıktı.

Bir süre sonra ilk konuşan ben oldum. "Tekrar yapabilir miyiz? İyi bir kız olacağım."

Önce Alaric kıkırdıyor ve Violet gülümseyerek bana bakıyor. "Evet, yapabiliriz," diyor usulca. "Ama gerçekten acelemiz yok. Bir yere gidecek değiliz ya."

"Bütün var," diye ekliyor Alaric.

"Bütün günden daha fazla vaktimiz var," diye cevap veriyorum.

Başımın üstünü öpüyor. "Bu doğru, Prenses. Bütün günden çok daha fazlasına sahibiz."

EPILOG

ALARIC

BİR YIL SONRA

"G "Bana bir renk söyle, Prenses."

Birdie'nin güzel soluk kıcı şimdi kırmızıya boyandı. Elimdeki raketin vuruş izleri. Şaplak sehпасına doğru kıvranıyor, alnını yastıklı yüzeye dayarken sırtını ince bir parlaklıkta ter kaplıyor.

"Yeşil," diye yanıtlıyor yorgunlukla.

Gözlerim duvarın yanındaki sandalyede oturan kadını arıyor. Tüm olan biteni izliyor, kendi meme uçlarından biriyle oynarken alt dudağını ısıyor, parmaklarının arasında sertleştiriyor.

"Ne düşünüyorsun, aşkım? Daha fazla cezaya ihtiyacı var mı?" Ben soruyorum.

Violet gülümser. "Belki sadece birkaç tane daha. O zaman gerçekten istediği şeyi elde edebilir."

Elimdeki raketle geri çekilip Birdie'ye tekrar vurmadan önce ona göz kırpıyorum, bu sefer geçen seferkinden biraz daha yumuşak. Yine de ciyaklıyor ve çığlık atıyor. Zaten bu noktada eti muhtemelen çok acıyordur.

Teknik olarak, Birdie dün akşam saat dokuzda kitapçıdan eve döneceğine söz verdiği halde bana itaatsizlik ettiği için cezalandırılıyor. Saat dokuz buçukta iki kolunda çantalarla kapıdan içeri girdi. Ve bunu bilerek yaptı.

Son birkaç aydır bu kuralları koyuyoruz. Birdie itaatin ve sınırların öngörülebilirliğini seviyor, ama bundan daha çok, onlara karşı isyan etmenin heyecanını seviyor. Ve tabii ki cezayı da.

Ki ben de bundan keyif alıyorum.

Kürekle üç kez daha vurduktan sonra Violet sandalyeden kalkıyor. Tamamen çıplak bir halde, Birdie'nin banka bağlandığı yere doğru vals yapar. Parmağını Birdie'nin artık omuz hizasında olan saçlarında gezdirerek bir avuç alır ve onu inletmek için hafifçe çeker.

"Sanırım dersini aldı," diye mırıldanıyor tatlı tatlı, sonra eğilip dudaklarını başının tepesine bastırıyor. "Yani, neredeyse."

Bu da dudaklarımın hınzır bir sırtışa dönüşmesine neden oluyor. "Sence başka neye ihtiyacı var?" Violet'e doğru ilerlerken soruyorum. Saçlarını omzundan fırçalayarak boynunu öpüyorum ve dudaklarımı ağzına kadar takip ediyorum.

"Bence zamanında eve gelmediğinde neler kaçırdığını ona göstermeliyiz."

"İyi fikir," diye mırıldanıyorum yanağına karşı.

Bu Violet'in Birdie'yi cezalandırmak için en sevdiği yöntem. Çabucak pantolonumun fermuarını açıp ağrıyan sikimi çıkarıyorum ve Violet'in arkasına geçmeden önce ona birkaç vuruş yapıyorum. Onu öne doğru iterek ellerini şaplak sehпасının ucuna koyuyor ve ben sikimi onun göbeğiyle aynı hizaya getirirken yüzünü Birdie'ninkine yaklaştırıyor.

Birdie alt dudağını ısırtıyor ve ben Violet'in içine girerken haykırıyor.

Violet ve ben birlikte inlerken, "Siz adil oynamıyorsunuz," diye sızlanıyor. Birdie bağlarına karşı mücadele ediyor ama nafi. Kimildamayacaklarını biliyor ve bu durumdan hoşlanıyor.

Kabaca Violet'e çarpıyorum, her itişte tıslıyor ve inliyorum. Ben onu becerirken o da beni geri itiyor ve tüm bu süre boyunca Birdie'yi nasıl etkilediğini izliyorum. Dışarıda bırakılmaktan nefret ediyor.

"Yine sokağa çıkma yasağını ihlal mi edeceksin, Prenses?" Sert bir ses tonuyla soruyorum.

"Hayır, söz veriyorum! İyi olacağım."

Bu acı ve kıskançlık ifadesinin altında muzip bir sırıtış var çünkü içten içe bunu sevdiğini biliyorum.

Birdie buraya ilk geldiğinde, öğrenebileceği ve deneyebileceği her şey için yanıp tutuşuyordu. Üvey annesi onu o kadar korunaklı tutuyordu ki, Birdie bir hapishanenin duvarları olmadan kendi başına nasıl yaşayacağını öğreniyordu.

Hamile olmadığından emin olduktan sonra doğum kontrol hapı almaya başladı. Bir gün çocuk isteyebilir ama şu anda önemli olan o. Hayatını yaşamak. Kendini ve gerçekten ne istediğini bulması. Birdie'nin tek önceliğinin Birdie olmasını istiyorum. Violet da aynı fikirde.

Bu yüzden günlerimizi onu şımartarak, üzerine titreyerek, ihtiyaç duyduğunda ona alan tanıyarak ve istediğinde sınırlar koyarak geçiriyoruz.

Kendimi hiçbir zaman romantik, ilişki düşkünü bir erkek olarak görmedim ama işte buradayım, iki kadına aşığım. Tüm odağımızı Birdie'ye vermek Violet ve beni beklediğimden daha fazla bir araya getirdi. Onun ortak noktamız olduğunu fark ettiğimizde, bu onu daha çok sevmemi sağladı.

Bu ikisi benim dünyam ve onları güvende tutmak için her şeyi seve seve yakarım.

Onlar için zaten öldürdüm ve bunu tereddüt etmeden yine yaparım. Bu dünyada onlarınkinden daha fazla önemsemiğim bir hayat yok.

İşimin onları tehlikeye atabileceğinden korktuğum günler oluyor, ancak bazı uygulamalarımı onların hayatımdaki yerlerine göre ayarlamak zorunda kaldım. Hiçbir şey yapmıyorum

Bana dűşman kazandırabilecek hiçbir űey yapmadım. Eskisi kadar pervasızca iű almıyorum ve dűnyamızdaki hiç kimsenin bu ikisinin benim için ne anlama geldiğini bilmesine izin vermiyorum.

Clarissa onu dıűarı attığımız gűnden beri yűzűnű gűstermedi. İstedığım parayı gűnderdi, hiçbirimizin umurunda deėildi. Ve sırf onu ne kadar umursamadığımızı gűstermek için, ona űműzűn arasında gerekleűen űzel dűėűnűműzde çekilmiş bir fotoėrafımızı gűnderdik. Ben sűzűnűn eri bir adamım.

"Alaric, efendim, lűtfen," diye sızlanıyor Birdie yine.

Zayıflığını biliyor. Bana efendim diyor ve ben onun için eriyip bir su birikintisine dűnűşűyorum.

"Ne istiyorsun, Prenses?" Violet'in sıcak, dar amcığını kabaca sikmeye devam ederek soruyorum.

"Becerin beni, lűtfen, efendim," diye yalvarıyor Birdie. "Benim için iyi olacak mısın?"

"Evet, evet, sűz veriyorum. Lűtfen." Kıçına kűrekle vurduğum zamankinden daha çok acı çekiyor gibi gűrűnűyor.

"űvey kız kardeşinin gelmesini saėlayayım, sonra sıra sana gelecek. Tamam mı, Prenses?" Ona gűz kırıyorum ve o da bana műstehcen bir űekilde gűlűmsűyor.

Dudaklarını diűlerinin arasına alıp Violet'in çıėlık çıėlıėa orgazm oluűunu cinsel bir ilgiyle izlerken, Birdie'yle tanıştığım gűnű ve o zamanlar ne kadar masum olduėunu hatırlıyorum.

Ama belki de... asla gerçekten masum deėildi. Belki de bu seksi, utanmaz, gururlu versiyonu uykuda yatıyor, műzayededeki o geceyi ve oyun partisindeki bir sonraki geceyi gerçek arzularını uyandırmak için bekliyordu. Ona bunları keşfedebileceėi gűvenli bir alan ve bunu yapabilmesi için gűvenebileceėi birini vermek için. Eėer bu doėruysa, belki de Violet ve ben onu kurtardık.

O zamanlar gűrevimizin onun masumiyetini korumak olduėunu dűşűndüğűmű hatırlıyorum ama űimdi de űyle olmadığını anlıyorum. Aslında tam tersiydi. Bizim iűimiz onu paramparça etmektir.

Birdie, Violet ve Alaric'in hikayesini okuduğunuz için çok TEŞEKKÜR EDERİZ! Eğer beğendiyseniz, lütfen yorum bırakmayı unutmayın! Yeni çıkan kitapları veya yayıncılık haberlerini kaçırmamak için [bültenime kaydolmayı](#) unutmayın!

Black Rose Müzayedesindeki VAKTİNİZ henüz bitmedi! Kaçırmadığınızdan emin olun:

Katee Robert'ın yazdığı WICKED PURSUIT, Kırmızı Başlıklı Kız remiksi; yapmaması gereken şeyleri yapmaktan hoşlanan bir mafya prensesi, kendisine ait olana dokunan herkesi öldürecek bir takipçi edinir...

R.M. Virtues'tan bir Goldilocks remiksi olan İLAHİ MÜDAHALE, ihanet ettiği eski sevgilisinin babası ve bir melek ile birlikte çalışarak büyü bir kadehi çalmak zorunda kalan bir kadını anlatıyor. Ancak üçü de intikamın en iyi yatak odasında alınacağı konusunda hemfikir olunca işler kızışır ve karmaşık bir hal alır...

Sav R. Miller'ın yazdığı STOLEN VOWS, bir Rapunzel remiksi... Bir bakire, kendisine dokunan herkesi öldüren bir mafya varisiyle evlenmeye zorlanır, ancak düğünden bir gün sonra ondan kaçır. Ama adam beklemekten bıkmıştır ve onu geri çekmek için mükemmel bir tuzağa sahiptir...

Jenny Nordbak'ın yazdığı IRRESISTIBLE DEVIL, bir Rumpelstiltskin remiksi. Sosyetenin gözdesi, ailesinin yararına olacak her türlü pazarlığı yapmaya hazırdır, ancak her anlaşma onu karanlık ve çökmekte olan bir dünyanın derinliklerine çeker.

Başından beri onun iplerini elinde tutan tehlikeli adam...

Nana Malone'un yazdığı ROYAL HEART, bir kadının paha biçilmez bir kraliyet kolyesini geri çalmak için babasının ölümünden sorumlu tuttuğu hırsızla birlikte çalışmak zorunda kaldığı bir Güzel ve Çirkin remiksi...

Yakında çıkacak olan romanım **Keep Me'ye** bir göz atmak için okumaya devam etmeyi unutmayın!

KEEP ME

BİRİNCİ BÖLÜM

GPS, "Varış noktanıza ulaştınız," diye anons ediyor. "Bu soldaki," diyor Aaron, başını kaldırıp telefonundaki haritadan tepedeki büyük tuğla konağı gösterdi.

"Bu mu?" Şok içinde cevap veriyorum.

"Barclay Malikanesi. İşte bu," diyor pencereden dışarı bakarak. Yağmur arabanın camlarına vuruyor.

"Aaron, ailenin İskoçya'da bir evi olduğunu söylemiştin. Bu bir kale."

"Teknik olarak, burası bir malikane."

"Anlambilim," diye cevap veriyorum, ön camdan devasa gri taş binaya bakarak. Kötü bir alamet gibi üzerimizde belirliyor. Aaron arabayı yolun kenarına çekiyor ve ben şaşkınlıkla ona doğru dönüyorum. "Ne yapıyorsun sen? Şuraya sür."

"Yapamam," diye savunuyor. "O tabelada 'Özel Mülkiyet' yazıyor." Çenem düştü. "Ne olmuş yani? İnsanlar burada yaşamıyor ki."

"Özel konut tam olarak bu anlama geliyor, Sylvie." "Bunca yolu geldik."

"Yani? Onlara ne söyleyeceğim? Sırf büyük büyük büyükbabam bir zamanlar beni ziyaret etti diye beni içeri almayacaklar."

Yazın buraya geldi ve kitabını daktiloda yazdı." "Onlara söyleyeceğiniz şey tam olarak bu. Bunlara dayanarak Fotoğraflar, daktilonun orada olduğuna dair kanıtımız var. Onu görmek için İskoçya'ya kadar geldik. Şimdi bana küçücük bir tabela yüzünden çekip gideceğinizi mi söylüyorsunuz?"

Bana doğru dönüyor ve küçümseyici bir bakış fırlatıyor. "Benimle böyle konuşma, Sylvie. Ben korkmuyorum."

Gözlerimi deviriyorum. "En azından oraya kadar sür."

Huff diye bir ses çıkarır. "Peki. Yabancı bir ülkede hapse girmek istiyorsan, oraya gidelim."

Çok dramatik biri. Arabayı uzun çakıllı yoldan yukarı çekip, iki yanında iki yüksek tuğla yapının çerçevelediği açık bir kapıdan geçirirken tek kelime etmiyorum. Sağdaki Barclay Malikanesi 1837 yazıyor, soldakinin ise Özel Mülk tabelası var.

Araba yolu uzun ama tenha. Her iki tarafta da sık ağaçlar var ve Aaron'ın telefonundaki haritaya bakılırsa, malikânenin diğer tarafında çok uzak olmayan bir su kütlesi var. Tepeden malikâneye doğru ilerlerken yağmur yağmaya devam ediyor. Geçen hafta buraya geldiğimizden beri her gün yağmur yağdı. New York güneşli değil ama en azından bundan daha iyi.

Eve yaklaştığımızda, "Gördün mü, burada kimse yok," diyorum. Aaron arabayı yavaşlatıyor, belli ki gergin. "Arkadan dolaş."

Kafasını bana doğru çevirdi. "Ne? Neden?"

"Çünkü oraya girmek muhtemelen daha kolaydır."

"Binmek mi? Hayır, hayır, hayır," diye bağırıyor ve sanki bu dar yolda bir kaltağa takla attıracakmış gibi arabayı hızla döndürüyor.

"Aaron, sakın olur musun? Burada kimse yaşamıyor. Görünürde tek bir araba bile yok. Arkadaşlarım ve ben çocukken okulumuza hep gizlice girerdik ve buranın sahip olduğundan çok daha iyi bir güvenliği vardı."

"Neredeyse iki yüz yıllık bu malikaneye sanki sahibiymişsin gibi öylece girecek misin? Sen aklını mı kaçırdın?"

Sylvie?"

"Biri bizi görürse İngilizce bilmiyormuşuz gibi davranıyor ve turist gibi davranıyoruz."

Arabasını bu yolda döndüremeyeceğini anlayınca, yolun binanın etrafından dolandığı yere kadar yanaşılıyor. Önce arka tarafa geçer, parmak eklemleri direksiyonun etrafında bembeyazdır.

"Bak!" Yolcu tarafını göstererek söylüyorum. "Yan tarafta bir kapı var."

"Evet ve muhtemelen kilitlidir," diye yanıtlıyor arabayı durdurmak için hızlanırken.

Tam o sırada kapı açıldı. Aaron ve ben aynı anda hem nefes nefese kaldık hem de eğilerek bir kadının çıktığını izledik. Üzerinde siyah bir mini etek ve önden birkaç düğmesi eksik beyaz pırıltılı bir bluz vardı.

Kapıdan dışarı bir adım attığında aniden yağmur yağdığını fark eder. çıkarmak yerine başını siyah bir ceketle örtüyor ve bir şey arıyormuş gibi bahçeye bakıyor.

Sonra çamurda ve yağmurda koşuyor, ayakkabıları ayağında değil parmaklarından sarkıyor. Ve doğruca bize doğru koşuyor.

"Bu da ne..." Aaron mırıldanıyor.

Adamın sürücü camının yanında durur ve camı yavaşça birkaç santim aşağı indirmesini bekler.

"Asansörüm siz misiniz?" diye soruyor kalın İskoç aksanıyla. Yüzünde siyah makyaj izleri var ve ruju ağzının etrafına bulaşmış.

Daha iyisini bilmesem, bu kadının tırnak içinde utanç yürüyüşü yaptığını düşünürdüm.

"Uh...hayır," diye kekeliyor Aaron.

Az önce geldiğimiz yoldan aşağı bakarken kafasını kaldırıyor. "Och!" diye cıvıltıyor, sonra çamurda koşarak başka bir arabaya doğru gidiyor, yavaşça eve doğru sürünüyor.

Aaron camı tekrar açıyor ve şaşkınlıkla bana doğru dönüyor.

"Artık buradan çıkabilir miyiz?"

"Ne?" Cevap veriyorum. "Hayır. Kapı tamamen kilitli değil!"

Gözleri daha da büyür. "Burası birinin evi, Sylvie!"

Az önce kadının oradan çıktığını görmedin mi?"

"Daha da iyi," diye cevap veriyorum emniyet kemerimi açarken. "Biri beni görürse onun arkadaşı olduğumu iddia edebilirim. Bunca yolu geldim Aaron. O lanet eve gireceğim."

"Aklını kaçırmışsın," diye mırıldanıyor yüzünü öne çevirip şok içinde bakarken. "İnsanlar beni serseri mayın olduğun konusunda uyarmaya çalıştı, ama bunun eğlenceli ve öngörülemez olduğun anlamına geldiğini düşündüm. Bunu kriminal bir şekilde kastettiklerini düşünmemiştim."

"Bekle, serseri mayın olduğumu kim söyledi? Boş ver. Önemli değil."

Gerçekten fark etmez. Erkek arkadaşına bunu söyleyebileceğini bildiğim bir avuç insan var. Sosyal çevremizdeki insanlar eğlenceyi diğer insanları aşağılamak ve sanki herkesten çok daha iyilermiş gibi konuşmak olarak tanımlıyor.

Bundan kaçınmanın tek yolunu buldum, onları kendi oyunlarında yenmek.

Bana deli demek istiyorlar. O zaman onlara deliliği göstereceğim.

Aaron'a gülümsüyorum ve telefonumu orta konsoldan alıp cebime koyduktan sonra yağmur ceketimin kapüşonunu başıma geçiriyorum.

Arabanın kapısını açıp sağanağın içine atlarken "Hemen dönerim," diyorum.

"Sylvie!" Aaron arabadan sesleniyor ama ben kapıyı çarparak kapatıyorum ve az önce kızın çıkışını izlediğimiz yere doğru koşuyorum.

Arabayla kapı arasında bir yerde, bunun aslında delilik olduğunu fark ettiğim bir an var. Başka birinin evine davetsiz giriyorum. Kapıyı çalıp kibarca kütüphaneyi görmek istediğimi söyleyebilirdim ama bunun neresi eğlenceli?

Bu, adrenalinin devreye girdiği andır. Canlandırıcı. Diğer tarafta ne olduğuna dair hiçbir fikrim olmadan kapı koluna uzanırken korku, beklenti ve heyecan birbirine karışıyor.

Eski bir ahşap kapı üzerinde antika bir pirinç kapı tokmağı. Orman yeşili boyası kenarlarından dökülüyor ve çevirdiğimde kapı tokmağı gıcırdıyor. Beklendiği gibi, sorunsuz açılıyor.

İçeri girdikten sonra, kapıyı kilitlenmesine bir santim kalana kadar çekiyorum. Bu İskoç ev sahiplerinin davetsiz misafirlerine baltayla saldırmayı seven ya da evlerini korumak için büyük kurt köpekleri olan türden olmaları ihtimaline karşı hızlı bir kaçış planı fikriydi.

Kahretsin, köpekler. Bunu hiç düşünmemiştim.

Ev buradan sessiz görünüyor. Büyük bir girişte duruyorum, ancak teknik olarak burası evin arka tarafı. Belki de buna çıkış yolu deniyordur?

Zemin tamamen parke ve duvarlar boyalı. Beklediğim bayat ve eski dekor yerine yakın zamanda yenilenmiş görünüyor. Güzel kokuyor, sanki bir yerlerde tütsü yanıyor ya da yakınlara erkek kolonyası sıkılmış gibi.

Önümde uzun bir koridor var ve her adımı yavaşça atarak evdeki insanları ya da sesleri dinliyorum. Telefonumu arka cebimden çıkarıyorum ve hazır olması için kamera uygulamasını açıyorum. Daktilonun fotoğrafını çektiğimde Aaron sözlerini yiyecek. Bu bir gün komik bir hikâyeden başka bir şey olmayacak.

Uzun koridorun iki yanında kapalı kapılar var ama hiçbiri daktilonun fotoğrafında gördüğümüz gibi büyük bir kütüphaneye açılan kapılara benzemiyor. Bu yüzden, dinlerken yavaşça yürümeye devam ediyorum.

Koridorun sonunda, ikinci ve üçüncü katlara çıkan büyük bir merdivenin bulunduğu dev bir girişe adım atıyorum. Bu bölümdeki tavanın yüksekliği muazzam ve

Yukarıya doğru bakarken sessizliğe gömüldüm. Burası daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor.

Sıcak baharat ve misk kokusu olmasaydı, bunun bir rezidans olduğuna inanmazdım.

Telefonum elimde vızıldıyor, dikkatimi tavandan ve büyük merdivenden çekiyor.

Aaron'dan gelen mesajı görmek için aşağı baktım. Siktir git oradan. Şimdi, Sylvie.

Gözlerimi deviriyorum ve mesajı kaydırarak kapatıyorum. Her zaman çok paranoyaktır. Tam bir kural takipçisi. Eskiden eğlenceliydi ama son bir yıldır onunla olmak acı verici derecede sıkıcı. Her gün o kadar tahmin edilebilir ki beni hasta ediyor. Şimdi ona ne kadar eğlenceli ve spontane olabileceğimi kanıtlayacağım. Büyük büyük her neyse onun aptal bir klasik roman yazdığı o eski daktilonun fotoğrafını çekeceğim ve bu ona gösterecek.

Tekrar yukarı baktığımda ikinci katta açık bir kapı görüyorum. Odada, eski kitaplarla dolu bir raf görüyorum. Bir kütüphane.

Telefonumu cebime koyup dikkatlice merdivenleri çıkıyorum. Evin geri kalanında tek bir ses bile duymuyorum. Burada biri varsa, muhtemelen uyuyordur ya da duştadır. Burada olduğumu bile asla bilmeyecekler.

Ağırlığımı üzerine verdiğimde gıcırdayan tek bir merdiven var. İrkilerek donup kalıyorum ve ayak seslerini bekliyorum ama hiçbir şey yok. Hızla tırmanışımı tamamlıyorum, tepeye ulaşıyorum ve yavaşça geniş odaya giriyorum. Bu odanın tavanı beklediğimden çok daha yüksek. Her duvarda bir sürgüye bağlı uzun bir merdiven var. Bir an için bu devasa alana bakmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Bakışlarım aşağıya doğru kayarken, odanın diğer tarafındaki bir şeye takılıyor. Büyük, süslü bir ahşap masanın üzerinde, tozlu eski bir daktilonun yanında çiçeklerle dolu kocaman bir vazo duruyor.

"Yakaladım seni," diye fısıldıyorum hızlı adımlarla odaya girerken. Buradaki zeminde ayak seslerimi bastıran kalın bir halı var.

Telefonumu arka cebimden çıkarıp kamera uygulamasını açıyorum. Daktiloyu hedef alarak çeşitli açılardan çok sayıda fotoğraf çekiyorum.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun Aaron," diye fısıldıyorum.

Sonra, başlamışken, kütüphanenin de birkaç fotoğrafını çekiyorum. Çok eski moda görünüyor, sanki bir peri masalından çıkmış gibi. Bu kadar çok kitabı olan birini tanımıyorum, tanısaydım da böyle bir odada saklamazlardı.

Evden bir gıcırtı geliyor ve hızla dönüp kapıya bakıyorum.

Sikeyim.

Gitme zamanı.

Elimde telefonum, içeri girdiğim kapıya doğru ilerliyorum. İkinci katta kimseden iz yok, bu yüzden merdivenlere doğru ilerliyorum. Kalbim küt küt atıyor ve damarlarımda adrenalin dolaşıyor. Önümdeki uzun koridor çıkışa çıkıyor. Birkaç adım sonra dışarıda, yağmur altında Aaron'ın arabasına doğru koşuyor ve bunun ne kadar çılgınca olduğuna gülüyor olacağım.

En alt basamağa ulaşınca sağa sıçırıyorum.

Kocaman bir el kolumu sarıyor ve ben kaçamadan beni durduruyor. Bir çığlık attım ve arkamı dönüp kolum hala yumruğunun içindeyken bana kaşlarını çatarak bakan inanılmaz büyüklükteki adama baktım.

"Sen de kimsin lan?" diye bağılıyor adam derin bir İskoç aksanıyla.

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama ağzımdan bir şey . "Evimde ne yapıyorsun?" diye devam ediyor.

"Ben- ben," diye kekeledim.

Kendine gel, Sylvie. Bu senin fikrindi. Bu dev hödüğün gözünü korkutmasına izin verme.

"Arkadaşımı arıyordum. Buradaydı ama şimdi... değil," diye cevap veriyorum, sesimi sabit tutmaya zorlayarak. Hâlâ kolumu tutuyor, parmakları o kadar sıkıyor ki canımı acıtmaya başlıyor.

"Arkadaşın mı?" diye soruyor.

Kolumu çekip kurtarmaya çalışıyorum ama o bırakmıyor.

"Evet. Onu almamı söyledi, ama sanırım çoktan gitti." Kızın beni aradığını ya da mesaj attığını ima etmek için telefonumu sallıyorum. "Yani, ben... yoluma gideceğim."

Kaşları şüpheci bir şekilde içe doğru kıvrılıyor.

"Yani evime davetsiz mi girdin?" "Evet, ben-"

Tembel bakışları tekrar bana döndüğünde tavrında bir değişiklik fark ediyorum. Gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor, sonra yüzüme gelip biraz daha yaklaşıyor.

"Devam et..." diye mırıldanıyor alçak sesle, alaycı bir tavırla. Kollarımda ve boynumda tüylerim diken diken oluyor. Adam benden daha yaşlı görünüyor, belki otuzlu yaşların ortalarında. Uzun kahverengi saçları ve gür sakalıyla tek görebildiğim parlak yeşil gözleri.

"Sadece bakıyordum..."

"Arkadaşın için," diyerek cümlemi tamamladı.

"Evet."

"Sana inanmıyorum," diye fısıldıyor, yüzü o kadar yakın ki nefesini yanağımda hissediyorum.

Kolumu çekiştiriyorum ama yine de bırakmıyor. "O zaman bırak beni," diye itiraz ediyorum.

Hınzır bir sırıtış ağzının kenarını eğiyor. "Merak etmeye başlıyorum..." diyor sesinde alaycı bir tonla. "Eğer sen de onunla aynı sebepten buradaysan. Belki de onun bıraktığı yerden devam edebilirsin."

Kanım donuyor ve sanki bir taş yutmuşum gibi korkunun ağırlığının mideme yerleştiğini hissediyorum. Gerçekten buraya onunla yatmak için geldiğimi mi ima ediyor?

"Bırak beni," diye mırıldanıyorum dişlerimin arasından.

Duvara doğru birkaç adım attıktan sonra beni yavaşça duvara yasladı. "Ne yapıyorsun?" Kekeliyorum.

"Bu yüzden buradasın, değil mi?" diye soruyor.

"Hayır!" Bağırıyorum, elimi göğsüne koyup onu itmeye çalışıyorum. Tuğla duvar gibi, yerinden kımıldamıyor. Yüzünde bir mizah belirtisi var ama tam olarak anlayamıyorum,

ama sanırım benimle dalga geçiyor. Tüm bunları beni korkutmak için söylüyor. İşe yarıyor.

"O zaman neden benim evimdesin?" diye cevap veriyor. Şakacı sırtışı kaybolur ve yerini daha bir şeye bırakır. "Kız kardeşim için casusluk mu yapıyorsun?"

İrkildim. "Ne? Hayır."

Gözleri elimdeki telefona kayınca kaşları çatılıyor. Ne yapmak üzere olduğunu zaten biliyorum, bu yüzden kendimi onun elinden kurtarmak için çabalasam da nafi.

"Ver şunu bana," diye homurdanarak telefonu elimden kaptı.

"Dur!" Çığlık atıyorum.

Sonra telefonumu yere fırlatıp botunun topuğuyla öyle bir vuruyor ki telefonum parkeye çarpıp paramparça oluyor.

Sonunda kolumu bırakıyor ve ben de yerdeki kırık telefona bakakalıyorum. "Seni kaba herif!" Ona bir yumruk atarak çığlık atıyorum. Elim hayal kırıklığı yaratacak şekilde kolunun kalın kaslarına çarpıyor ve belli ki hiç acı vermiyor.

"Bunu yaptın?" Bağırıyorum.

Parmağıyla yüzümü işaret ediyor. "Orospu kız kardeşime söyle, evimi alamayacak ve küçük arkadaşlarını beni gözetlemeye göndermeyi bırakabilir. Şimdi defol."

Kapıyı işaret ederken dudakları alaycı bir şekilde kıvrılıyor. Sonra kolunu bırakıp uzaklaşıyor ve beni şaşkınlık içinde göz kırpmaya bırakıyor.

"Hey!" diye seslendim. "Telefonumu değiştirmen gerek!"

Hâlâ benden uzaklaşıp evin arka tarafına doğru yürüyor, bağırışlarıma cevap vermiyor.

"Pislik!" Tekrar bağırıyorum. "Sana söylüyorum."

Geniş bir oturma odasına girerken kıkırdıyor. Sağ tarafta, mermer bir tezgahın üzerindeki cam raflarda içki şişelerinin sergilendiği bir bar var.

"Kendi evimde bana bağırman büyük cesaret. Henüz seni polise ihbar etmediğim için şanslısın."

"Ciddiyim," diyorum kulağımın arkasına bir bukle dolayarak. "Telefonumu sebepsiz yere kırdın."

"Çok iyi bir nedenden dolayı kırdım," diye yanıtlıyor alaycı bir kahkaha atarak. "Muhtemelen üzerinde suçlayıcı olabilecek resimler vardı ve kız kardeşim buna bayılırdı."

"Suçlayıcı mı?" Cevap veriyorum. "Kütüphanedeki eski daktilonun fotoğraflarını çektim!"

"Daktilo mu?" Viskiye benzeyen bir şişenin kapağını açarken durdu ve şaşkın şaşkın bana baktı. "Neden bir daktilonun fotoğraflarını istesin ki?"

Hayal kırıklığı içinde ellerimi yere vuruyorum. "Onlar senin kız kardeşin için değil. Kız kardeşini tanımıyorum bile. Erkek arkadaşımın aile yadigârı olduğu anlaşılan bu aptal eski daktiloyu bulmak için gizlice girdim, seni aptal canavar."

Şişeyi yere bırakırken gözleri öfkeyle yanıyor. "Bakalım doğru anlamış mıyım? Erkek arkadaşın için eski bir daktilonun fotoğrafını çekmek için bir yabancıнын evine mi girdin?"

Sanki Aaron birdenbire ortaya çıkacakmış gibi arkamdan etrafına bakıyor. Gözlerimi deviriyorum. "Evet, bana saldırdığında, beni kirletmekle tehdit ettiğinde ve sonra telefonumu kırdığında dışarı çıkıyordum."

"Amerika'da kızlar böyle mi davranıyor?" diye tersliyor. "Size ait olduğunu düşündüğünüz bir şeyin fotoğrafını çekmek için insanların evine mi dalıyorsunuz?"

Alay ettim. "Dürüst olmak gerekirse, burası bir ev sayılmaz." "Burası benim evim."

"Burası neredeyse bir kale. Neden burada yaşıyorsun ki?" İnanamayarak sordum.

"Sizin gibi insanlarla muhatap olmamak için," diye yanıtlıyor.

"Sen gerçekten bir pisliksin."

Cevap olarak sadece kıkırdıyor. "Adın ne?" diye soruyor, bana doğru bir adım atarak.

Bir adım geri çekildim. "Seni ilgilendirmez."

"Bana adını söyle, ben de telefonunu değiştireyim" diye cevap veriyor, benimle dalga geçerek.

Çiğneme üzerinde benim alt dudak, I bakış at onu tereddütle.

"Sylvie," diyorum, bana yaklaşmaya devam ederken ondan bir adım daha uzaklaşıyorum.

"Sylvie ne?"

"Devereaux," diye mırıldanıyorum.

"Sylvie Devereaux," diyor, ismim onun dilinde melodik ve güzel bir şekilde tınılıyor.

Sırtım duvara çarpıyor ama o bana doğru gelmeye devam ediyor. Onun unutulmaz yeşil gözlerine bakarken bir an için nefes almayı bırakıyorum.

Eğildiğinde parfümünün kokusunu alıyorum ve korkutucu cüssesi karşısında cüceleştiğimi hissediyorum. Bir buçuk metre boyunda olmalı. Elini başımın üstündeki duvara koyduğunda ne kadar aptal olduğumu anlıyorum.

Gitme şansım vardı, ama şimdi kendimi zaten değişken ve öfkeli olduğunu kanıtlamış biri tarafından köşeye sıkıştırılmış buldum.

Parmakları nazikçe eneme dokunuyor. Eğildiğinde ürperiyorum ve yüzümü çevirmeye çalışıyorum.

"Sylvie Devereaux, defol git evimden."

Göğsüm nefes almak için ağrıyor, nefes almama izin verecek kadar geri çekilmesini bekliyorum. Bunu yaptığında, tehditkâr bir kahkaha atıyor.

"Seni pislik!" kesilirken boğuldum.

O beni tekrar sıkıştıramadan dönüp kapıya doğru koşuyorum. Yerdeki paramparça telefonumun üzerine basıyorum, geri dönüp ondan geriye kalanları alıyorum ve girdiğim kapıdan hızla ıkıyorum. Durup Aaron'un arabasını bulmak için etrafa bakındığımda yağmur hâlâ şiddetini koruyordu. Yolun hemen yakınına park etmişti ve ben de ona doğru koşmaya başladım.

Bana sabırsız bir ifade veriyor ve ben yolcu tarafındaki kapıyı yırtıp içeri girerken açıkça stresli.

"Ne oluyor Sylvie?" diye bağılıyor.

"Sadece sür," diye mırıldanıyorum nefes nefese.

"Kendini öldürtmediğin için şanslısın."

"Orada kimse yoktu," diye yalan söyledim. "Telefonumu düşürdüm, o yüzden fotoğraflarınız bende yok."

Arabayı yola doğru sürerken nefesinin altında "Sen kafayı yemişsin," diye mırıldanıyor.

Kalbim hâlâ göğsümde küt küt atıyor. Ana yola , uzaktaki malikâneye dönüp bakıyorum ve dikiz aynasında giderek küçülmesini izliyorum.

En azından oradan sağ salım çıktım. Ve asla geri dönmeyeceğim.

[Keep Me için buradan sipariş verin!](#)

SARA CATE TARAFINDAN DA

Salacious Oyuncular Kulübü

[Gözler](#)

[Üzerimde'ye](#)

[Övgü](#)

[Bana Daha Fazla](#)

[Merhamet Et](#)

[En Yüksek Teklifi](#)

[Veren Madam](#)

Goode Kardeşler serisi

[Anti-kahraman](#)

[Yuva Yıkıcı](#) Kalp

Kırıcı

Savurgan Oğul - 2025'te geliyor

Yaş farkı

romantizmi [Güzel](#)

[Canavar Güzel](#)

[Günahkar](#) Wilde

Boys düeti

[Yerçekimi](#)

[Serbest Düşüş](#)

Siyah Kalp Düeti

[Dört Beş](#)

Ukala Kahraman

Kulübü [Yakışıklı](#)

[Şeytan](#) Zorba

Romantizm

[Benim İçin Yan](#)

[Ateş ve Kül](#)

Kötü Kalpler Serisi

[Narin](#)

[Tehlikeli](#)

[Meydan](#)

[Okuyan](#)

YAZAR HAKKINDA

Sara Cate, karmaşık karakterleri, yürek burkan hikayeleri ve yasak aşkı baharatlı romanlarının her sayfasına dokuyan USA Today çok satan bir aşk romanı yazarıdır. Sara'nın yazıları, sizi nefessiz bırakacak kıvrımlar ve dönüşlerle bir çöl yazı kadar sıcaktır. En çok Salacious Players' Club serisiyle tanınan Sara, risk almaya ve okuyucularına güçlendirici olduğu kadar tahrik edici bir deneyim sunmaya çalışıyor. hikâyeler kaleme almadığı zamanlarda, Arizona güneşinin tadını çıkarırken, Taylor Swift dinlerken ve ailesiyle birlikte Marvel filmleri izlerken bulunabilir.

www.saracatebooks.com

